

VALDO PÕLDROOS

ÖÖS ON TÕDE

Valdo Põldroos

Öös on tõde

Tallinn 2009

Austatud lugeja!

Sinu käes olev luuleraamat on minupoolne katse sind üles raputada mugavast rahulolust, rutiinist. Tanan, et hakkaksid aktiivselt enesega suhtlema, esitama mõttevormis küsimusi enese eksistentsi, elu mõtekuse, elu eesmärkide kohta. Erinevalt tehnika võidukäigust on uuringud inimese enese kohta jäänud tahaplaanile. Seda on takistanud kirik ja teaduse ükskõiksus(?).

Mängin endaga ammu mängu – ise küsin, ise vastan. Teen seda luulevormis, milles saan ka vastused. Raske on endasse suhtuda kui "pooltootesse".

Enese mõttemaailma sukeldudes taipad, kui rikas on sinu sisemaailm.

Kuigi mulle meeldib kirjutada teemadel "seinast-seina", on minu lemmikuteks psühholoogia, inimese võime muutuda ajas. Minu arvates jagunevad kirjatööga tegelejad "maailmaparandajateks" ja "meelelahutajateks".

Minu luule tekitab lugejas musta masendust, ärevust. Nii see ongi mõeldud. Teine kategooria leivaandjaga konflikti minna ei taha, kindlustab enese "toodangule" võimu ja fondide toetuse.

Elame ühiskonnas, kus ausust nimetatakse lolli nimekaardiks. Vaene on süüdi, et pole kohanenud turu dzungliseadustega – ei taha petta, varastada, ahistada nõrgemat. Riik näib olevat loodud teenindamaks ametnikke, poliitiku. Rahval on kadunud usaldus korrumpeerunud "rahvavõimu" vastu.

See raamat pole mõeldud õrnahingelistele "pipardajatele", sest olen siia pannud mõned ulakad fantaasiad. Et mind ei peetaks elust kibestunud ätik, torisejaks moraalilugejaks.

See luuleraamat on mõeldud enese otsijale. Jõudu ja tervet uudishimu sulle eneseleidmise huvitava teel!

Raamatu ilmumise eest olen tänuvõlglane oma kasupojale, kes on mulle poja eest. Kasvanud minu silmade all tubliks inimeseks, armastavaks isaks, kes on alati abivalmis enda lähedastele. Oleme emaga sinu üle uhked!

Valisin abikaasa tehtud fotodest enda arvates parimad, mis ühtivad minu loodustunnetusega.

Valdo Põldroos

PÜHENDAN ABIKAASA VEERALE.

Preprint Tatjana Burlakova

ISBN 000-0000-0000-0-0

© Valdo Põldroos 2009

 õtlõmisõpetus

Inimsoo häll , Inimese häll

Küsisin emalt, kust ta mu sai
Kapsastest leidis, või kurenokast
Teadmistelt vaevalt targemaks sain
Selgust teadmata tundsin okast.

Kus on häll inimsool
Sündisin miks ilma
Mõni meist on maasool
Teine kurjusega paistab silma?

Leiavad otsijad oma kutse
Paljud loobuvad otsimast
Nõrku peatavad suletud ukсед
Elutee lõpuni olema otsijad.

Usu valinuil peatub areng
Asendub palvega võitlus
Usujuhtidel kuulekaid suunata parem
Suukorvi pähe sai mõistus.

Oleme süsteemi pimedad orjad
Tarbimishaigus varjutab tõde
Materiaalset mõtetust eluaeg korjad
Kas oleme programmeeritult sõge?

Seksoloogi juures

See lugu loetud ajalehest
Räägib kimpusattund mehest
Talle vastab tuntud seksoloog
Et lugu õpetlik, ta teile toon:

„Mu naine, aastailt kahekümnene
Tõi mulle ravaba uudise
– Mu ämmal selle vastu pokks
Kui talle voodis seltsiks oleks
– Ei otsiks väimees seksilisa
Jääks olematuks skandaalikisa.

Ma ämmal silma visand ammu
Kuid enne otsustavat sammu
Mul oleks vaja teie viisat
Ma eksida ei taha liialt
Pean tunnistama, kulla doktor
Et minu alumine sektor
On suhte ammu heaks kiitnud
Meid kolme veelgi kokku liitnud.

Dok.: „Teil majas varsti tülitont
Te kahe naisele kui koerakont
Ämm varsti valmis vanamoor
Teil kõrva oma naine noor
Ei silitama kondist reit
Saa panna himur vanaeit
Te delikaatselt asi naljaks pööрге
Enda naistele kodus öelge
Et tulevikku ette näete
– Te istmiku alt oksa saete
On kirepuhang tunne mööduv
Sõpra kaotades end tunneks löödult
Kuid peate heast naljast lugu
– Te, naised, kõik va ussisugu
Peaks ämm teil titekoodi jääma
Saab suguseltsist segapuder saama!”

Loomavagunis

Eestlase töökus logises
Loomavagunis Siberi vangitapiga
Praegu töökusest lobiseb
Tööpõlgur moonakas sapiga.

Moonakahinge laiskus sobis
Lõbukihk ja viinahimu
Karjäär, suupruukimine hobiks
– Saime riigi, mida rahvas kirub.

Rahvaühtsus kadus Balti ketiga
Haaras noori raha, võimuiha
Ka laps kardab usus emasse eksida
Kes sööb kartulikoori, kes haneliha.

Mona-Lisa

Miks naeratab Mona-Lisa?
Ta ilme salapära lisab
Pilt mõistetav pole lõpuni
Naine ettearvamatu niikuinii.

Vaikiv indiviid targem näib
Lobisev naine rumalalt tüütav
Ajaviiteks vast ainult käib?
Vaikiv mehe fantaasiat süütab.

Kui naise hing alasti
Ta läbiloetud raamat
Kättesaamatu ihaldatav näib
Mees viisakas vaid enne saamat.

Kui pildilt Lisa maha astuks
Ta naiselikkust järel katsuks
Võib-olla maski taga Meister ise
Ja saladus on tema nimeline?

Mürgine

Koob ämblik salakaval võrku
Et saagiks langeks söök
Intrigandi võrku satub nõrku
Kurjus kergeusklikke sööb.

Peab mürki välja sülgama
Või ise üledoosist sureb
Selle nimel inimlikkuse hülgama
Ohvri usaldus võita tuleb.

Uni

Uni aitab unistada
Unes saab halba unustada
Unes soovid hästi käituvad
Unes „mängult“ täituvad
Unes kättesaamatu saad kätte
Unes noorusaeg tuleb jälle
Unes tulevikku näed ette
Unes ehid päevi halle.

Sinust tugevam

Jookseb tahtmine kaugel sust ees –
Kui talvitund vasikas laudast valla
Midagi valesti, viltu su sees
Jääb mõistus emotsioonidel alla.

Lööd käega – küll tegudeni jõuab
Lähed hasartselt uuesti starti
Pakkudel poosekalt kükitad
Aeg sinu plaanidest üle sõuab
Unustad, milleks tahe sind sütitand
Jäädki stardijoone taha
Ei aita altkäemaksu suur raha
Tahtmised vaid meelisjutu teemaks
Stardib tahtelt tugev, nagu teemant
Nõrk ninali kukub, mullaks muutub
– Aega ei suutnud õigesti hinnata
Ajal polegi hinda – kui oleks – saaks osta
Hinnata aega oska!
Võidab kes maa külgetõmbe – jõu
Kelle tugevus on mõttejõud
Saab lendu tõusta stardijoonelt
Kõrgelt ülevaate saada inimkonna hoonelt.

Sind oodates

Karge lumi matnud laaned
Külatared, kaevurakmed, teed
Külm meisterdanud jõgedele kaaned
Suve kergemeelsusele lõpu teeb.

See pole loodusele surmauni
Ta kogub jõudu kosutavas puhkuses
Teeb jälle elavaks kõik päiksetuli
Õitsele lööb värvirohkes uhkuses.

On vaikne suits otse taeva tõuseb
Kust pidulikult valget vatti langeb
Vööni lumes kodutanumale tõusen
Sind oodates teelt pühin hanged.

Pimeneb, süütan aknal tule
Algav tuisk võib teelt eksitada
Mul ukaselävel lokku lüüa tuleb
Kui kaugel esivanem rütmi esitada.

Tuul tugevneb, muutub tormiks
Mu leebe meeolelu muretsevaks, morniks
Teelolijale ülaltsadav lumekangas
Võib saada eluvõtvaks vanglaks.

Pole vaja mul sinuta kristallist paleed
Ei pakase petlikku veetlevust lumest
Mu armastus sulatab jäätunud teed
Äratab ränduri külmumis-unest.

Ainult tema!

Ei vali me
Armastada keda
Taevas abielud sõlmitakse
Näed inimsummas vaid teda
Ükskõikset nägu võimatu teha.

Ta iludus olema ei pea
Ka pole ta võib-olla hea
Kuid ühest hetkest tead
Koos temaga minema pead
Vast aastakümnete pärast
parandad vea

Küllap seal kirjas üleval
Millist kogemust vajad
Põrgut või õnne ülevat
Muutud sina, muutuvad ajad
Muutuvad kaaslased –
nii nagu vajad.

Öös on tõde

Öö on selgete mõtete aeg
Öös alateadvus pinnale ujub
Öös mõtetu teeskluse vaev
Öös dialoog iseendaga sujub.
Öösel vastutus on suurem
Öösel kõrvalmõjud ei sega
Öösel segamatult juurdled
Öösel usaldada – keda?
Öösel ei võltsteemant sära
Öösel antud töötus sõnal
Öösel vaenlase sa tunned ära
Öösel lähem oled sõbral.
Öösel kuuled kabjalööke
Öösel kappab tiivuline ratsu
Öösel kallimale sonette loete
Öösel võlukannelt katsud.
Öösel inimelu eostub

Öösel päevased kired puhkavad
Öösel muinasjutt päriselt teostub
Öösel kuuroosid õide puhkevad.
Öö ei tea kõiki vastuseid
Öö on pidev ootus
Öö võrdsustab patused
Öö on koidiku lootus.

Palsam

Sa armud ikka
nagu esmakordselt
Unustad kõik,
mis oli varem
Ei vananedes kao see kuhugi
Kuid peida tunne
sügavale hinge
See aitab sind
kui oled pinges
Kui kingitus,
Su kaugest noorusest
Su elu palsam
Kuid hoia saladust
– Sul sala-armsam
Vaatad teda – ilusat ja noort
End vaikselt unistad
Mõttes tema kõrvale
Meelsalt aastad unustad
Ei mõtle enam
Ise-enda mõrvale
Sest elada on jälle
Ootamatult kerge.
Ja rõõmustad kui koolipoiss

Sest armastus on
 Sama puhas
Vahepealset segas kirk, enda „ego“
Ka mugavusega vist oli tegu
Nüüd oled muinasjutuliselt jõukas
Vastikuses vaatad
 Raha-ahneid arutuid
Ja tänad saatust
 – Selline just oled
 – Hingelt noor
 Ja vaimult rikas.

Me tulime veest

Kõik me tulime veest
Jättes sinna soomused saba
Julma maailma leidsime eest
Surmahirmust ei siiani vaba.

Vette jäid vennad delfiinid
Puu otsa ahvid, sugu-õed
Me areng silmnähtavalt viibib
Agressiivsust kõik elav põeb.

Varju otsides sattusime räästa alla
Oht suurim on inimene teine
Tahaksin uuesti ahvilaps olla
Mitte kaasmaalase lõunaeine.

Meis enestes peitub oht
Me sisemas taevas ja põrgu
Maal puudub selline koht
Kus ise-endale ei kütaks põrgut.

* * *

Ei korrakski veel lakand
Pole sõjatrummi pöörin
Me inimesteks pole hakand
Marss enda lapsi õgib.

Vana foto

Tehtud foto seiskab aja
Kas pildil olid tõesti selline?
Noorusmälestusi vanana vajad
Aastad ammused tagasi tellime.

Neid hetki minevikust vajad
Taas et soojeneks kalestund hing
Tood tagasi tee alguse rajad
Suureneb ajaga retkete hind.

Sa ei ole hulkuv peni
Hauakünkal tõstad jalga
Mälestus sind ravib seni,
Kuni sünnivõla maha salgad.

Ka pole sa inkubaatori tibu
Sind soojendas armastav ihu
Laste jalgepoolt tallatud radu
Lahkunu ka sealpool adub.

Nõiutud aardeleidja

Olen võlutud su huulte joonest
Madonnalikult kaardub kulm
Sust vaimustun kui kullasoonest
Oled iseloomult hea, või julm?

Muusikana kõlab hääletoon
Sametpehmelt paitab vaade
Kõrberändurina sõnu joon
Mu tunne püha nagu aade.

Kuis ilu kokku kuhjunud
Hulganisti ühte neidu
Mis minuga on juhtunud
– Nõiutuna vaatan aardeleidu?

* * *

Õnne pihku ei võta
Ennast tuleb kätte võtta
Noorusrumalused jäta
Noorusunistused alles jäta.

Tipus

Elu selekteerib välja
Kes kuulsaks teeb me lipu
Kes palaganis viskab nalja
Kes võtab Everesti tipu.

Palju otsustab vaid juhus
Või enda võimed peamised
Ehk saatusest kõik juhtub
Mõnel peamised on teadmised.

Või olla õigel ajal
Täpselt teatud paigas
Ka õnne sõbraks vajad
Kus abiks pirukas, kus kaigas.

Sind endausk aitab
Tahe kanda enda risti
Fortuuna seda paitab
Kes ei karda surmariski.

Õnn soosib tugevaid kes hingelt
Kel jätkub tervet uudishimu
Suudab taluda ka kõrgpinget
Kui ebaõnn, – end liig ei kiru.

Loomevalu

Kui liialt kaua hoiad
Enda hinge kogund valk
Mis ise ennast toidab
Kuni – küpsena end välja palub.

Valu väljapääsu otsib
Ta ei taha kättemaksu
Lepitust ent siiski trotsib
Ei võta alandavat altkäemaksu.

Ravib valu ainult aeg
Ennast ajusoppi peidab

Nagu rajuvarjus laeb
Tormiankru merre heidab.

Kui sa valu palud hästi
Voolimiseks savi saad
Ta ei allu siis kui kästi
Kunsti luua sõber saab

Marmorisse valu taotud
Muutub aegavõitvaks iluks
Me kunstipärandisse laotud
Rahva unistused silmailuks.

Trotsija

Me keelatud vilju sööme
Otsime hetkelist mõnu
Tagajärgedele käega lööme
Tänasest päevast tunneme lõbu.

Sügavast mõttetööst keeldume
Analüüsimest tegude tagajärgi
Saatuse toimes meeeldi veendume
End kõrvalt liialt ei jälgi.

Allavoolu ujub puu juurteta
Ronib märke enese otsija
Elu mõtte üle ei juurelda
Kui pole enda saatuse trotsija.

Tuleb õppida lodevust vihkama
Treenima tahet, mugavat keha
Kogu hingest võimatut ihkama
Sinu saatuse on enese teha.

Nälga tundmata ei tunne mõnu söögist
Surmast mõelmata ei hinda aega
Tugev püsti tõuseb löögist
Tark ei söögiraha pangalt laena.

Juured

Inimesed vajavad juuri
Nagu lilled, põõsad, puud
Unistusi, eesmärke suuri
Päikesepaistet, öist kuud.

Kui juured kindlalt kodupinnas
Ei kutsu kaugused, vöörad linnad
Seob mälestus, kui olid armund
Su esivanemate kallid kalmud.

Orb on inimene juurteta
Juhuslik ta eluase
Paigast – paika lendab tuultega
Juuri kasvada ei lase.

Juured sul vaid sünnimaas –
Siin vaarisa-ema sünnitas
Aastatuhandeid su õde-venda
Ka viimse puhkepaiga leiad endal.

Meelispaik

Peame kalliks meelispaika
Kus poisist sai mees

Vanana meenutuski aitab
Näed neidu noorena järvevees.

Siis tunned – võiks jälle lennata
Järvekaldal puuks muutuda
Ääretut maailma emmata
Ootavast õnnest nuuksuda.

Vanana vaevu selle paiga leiad
Aeg kasvatand suureks puud
Endine vaimustus end peidab
Oled kulunud, vana luud.

Noorusunistus jäänud kui unelm
On neiustki saanud krõhva
Siiski veel kord järvele tuled
Ta nooruse peegelpilti hüppad – järvepõhja.

Sünnilt luuletaja

Luule on krooniline maailmavalu
Lõputu dialoog iseendaga
Luules saatuselt teiste eest palud
Õnne, tervist, oskust lennata.
Luule on striptiis häbita
Luules arga piilujat häbistad
Luulet teenides end ei väsita
Ihade orjana südant ei vägista.
See, kes luulega sinasõber
Sünnilt valmis loodussõber
Tal võime UFO'lt näha antud
Egoism, karjäär maha kantud
Luules küsid, sees sul keegi vastab

Mõttetrennist kasvasivad astlad
Tundlikud tõe äratundjad
Mitte sarved vaid ehtsad tundjad
Kolmas silm kukla taga
Mis ei sulgu, kui ka magad
On luuletaja eluaegne laps
Kel suu valetvihkavaks lapsesuuks
Jäeb tõekuulutusele lõpuni truuks
Ta pole sündides loodudki muuks.

Sillad

Vabadus silda vajab
Kurjus taga ajab
Rahvas võidab ajas
Töökust kui hoiab alal.

Südamest südamesse silda
Armastus hoiab alal
Tulge ehitajate kilda
– Inimkond sildu vajab.

Veresidemed

Emajõgi, Pühajärv
Kaali kraater – püha pärg
Otepää ja Toomemägi
Teis on imettegev vägi.

Kes pole Pühajärve kastnud end
Vaadand püha Kaali silma
Ei selle kauni maa vend
Jäänd patrioodnimest ilma.

Nad pudenevad ilma laia
Kui pärlihelmed purunend
Süüa eelistavad külasajja
Veresidemed on ununend.

Kui linnupesa väike mu maa
Nii ilus igal aasta-ajal
Ta on me rahva sünnimaa
Õnnelikuks siin vaid saad.

Elu, armastan Sind!

Minevik jälitab meid
Ei muuda olematuks tehtut
Käid uuesti noorpõlve teid
Tee peagi lõppeb, ütleb rehnud.

Armund silmadega maalin elu
Nälgind hing ihkab ilu
On vananeda piinav valu
Pilt sinust lõpetada palun!

Mu kunstiharrastus ei lõppe
Maal sinust iial valmis saa
Kui eluküünal ükskord lõppeb
Mul luba sealpool jätkata!

Sulg kui öösel riime kriibib
Koidula mu seltsis viibib
Ta hingeõhust kurvad salmid
Koiduajaks saavad valmis.

Unes end ilmutas Puškin
Kiitvalt õlale patsutas
Kes hinge surematus-usklik
Selle lootuses ei patusta.

Mul külas käivad lahkunud
Kes minu jaoks on elus
Neil loomeind ei jahtunud
Mind vahendajaks palus.

Oleme kui vennad-õed
Liidab hingesugulus
Kes maailmaparandaja tõbe põeb
Surm ei jäädav pagendus.

Öösel und ei tulla taha
Betti Alver selja taga
Ütleb hellalt kõrva tasa
– Las ma jätkan, Sina maga!

Ülesse kirjutan ärgates
Mälusse kogunend riimid
Kohmetult tänuga märgates
– Veel mõtetes minuga viibid...

Paganini viiul

Tahan, et mu luules
Nutaks Paganini viiul
Metsamüha rajutuules
Hing ei lendaks luigetiivul.

Luulet südamega kuuleb
See tiivulise ratsu lend

Luua surematut luulet
Ületades ise end.

Luule on kui armulaud
Headusele võitev laul
Kurjus tema mõjul kaob
Uudismaale künnivaod.

Luule see, kui süda nuuksub
Kui suurest õnnest naerab
Tema sõnum kaasa kutsub
Keda ilmamure vaevab.

Värvivalik

Mulle öeldakse – ära luuleta surmast
Matus masendab, loo pilte pulmast
Mustast värvist hoidu, sõnast julmast
Räägi looduseilu veetlevast hurmast.
Ei otsustand roosade prillide kasuks
Minus äraostmatu tõekriitik asub
Kuigi iluotsijal väiksem vastutus lasub
Ei otsi karjääri, materiaalselt kasu.

Seepärast vist olengi graafik luules
Ainult musta kasutades kadu maalides
Värvikirevus eksitab kontraste luues
Modelle ei otsi luksuslikes saalides.

Elu on võitlus

Lahkuja kaotab alati
Ta annab alla, lihtsalt

Mineja nõrkus on alasti
Üksildus ootab ihnsat.

Võidu eest maksta tuleb
Maksujõuetu maha kantakse
Elu ongi kompromisside tulem
Võitjale võimalus antakse.

Igal võidul hind oma
Ülemaksjat ootab pankrott
Kuigi materiaalseid väärtusi omad
Oled õnneraasusi varastav rott!

Tundeentsus

Tehnika areng inimese sandistab
Sõdade jätkudes tehisümbrus kalgistab
Enesehäving meil kodeeritud aju
Maailmalõppusi olnud palju?

Eemaldume elavast loodusest
Tundeid asendab mõistus kaine
Headus jõudu ammutab lootusest
– Armastusel puudub aseaine.

Sektisõdalane

Oled see, kes julged, tahad olla
Maalid enesest autoportree
Su enesehinnang käib alla
Kui maalvaid mõttetasandil teed.

Eneseusk leiab tagasi-side
Ennast loov isik on otsija
Fantaasia aitab leida tõde
Oled passiivse mõttelaiskuse trotsija.

Leiab nõrk ususekte:
Eneseareng koheselt peatub
Vead sõrmega uue piibli teksti
Sinna peidetud hüpnoos toimub veatult.

On „ärkamine“ pidev joobeseisund
Kaifi saamiseks vajad piiblisõna
Enda mõte jäädavalt seiskund
Uskumatutel kuulutatud ususõja.

Vaegus

Me tähelpanu nõuame
Et märgataks me eripära
Järeldusele lõpuks tuleme
– Tulemust ei tekita kära.

Sinusse olgu peidetud kullatera
Sind saatev ausus, headus-
Kärajast tühjus tuntakse ära
Headust peaks kaitsema seadus.

Ausus kahjuks sandirollis
Keda saadab vaesus-
Peetaks saamatuks ja lolliks
Puuduv julmus edu vaegus.

Ajaline piirang

Meie tegemistel on ajaline piirang
Kellel nooruses aega pole piisand
Pikendagu vanaduse saabumist
Mis tööhoos ruttu saabugi vist.

Õpi tundma enda tahtmiste piire
Sinu edukusel pole fantaasia liigne
Mõte ja tegu olgu alati otsiv
Kadedust, mittemõistmist trotsiv.

On kiusatus autoriteete ahvida
Spikerdamist tulebki trahvida
Leida tuleb oma käekirja
Töökas ja kannatlik koristab vilja.

* * *

Ilusal ahvatlus langeda
Inetul suurem haridusvajadus –
Arg jääb kõigest ilma
Armunu rikkamast jõukam.

Kingitus

Kingitus tehakse austuse pärast
Mitte egoistlikust kasust
Lastele – silmad et õnnest säraks
Mis ongi andjale tasuks.

Et saatuselt saada, tuleb teistele anda
Keegi kui kusagil arvet peab

Plusspunkti sellele kirja ei panda
Kes kasuarvet teab peast.

Kingitus emalt on sinu elu
Inimkonda viib edasi armastus
Headus on kõikides ilminguis ilus
Kõik me vajame tunnustust.

Mäletades Võssotskit

Haigus, mis hukutas Võssotski
Tekitab tervendavat trotsi
Ta lõbusa näoga irvitav surm
Katkenud lend, kütikuul julm.

Surma tööpõld ääretult lai
Poeeti, artisti kergelt haavata sai
Kes kui lapsed naiivsed loomult
Alasti hinged, omamata soomust.

Poeedi saatus paljusi muutis
Silmad nägijaks pimedad suutis
Kaotada põlatud sõna „jota“
Lubas murret me suhtumises loota.

Jäid rahvale mällu laulud paljud
Tänu truule võitlevale Marinale
Leinavad miljonid, kõrged kaljud
Antud töotus võitluseks – surilinale.

Langesid, võideldes rahvaste vanglas
Viin tuimendas hingevalu
Võim härjana ohtu tajus – luulekangas –
Poeedi hääl kui okastraat jalus.

Kõik me võitleme võitlust oma
Sinu lahing toimus peaareenil
Gladiaator, kes sinu relva omas
Ka surres meid võidus veenis.

Tõlgendused

Kõik oleneb tõlgendusest
Erinevalt võib mõista piiblit
Kirikumuusikat esitada džässina
Seksi vanakurja väljarookimisena

Kes määrab moesuunad
Eksimatult ütleb, mis hea-paha
Ühe loomingu lööb risti
Teisest supernoova kuulsa?

Kunst kujutav kui ropp nali
Luule mõistmatu sõnamulin
Kümned ususektid kui ajupesu
Inimese päritolu saladus-tabu.

Sisemine vägi

Kas võib väärastund inimest ravida
Muuta petturi inimeseks ausaks
Laisale armsaks teha labida
Et looder litsat tööd austaks?

Kas võimalik käo muutumine armastavaks isaks
Ilma sundkastreerimist viimata läbi

Kas liialt ahnele mõõdutunnet lisaks
Kui Raeplatsi aheldatuna tunneks häbi?

Ronimine raskem veeremisest allamäge
Allumine nõrkustele meeldivalt kerge
Õppides kontrollima sisemist väge
Saab sinu kotkalend olema kõrge.

Arguseta allud vaid enese tahtele
Täituvad ka kõige julgemad mõtted
Nendele, kes te oma võimetes kahtlete
Vaid unistustega idee lõppeb.

* * *

Endale mängida advokaati
Istuda allavoolu paati
Näha endas James Bondi
– Selles su enesearmastus ongi.

Salapära

Kui hoopiski kaoks salapära
Tüütaks elu hallus ära
Ajaga omandad piiratud tarkuse
Kaotad osalt salapära kartuse
Kuid tulevikku katab udu
Enese tühisusse egoismist ei usu
Mis võtaks veetluse elult
Sest vaid massistseenides osaled elus
Aastakümnete pärast tead

– Kõik elav kord surema peab
Surmakogemust kuna ei oma
Sa teadmise võtad omaks.
Ja see on hää
Sest ütleb sisehää
– Vast hing on surematu
Su maise keha matus
On astumiseks ellu uude
Said elult kogemusi juurde
Nüüd väärivad elu paremat.

Kahtleja

Kui inimene kaotab uudishimu
Rahuldub vaid söömise, unega
Tundmata suurt rõõmu, hirmu
Juhtub sama mis hapnikuta tulega?

Elu hääbub, kustub tuli
Saamata võitlust, lõke toitu
Eluhuvi meis enneaegselt suri
Lõppeb areng, vereringe soikub.

Tuleb alati kõiges kahelda
Absoluutne selgus on millegi lõpp
Tõe otsing annab mõistuse vaheda
On positiivse eesmärgi omaksvõtt.

Sündinud vabana

Mis on vabaduse hind?
On söönud-joonud puurilind

Raudvõre kaitseb ohu eest
Mis mugavam veel sellest teest?

Ei vabadust eal kingita
See tuleb kätte võidelda
Sead kalli elu hädaohtu
Tööd rügama pead päeval-õhtul.

See, kes sündind vabana
Ka öösel nõus tööd rabama
Lootus laste paremale elule
Aitab oodata, vaatamata valule.

Enese otsijale

Olla, või mitte olla?
Olla – eneseteostust tähendab
Rahutu otsija olla
Rahulolu eneseavastust vähendab.

Tõe otsimist eneses alusta
Mõte juurdlev käekõrval talutab
Varu üksildust, väldi kära
– Mõtlemisvõime kaob märulis ära.

Silm muutub nägijaks pimesas
Kõrv virtuoosse saab muusikataju
Sisehääli ausalt Sul sisendab
– Kus tõde, kus valelaukasse vajud.

Halvad nõuandjad me emotsioonid
Eemale tõrju kui amatsoonid
Aeg ja raskused järele proovib
Sõprussidemed õiged ja hetkesoovid.

Lehrajus

Mu mälestusi katab udu
Hästi läbielatud ei usu
Oli möödunu katse vilets
Elurongile saada pilet.

Ta kaugusse eemaldus sinuta
Jõuab muutuste jaama minuta
Minuta toimub seal kõik
Oli kiirus otsustav ajavõit.

Olen olnud halvatu silmad
Fikseerimas toimuvat elus
Leht, keerlemas rajuilmas
Olla kõrvalseisja on valus.

Purjus maailm

See meeletu maailma
 Räpane raha
Tundetuiks roboteiks
 Muuta meid tahab
Jätaks linna
 Ta tuledes seljataha
Maal mulda vajutaks
 Esi-isade saha
Võimuhullusest oleme
 Pidevalt purjus
Ohvri silmades peegeldub
 Vastu alasti julmus
Kaubaartikliks muudetud
 Taevane usk

Vaeseid ja vanu
Haaranud tusk
Oleme unustand
Südamliku naeru
Kauge minevik
Halastus, tänu
Enese sünnitand
Talume vaevu.
Pidevalt vaevab
Suur rikkusejanu
Sunnime vaikima
Südame hääle
Dialog enesega
Sünnitab häbi
Kui Sinus kaastunne
Jääb ent peale
Karjäär Su jäädavalt
Suletud, läbi.

Ürgvaim

Meis ürgvaim peitub
Kaugete esivanemate hing
Kõigis meis peidus
Otsid – kohtab ta sind!

Teda austades ellu jääme
Taas sulades looduses
Või tehisrobotiks jääte
Võltsrikkuse ootuses.

Unistus muutub reaalsuseks
Kui soovitu headuse kandjateks

Võidab kurjusejõu valgus
Mis inimsoo muutuse algus.

On luuletajal kujutlusloome
Mis paljudel puudub
Ta abil unistuse toome
Tavaellu, elujuhiseks muutub.

Sots-lastetuba

Olid viinalembeline varakult
Ka naisi sai karatud
Enne venda vanemat
Ajaviidet siis polnudki paremat.

Sotsialismi lastetuba
Soosis joodikut, laiska
Nüüd, täismehena juba
Raskem tõstsem paista.

Eestlase kohanemisevõime
Saab sellestki üle
Meist suuremaid hõime
Võtnud Manala süle

Me talupojalik mõtteviis
Filosoofia tasakaalukalt tark
Kui igipõline tammehiis
– Rahva kestvuse märk.

Gabrovo anekdoot

On Bulgaarlased ikka naljavennad
Šotlastest ihnsuselt ees loevad ennast

Et hoida kokku maad ja raha
Enda surnud matavad püsti maha
Mitte kogu pikkuses, vaid poolest saati
– Näed kauem armast sihverplaati
Tsementi kallavad kallile pähe
Mitte autokoorem, vaid üsna vähe
Valmib odavalt lahkunu rinnakuju
Hea tujuga lauldes lähevad koju.

Saada nägijaks

Võimalused on meisse geneetiliselt kodeeritud
Kuid me pole programmeeritud
Et saada nägijaks, tunne ennast
Kunstnikule on antud võime
Väljendada elu ilu ja inetust
Teised vaid tajuvad seda.

Must lammas

Ma perekonna peale solvund
Ei, päris löömat pole olnud
Nad peavad endast liiga palju
Lükkavad mind päris varju.

Ei saa ju olla kõik kuulsused
Meil kõigil omad puudused
Mu elus olnud sajad pulmad
Ja pohmelused, oi, kui julmad.

Vanast peast, kui tasku tühi
Ei enam tihti pea pühi

Nüüd naisearm maksab raha
Ka esineda kainelt paha.

Seepärast oma firma loon
Kus teiste tuntus sisse toob
Ma viksin sakste saapaid Virus
Lammast musta suguselts las kirub!

Nipernaadi

1.

Võib elada hästi
Ainult nipiga
Ausalt kästi
Lapsena, – ilma nipita.

2.

Usalduse nipiga võidad
Uudishimu äratad
Tasuta sõidad
Sööd, kepid, viskad kärakat.

3.

Nipiga elus peab liikuma
Pidevalt vahetama tegevuspaika
Perekonnaks ei liituma
Nipp kordusena ei aita.

4.

Nipp ei toimi vanana
Küllap väike Eestimaa
Nüüd nipita, pereta, varata
Nipernaadi igavleb nipita.

Ära võetud, vastu antud

Mult võetud võimalus ära
Ühest kohast teise raskusi tõsta
Tüütuseni tüüdanud poliitikute plära
Mis neid endid kõrvust aitab tõsta.

Võtsin võimaluse lülida end välja
Lolluse teha, mida kainelt ei saa
Kärakata elus saab ent vähem nalja
Pidevalt see-eest luuletada saan.

Energia, mis peaks teenima seksi
Kusagil mu sisemas poesiaks tehti
Hea, et poeedid raha ei loe
Lugeja, „papi” nappusel enda luulet loen.

Kõige salajasem info

Ravib loodus inimest
Peseb valede võõbast
Abi miks otsid imest
Usaldad usku võõrast?

Tagasi pööra taarausku
Milleks meile juutide jumal?
Esi-isade tammehiide astu
Usk võõra hullutav humal.

Kaugelt planeedilt jumalad pärit
Iga rahva jaoks eri rollis
Otsid raamatust, piiblilt pärid
Niikuinii jääd endiselt lolliks.

See info on salajasest salajasem
Meil kõikidel enda varjant
Ka kõige targem, teadusalasem
Õpetus on kõiksuse ees sant.

Ususõdalane

Jälle ohtlik ususõda käib
Kus nähtamatu üks pooltest
Kel elust lahkumine õnn näib
Teist vaevalt päästab kuulivest.

Kas sõja põhjus kõrbeliivas
Kus leidub kallihinnaline nafta
Varandus, mis vabu rahvaid piinab
Demokraatia tooja olla uhke?

Neil pommiplahvatuses paradiis koidab
Märtrit sangaarluse oreool ootab
Las uskumatuid kabuhirm toidab
Kas sütik õigeaegselt töötab?

Eesti mees

Õige eestlane peab talu
Talu kõrvalt püüab kalu
Vaba mees ei orjust talu
Vabaks võitleb, et palu
Annab aiina tööle valu.
Mõni otsib õnne ilmas
Peab kerget elu silmas

Eesti mehe õnn on töös
Mille katkestab vaid öö
Sandileiba ta ei söö
Tapluses ei kartma löö,
Vaenlase maa sisse lööb.

Reklaam

Valin ohutu seksi
Reeglite vastu ei eksi
Naudin lõbu riskita
Seks nadi ilma viskita.

Sestab joo väärt kraami
Vahelduseks õlut kaani
Hambaid pese päeval-õhtul
Probleemid haituvad sul õhku.

Topi kinni oma avad
Tõmbetuul on väga kaval
Tampaks paras sulle prundiks
Halva haisu lukku sunnib.

Pretensioonikas

Kes elult palju nõuab, loodab
Peab hiljem tihti pettuma
Lootusetus viha toidab
Sadistiks kipub muutuma.

Et rahuldada saamahimu
Ära keerab ausalt teelt

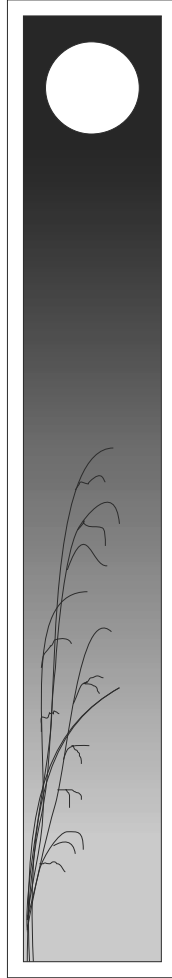
Perekonda, saatust kirub
Kasutab vaid jõu keelt.

Otsid enda ümber süüdlast
Üle jõu ilmselt elad
Su päritolu segav last
Kiiresti kasvavad võlad.

Kerge elu?

Elu ei peagi olema kerge
Eluvõitluses karastub mõistus terve
Kerge eluga võidutseb laiskus
Lõtvuvad lihased, moraal raiskub.
Inimene ei pea olema pururikas
Et soovid täituksid kui muinasjutus
Ei õnn peitu tahtmiste nimekirjas pikas
Ei teel jõukusele, kuulsuse poole rutus.

Õnn on peidus su hingerahus
Hingerikkuses, südame puhtuse headuses
Nad materiaalsest hüvest hoia lahus
Peamine – ise endaga võitluse teadmise seaduses.

*nimesest, tema tegemistest ja
minemistest*

Plokeeritud mõistus

Usk plokeerib mõtlemisvõime
Seiskub areng usu valinul
Usk teenis sajandeid riigivõime
Usk sisendab, et olete väljavalitu.

Mõistust on kergem petta
Kui silmadel külgedel klapid
Raskem sel mõtlemisvõimet võtta
Kel silmaring ettevaatusega klapib.

Pangad kergeusklikke püüavad
Kui ämblikud koovad võrku
Ohvrid asjata appi hüüavad
Võlanõuded ootavad iseloomult nõrku.

Sind orjastavad mängupõrgud, ususektid
Sõltuvus on raske haigus
Mõtteselgust ähmastavad mantrate tekstid
Kinnipüütud siplevad kleepuvas vaigus.

Mõtlevale inimesele avatud kõik teed
Enda mõistust ära müü ega pandi
Oma saatusele karuteene teed
Kui alla neelad petliku landi.

Teed rikkaks enda usugurud
Kõigest materiaalsest rõõmuga loobud
Hüpnootsi möödudes peavarju nurud
Kogu elumõte sai ohvriks toodud.

Üle laipade tippu
Kannad kolbaga lippu

Ei puhaste kätega
Kuldpuuslikku nikerda.

Näitelava

See meeletu maailm
On inimesele suur näitelava
Ülalt jälgiv lavastajasilm
Näitlejatele kaarte ei ava.

Et püsida pidevalt laval
Pead olema vormis, tasemel
Kunsti soosik on aus, ei kaval
Ta rolli saab andetu asemel.

Millist rolli endale tahad?
Ollo Romeo, Cosimodo, Hotello
Konflikte loovad "head" ja "pahad"
Hea mäng jääb rahvale mällu.

Otseses mõttes

Tehakse otseses mõttes
Vähe tegusi ilmas
Ka lapsi sünnib kolmandik ilma
Mitte ühises kokkuleppes

Kui õitsval lillel tolmukas
Meelitab tolmendajat ligi
Nii järjepidavus igal liigil
Looduse käsul paljundatud saab

Homo sapiens kui tolmendab õisi
Keeldudes vilja toitmast katmast
On ta viletsam igast loomast
Temas inimest näha ei võigi.

Tükk liha

Tükk liha
Jäänud söömata
Tekitab viha
– Jäi vastane löömata

Tükike naiseihu
Katmata meelega
Tekitab kihtu
Ükskõiksust tuleb teeselda.

Koolitükid õppimata
Vanana kätte maksavad
Plikad, sinust keppimata
Andusid neile, kes maksta jaksavad.

Tükike taevast
Trellide tagant
Vabastas vaevast
Valida vabalt.

Aega nüüd piiritult
Vigu et vaagida
Enne segas piiritus
Hilja trelle saagida.

Võimalused teostamata
Reaalsed tagantjärgi
Lapsedki, sust eostamata
Jätaksid sust märgi.

Ise ennast pane puuri
Aega mõtisklusteks varu
Valikuvõimalusi uuri
Teo tagajärgedest saa aru.

Salakütina hankida liha
Vägivaldselt kustutada iha
Surub Sind vangikongi
Selles Su valikuvõimalus ongi.

Mees narrimütsiga

Kunstniku lemmik-autoportree

Kes loomult edev
Ent sünnilt andekas
Mehepojana vedel
Elu pailapsele andestab

Pidev enesereklaam
Suur publikumenu
Egot upitada saab
Naiste hulgas menu.

Raha kui raba
Kapaga isa kuulsust
Kaifi uut ajab taga
Ülehindab enese suurust.

Saatus paipoissi hellitab
Ennast kulutama meelitab
Mõistus ettevaatusele keelitab
Hasart ent jätkata eelistab.

Revolutsioonist laulvast
Tegid pokkerimängu
Ärahellitatud last
Kõitis risk, oled mängur.

Prassingud ja vene litsid
Seljataga papa kuulsus
Karjerism ja anne liitsid
Kuldsuust kangelase kultust.

Kui sõnu võtta tegude asemel
Su memuaarid Meistri tasemel
Olles vale-idealoogia eliidis
Patukahetsus siiani viibib.

Narrimütsiga mees
Targem kuningast reeglina
Igas valitsuses oma sõiduvees
Oskab igat võimu teenida.

Kahjugi ta ideelisest papast
Rumal vaid omas siiruses
Samast künast poeg teadlikult aplalt
Larpis viina, võimu nakatund samast viirusest.

Sa mängisid vaid oma osa
– Muretseja rolli aatemehena
Etendus lopes, aplausi sai osaks
Sellega ju teatrivaliselt ei tegelda.

Pingviinide paraadil

„Lipu Signe peokleit“

Kaka pähh on meie poisid
Käsi Riigikassas hoidsid
Näpud põhjas Jüri Mõisal
Emme Signe kohut mõistaks.

Eesti sümbol – riigipea
Me prestiiž ja silmailu
Õilis aura ümber pea
Ühtsusele teed siluv.

Taevasina – Signe rinnad
Kodumuld must – Signe kõtu
Lumevaip valge – Signe pepu
– Neid me rahvas hindab!

Hüvasti, Astrid!

Meis kõigis peidus laps
See parim meist osa
Et laps jääks alati elavaks
Temana häbita olla oska!

Laps vanana parim
Oli Rootsi kuningriigist Lindgreni-memm
Kelle jutte luges noorem ja vanim
See maailm oli lahkem, valgem.

Veelgi helgemat mälestust jätta
Rohkem paremaks muuta meid

Jätab mälu mind hätta
Kuidas headusele võita südameid.

Kätesoojus

Vamm puitu poeb
Niiskus krohvi alla
Antiigi puhul loeb
Et inimkätes lastaks olla.

Mahajäätult hääbub maja
Laps hüljatud kasvab kiiva.
Soojust inimene, hoone vajab
Või – unustatu kaob liiva!

Inimese loometöö
Peale neid jääma peaks
Kurb kui elutöö
Su eluajal loetaks veaks.

Viinaviga

Eit tuli matuselt
Silmad peos
– Kukkus poeg katuselt
Ei mehiselt – kaklusel peol
Eideke õhkas – „pojake-kullake
Ütsi et järgi” Sul tullakse
Kuldsed Su käed, kõrigi kullane
Nüüd Su perse mullane...
Viin lõhu pere
Aruraasu viib peast

Ei pätile öelda „tere!”
Vaid haud ravib veast
Jäin üksi – abita vanast peast
Saatust kui ette teaks
Ei ma roniks jota voodi
Ega jääski lapsevoodi
Toida eluaeg kaht loodrit
-Lõpetasid ühtemoodi
Uppusivad viinatoobri
Ei nad vanamutist hoolind
Mini, lesepõlve noorik
Leiva eest end lahti koorib
Meeste riista suus noolib
Selle eest, et mees joodik.

Tarkuse-viljad

Aastate tagant tarkused tulevad
Mõnele kohale jõuavad hilja
Vanana paljud soovid surevad
Rõõmuta koristad tarkuseviljad.

Võõras on teiste kogutud tarkus
Enda läbielatud kogemus õpetab
Vaid tegude järel kaob kartus
Sinus viimased kahtlused lõpetab.

Muinasjutt

Kes ei tegele pangarööviga
Ega trüki kodus valeraha
Tahab rahu omas voodis ööbida
Ka teistelt ausust tahab.

On röövel tänane parlamendis
Tal selleks rahva volitus
Heategijat näha tahavad endis
Sellisteks teinud neid võimu-koolitus.

Ausat kuni lolliks peetakse
Jääb kavala ebaõiglus kestma
Rahvast ümara jutuga ninapidi veetakse
Lobaga saab musta valgeks pesta.

Rindejoon

Vaesena võitled barrikaadidel
Rahavõimule kuulutatad kadu
Rikkana osaled paraadidel
Põhimõtted on kuhugi kadund.

Kadunud mälust näljatunne
Võõras nüüd võõrast mure
Täiskõhuga suigud vesimadratsil unne
Vara kasvu pärast oled mures.

Võõras mure Sind ei kepi
Oled teispool rindejoont
Pangakonto seisuga ei lepi
Jõukus nõuab tõusvat joont.

Mäng

Me jaguneme rassideks
Rahvusteks, liidriteks, massideks

Me koondume huvide järgi
Teiste muusika järgi ei mängi.

Me mängime rahvuslikel huvel
Rahva ajalool, ta näljamurel
See rahvas on eriti tugev
Kes ajalugu õieti lugend.

Me mängime emmet-issit
Vaevu võõrdunud tissist
Me mängime pätti-võmmi
Me iseloom peidus seal ongi.

Me mängime sõda ja rahu
Sõda põnevam, igav mängu ei mahu
Südamemurdjat mängis lõbus sell
Kuni – enesel murdus murdmisel.

Mägilane

Mis määrab elu pikkuse
– Puhas õhk, allikavesi
Eesmärgiks seadnud ei rikkuse
Ja kooselu kitsega kahekesi.

Söök naine mehe närve
Kui ablas kooreürask
Poo või oksa, hüppa järve
– Ei jätku raha, ühes t---t!

Mägedes eit käsule kuulekas
Tööks leemekulp ja lastekari
Taat mägedes vaid luuletas
Ja kitsi tagant haris.

Joomase peaga

Olemas pole naisi inetuid
Vast liialt vähe viina imetud
Jüri võttis kõva toobi
Tõmbas kõrtsist plika voodi.

Äkki ehmatas end kangeks
Väike Jüri longu langes
„Kuule, Sul on munad taga
Mina meestega ei maga!”

„Sul on mõtted jaburad
Need vaid kuivand pabulad
Jäänud karvadesse kinni
Hommikul nad Sulle kingin!”

Jüri lidus, kand ja varvas
Kogemus teeb mehe targaks
– Viin ja naised lahus olgu
Ei siis jookse, saba sorgus.

Kolmas silm

Me nutame taga
Enda kaotud saba
Ka kolmandat silma
Millest jäime ilma.

Saba kataks jalgevahe
Pilka lukku sulgeks
Kui ta kahevahel
Poiss jõuga võtta julgeks.

Siis ette teaks
Kes valmis „pulmadeks”
Kiidab vahekorra heaks
Aega võidab seks.

Ilmne meie taandareng
Vaenlane saba liputab
Näha võisime varem
Kes „nägi selga” riputab.

Mõtled lüüa looma jalaga
Enda viha et välja valada
Ise saad „matsu” paraja
– ülalt jälgib silm salaja.

Meid jälgib maksuinspektor
Vabariigi julgeolekusektor
Universumi mõistus peab silmas
Esi-isad, kes teises ilmas.

Kaupluses, tänaval jälgib kaamera
Et sa ie varastaks, ega laamendas
Käitumist südametunnistus kontrollib
Välisluure, eetika, piiritollid.

Tulevikus teeb seda kiip
Iga su samm on jälgitav
Mõttekontrollini jõuabki siit
„sinu huvides!” – võim seletas.

Agressiivne loom

Mul hinges kripeldab
– Miks inimene, sipelgas

On agressiivne loomariigis
Näeb vaenlast enda liigis
Higis ehitatud linnad
Sõjatules tähaks muudab
Mõtetuks teeb võiduhinna
Vast ajalugu lõpuks suudab
Meid leplikumaks teha
Planeedi katastroof on vältimatu
Kui võidab viha taltumatu
Mars sööb oma laste liha.

Jänes

Vaatan ennast peeglist
Näen vana neegrit
Eluaegset rügajat
Eluvõitlusest hoidujat.

Küllap viinaviga see
Minust teinud jänese
Enda vastu ole aus
– Sellest sinu elus kaos.

End vanast-peast leidnud
Otsid, mis su sees peidus
Pole kibestunud kuivik
Oled vaiku kogund tõrvik.

* * *

Endale mängida advokaati
Istuda allavoolu paati

Näha endas James Bondi
– Selles su enesearmastus ongi.

Kurvameelne loom

Mu naine vägistati toorelt, inetult
Mulle löödi pudeliga pähe, mõikas vähe
Sest abituna teesklesin minestust, edukalt
Neid turskeid selle oleks võitnud males
Kuid löömingus ma ilmselt rollis vales
Pole ma ja mingi karratee van Dam
Mul kui dotsendil ajudesse koondunud ramm
Nüüd äkki olin kinovaataja seksifilmi
Peaosas mitte minu kaasa, rüvetatud ilmsi
Vaid lits, kes säras ehtsa borno-staarina
Alt üles tagus hasartse vaardiga
Ja oh ime, nagu polekski mu naine mängus
Ma vaatemängu pidasin vaid mänguks.
Film lõppes, mitte õudus
– Põrgu tõsieluks muutus
Ma jõuga oma naist ei võtta suutnud
Sest edaspidi meeldis tal vaid vägivaldne seks
End tema silmis teinud olin jobukeseks
Ma polnud enam temakese unelmate mees
Mind ootas vägistaja treening ees
Proua togis, karjus, provotseeris tüli
Ta agressiivsest ründest murdusid kaks ribi
Kuid peksuga must saigi lõpuks loom
Ent seksuaalselt vägistaja mitte
End tihti kurvameelseks loomaks joon
Mälus taastan me noorusarmastuse pilte
Nüüd silmavesi lahjendab mu viina
Kui kaua veel pean taluma vampiiri piina

Kes oli õrn ja hea enne
Kui temas peitund loom veel suikund unne.

Ringid tiigiveel

Mulle ei meeldi „hallid” inimesed
Neil puuduvad mõtted omad
Reeglina kellegi teisenimelised
Varastatud, kuulutatud omaks.

„Halli” puhul võib öelda
– Sündis, elas, suri
Hooragi kohta ei söenda öelda
– Et igavusse surra tuli.

Kes elus suuga teinud tööd
Põlgavad kui põrgut lihtsat tööd
Kõigile lööb käega pankroti puhul
Eluküünlal leegi ise puhub.

Ka intrigant huvitavam „hallist”
Kelles peidus lavastaja, looja
Paidates enese „ego” kallist
Vaiksele tiigiveele ringide tooja.

Muuda, või samastu!

Kui kallim süües matsutab
Suppi lürinal sisse tõmbab
Ta kommete eest vastutad
Või, – koos seda teha kõlbab.

Kui kõõrdi vaatab armsam
Sõrmega uuristab nina
Pead olema viisakas Tarzan
– Sama tegevust kordama Sina.

Kui temake piuksu peeretab
Siis omaks võta ta tegu
Aega õhtusse sohval veeretab
Ent sinus ei otsi ju vigu?

Staari jälgedes

Noorena püüdlisult jäljendades staari
Mängult end karjääriga paneme paari
Sageli jäädavalt „oma näo“ kaotades
Isiklikule edule ust vaid paotades.

Staarist võid võtta osa vaid, tillukese
Mitte tema nahka üleni pugeda
Enda anne pane kokku killukestest
Oska matkimise tagajärgi ette lugeda.

Nüüd kümmeid esistaare estraadilaval
Kari ahve, jäljendamas maneeeri, häält
Ka proosas, poeesias heaks tavaks
Snitti võtta klassikute päält.

Egoistlikult tahame laiseldes võita
Kaotustest, vigadest tahtmata õppida
Treeninguta võimatu laineharjal sõita
Statisti rolliga tuleb vahel leppida.

Ise pead meeldima – endale kõrvalt
Olema endale kriitik irisev

Enesekontroll kui toimib nõrgalt
Saab sust kadestaja virisev.

Elu säilivus

Kui vaevab elust tüdimus
Edumõtte igivana küsimus
Kolm päeva ole söömata
Jääb lahing endaga löömata.

On tähtis elu säilivus
Eesmärk – me liigi järelkasv
Elu pikkuse oskuse säilitus
Karul talveuneks – rasv.

Üleval – all

Üleval olijal hea alla sülitada
Ülevalt pähe pasandada
Allolijast üle vaadata
Unustavad, mille najal nad üleval seisavad
Iga katus vajab vundamenti, müüri
Ülemine ei eksisteeri ilma alustoeta
Toeta enda alla olijaid
Või – kukud enda pasa sisse!

Võlavanglas

Siin ilmas midagi muidu ei saa
Pean silmas – teiste abita, võlata
Ega sõpru võigi põlata
Võlgadega alustasid sünniga

Emä abita ju ei sünnita
Pidid andma midagi vastu
Ta saigi võlakirja tasku
Võlgasi kogunes ajaga
Segasi „oma teed“ rajada
Absoluutset sõltumatust tagada
Võlgade eest ei põgene
Nöör su kaelas ei lõdvene
Enese eluga maksad
– Seda sa siiski jaksad
Kui võlg muutuks olematuks
Muutuksime surematuks?

Püsiväärtused

Mõtted, sündinud minust
Iseseisva elu saavad
Nabanööriga seotud minuga
Väärnõtted ka minuta jäävad.

Suured mõtlejad iidsest Roomast
Jätsid meile jäädava märgi
Meid segab püsiväärtusi loomast
– Soov jätta materiaalseid jälgi.

Ahnus olemast parem keelab
Kadedus viimsegi headuse neelab
Lõbuotsijad muretud, meelad
Enda arengus vähikäiku teevad.

Jälje jätavad meist parimad
Uudismaad – ülesse harivad
Mustadest mõtetest kasvab võsa
Tulekahju mullale huumust lisab.

Kire tältsutus

Telefoniputkasse jäi neiu süütus
Mis alaväärtustas neitsit kui tüütus
Uudishimu näris apla rutina
Partnerivalik toimus paanilise rutuga.

Uudishimust esimene kord antakse
Loodetakse – selle eest kätel kantakse
Näed rebudel pükstega eemalduja selga
Teist korda seda kogeda pelgad.

Kes õpib taltsutama kirge loomalikku
Saab tundma armuvõlu jumalikku
Mis päästab inimkonna hukust
See tahe siiani meis kahjuks tukub.

Karmavõlad

Kui inimene on surnud
On võrdsed minister, kojamees
Nad loomulikud kui ilmaletulnud
– Puudub vajadus näidelda kellegi ees.

Kui siiras oleks jääjate lein
Mida jätsid endast maha
Oli aus elus teenitud leib
Kas kõige tähtsam oligi raha?

Arvad – teised su võlad tasuvad
Võlanõudjad hauda ei rüveta
Karmavõlad jäädavalt alles asuvad
Uuesti naastes need hüvitad.

Töö on elamine, ka suremine
Ära karda ühtegi tööd, ka surma mitte
Hea töö on pankrotist välja tulemine
Maa vastu võtab oma poegi korralikke.

Õigel ajal

See vanadus kuselõhnane
Sõnamulin hambutust suust
Võtab elutee lõpul võhmale
Kahjutunnet ei jätagi suurt.

Sa koormaks olla ei tahtnud
Peakolu tühi kui kuivanud puu
Su veri, ja soovidki jahtund
Kõrvus hundihulg kollasel kuul.

Ajamõõtu kui lugenud tunniga
Enda kaotus „ajale tunnistad“
Sinu mõtetest „sündinud aura
Peale sind jääb püsima kaua
Uueks eluks avab haura
Sest – tahe ennast teostada
Annab võime uuesti eostuda
Elu viib edasi rahutu areng
Rahulolijal, – puhata parem...

Maraton

Elu on maraton
Elujõe peab läbima pikuti

Laiuti sumada kergem on
Laisk mugavalt kaldal pikutab.

Treenitusest oleneb maratoni pikkus
Kvaliteedist sõltub elujõud
Hobid su elu hindamatu rikkus
Nõrkusi võidab tahtejõud.

Auahnus karjääri toidab
Paks nahk solvumist väldib
Ostetud armastus tühjust täidab
Kiidulaul endale kõrvus mängib.

Urukoer

Sul jalgevahel urukoer
Käsu peale urgu poeb
Peremehele see meele järgi
Mesilinnuna täidab ta kärgi.

Mehe peremeheks muutus koer
Enda lõbuks uude urgu poeb
Meest rihmapidi järel veab
Kes orjana järgnema peab.

Mees taga nutab vabadust
Loomaarmastus ei vabandus
Uusi „nippe” loomale õpetab
– Ehk uru nuuskimise lõpetab.

Vast alles vanast peast
Rääkis talle augu pähe
Et oma peremehe heaks
– See poleks tänutäheks vähe

Kui soristaks vaid vedelikku
ei nuiaks küla peal nikku.

Sugupull

Elus mäng käib „sulle-mulle”
Leidub saama-ahneid hulle
– Vastu pakub seebimulle
Nende eest ei voodi tulle
– Milleks haletseda nulle?
Nähtud küll neid sugupulle
Teevad kähku lapse sulle
Harvem näed kui öökulle
Lapsekasvatus neil surmast hullem
See jääb tingimata sulle
Ära öelda ka ei julge
– Või neid tahtjaid jätkub hulgem
Tulgu pärast kas või hullem
Mõistusele hiljem tulgem
– Panen oma tussu tulle
Hauda minnagi on julgem
– On, kes lõpus silmad sulgeb
Nii see vilets elu kulgeb...

Hant

Põliselanik kaotas kõiges
– Oma põdrad ja maa
Mis suure venna tõlkes
Tähendas vaesemat aidata.

Vastu nälja sai
Viinavea ja haigused

Ees avarus lai
Mälestused taigavaigused.

Roheline

Ihkan naiste tähelpanu
Kurk kuivab, tunnen janu
Mõttes punahuuli lakun
Jalad all kui puupakud.

Sõna suust ei naljalt
Näen neid riieteta, paljalt
Süüdi mu fantaasia suur
Püksis paisub tammejuur.

Unes pildid iharad
Koban ridu lihavaid
Paitan valgeid tuharaid
Ärkan – põsel pisarad.

Midagi kui väga kardad
– Ruumi pimedat, või surnuaeda
Tal ootamatult turja karga
Et hirmu lähedalt kaeda.

Siis vaatasin „asja“ lähedalt
Karvu lugesin paartuhat, vähemalt
Nii rehnutit pean edasi
Ehk kartmast lakkan sedasi.

Kas põhjuseeta hirm karvane
Tihti ebaõnnes süüdi naine
Miks enda sünnikodu kardame
Või põhjuseks me egoistlik maine?

Leiva hind

Kasvab maamehe palk
Maa seest välja
Lisa annab metsapalk
Kui maaga ei tee nalja
Saad kõhu täis, särgi selga
Kellel on tükk maad
Rikkaks vaevalt saab.

Linnas hoorakoorukesed
Maalt plikad noorukesed
Kabuhirmus tõve ees
Eluohtlik leib on see
Saticad saad pealekauba
Tööstaaž ei kesta kaua
Pensiaastaid jääb väheks
Tagasi ehk maale läheks?

Õpetlane teenib leiba
Sellega, mis kõrvade vahel
Vaene plika tööd võib leida
– Ainsa väärtusega – jalgevahel.

Andekus

Andekus antakse sünniga
Ka ähkides kunsti, ei sünnita
Meeletu töökus kaasnegu andega
Või halli massi kaob ka andekas.

Paljud anded uppunud viinavaati
Jäänud pimedaks jupiteride särast

Edust joovastund kõigutab paati
Andest endisest ei räägita pärast.

Upsakus hävitab noored anded
Neil eneseuhkusest seiskub areng
Reklaamitööstuse rataste vahele langed
Eks käsitööliseks jäänudki varem!

Andke tagasi noorus!

Andke tagasi hambavalu
Andke tagasi tilliseis
Sõja järgset nälga palun
Noorusvõlu peitus just neis!

Soovin tagasi memme viinast
Tule tagasi, õde hell
Tahan tilkuvat lõuga rinnapiimast
Et tagasi pöörataks kell.

Andke tagasi tripperihäbi
Tulgu sügelus satikapiinaga
Saan vähese papiga läbi
Noorus ilus ka ilma viinata!

Tõuske üles, sõbrad kalmistul
Aeg Tompi peole minna
Orkester lõpuvalsiks valmistund
Läbi „mündi“ tee viib sinna.

Domino, domino ...

Mehe eksam

Tõestamaks, et oled mees
Mees muiste ette võttis sõjatee
Skalpeeris rahva vaenlase
– Väaris austuse trofee.

Meheks olemine tõestust vajas
Karu vastu läks käsitsi
Arad suguharu ära ajas
Häbiga lahkuda käsitsi.

Mehe testib täna
Positsioon ja pangaarved
Naine mehel „paneב ära“
Musklimehega teeb sarved.

Vaeste hulgas, eksam, tõega
– Juure otsas ämbri veega
Viib jooksupalu trepist üles
Paks naine süles.

Ohusignaallita hädaoht

Kardad iseennast
Pelgad eluraskust
Peeglisse ei vaata
Näha et jänest.

Oled kui päevalill
Nägu päikese poole
Ta puhkepäeval
Otsid muud soojuseallikat.

Sobib soe naisekeha
Kõlbab kõrtsimelu
Aitab näitelava
Suvalises kohas.

Raske on vastutada
Kergem põgeneda
Kuuldes appihüüdu
Mängid tumma.

Mõte on juhitav
Elu mitte
Saab kätte
Iga põgeneja

Ahmid adrenaliini
Enda lavastatud jamast
Naudid paanikat
– Oled nõõritõmbaja.

Oled kõrvalt vaataja
Intiimsustesse piiluja
Miks sa ei levita
Ohusignaali, halba lehka?

Peaksid kandma
Undavat udupasunat
Pidalitõbise kellukest
Kastreeritud mune reklaamkotis.

Sinu saatkonda kuuluvad
Lüpsilehmad rahakad
Seksinäljas näkid
Ihukaitsjad ja kaasanaerjad.

Elu hinnaga

Okaspõõsa lind
Veenvamalt ei laulda
Surub astla rinda
Enne surma kaua
Kallimale laulab
Armastuse serenaadi.

Konkurent on valvel
Emalinnu vaiksel palvel
Uue elu eostab
Teise plaanid teostab
Publik saab laulu – ilu
Mökutada pole ilus
Enne arm, laula pärast
Muidu soosid õnnevarast!

Lõbus kowboy

Olin kowboy, noor ja ilus
Neiud järel jooksid mul
Elu eest poiss pakku lidus
Hea, et jalgevahel muul.

Ref.:

Hea, et jalgevahel marukiire muul
Teadmata, et samas tormiankur sul
Hea, et süda leidis rahupaiga mul
Hea, kui kolm poega peres kasvab sul.

Järjekordselt kaotasid südame saloonis
See suvel Kansas-Citis juhtus

Kirg rahast, pükstest paljaks kooris
Sest hasart ja ilumeel mu nuhtlus.

Hea, et jalgevahel välejalgne muul
Ei kusagil jää kauaks stoppama
Mul eluaegsed sõbrad stepp ja tuul
Pean päiksetõusu järel kappama.

Armus emamuula minu muul
Ei jalgsi minema saand kapata
Mul järele ei jäänud muud
– Tuli noorel perenaisel abiks hakata.

Nüüd oma kolmel pojalt näitan
Kuis lassot heita lehma sarvedesse
Poegida truu muula pruudil aitan
Õpin taskuraha peitma joomaarvetesse.

Kull-kiri?

Viskasime Billiga kulli-kirja
Kellele ööseks jääb nooruke Mirja
Kaotus pandi muidugi mulle kirja
Hea sõbra naisega semmida hilja
Nüüd kussutama pean nende armuvilja.

Ärge naiste peale visake kirja-kulli
Kulli-kirja mänguga teha võib pulli
Kui sul vägev armastus pääle tulli
Võta ää, või elu pöörab allapoole nulli
Käega võib lüüa, kui puhud seebimulli.

Agaga külge jäi mulle kulli-kirjamäng
Elu minu jaoks nüüd suur õnnemäng

Röövisime pank, ootas Hong-Kongis kong
Vangis kulli-kirjamäng väga pop on
Kes sööb lõunat, kes pealtvaataja on.

Hiljem elu peale viskasime loosi
Surm iga päev võttis meilt noosi
Kulli-kirja loopimata elu sigri-migri
Oleks lahja leem, mäng talutavaks tegi
Otsustustes, vastutuses vähem vaeva nägid.

Stardipauk

Valitsusega ühes luksuspaadis
Kolmandik kodanikke edukaid
Jõhkruks nõrgad ausad välja praakis
Veesulpijad lollideks, laiskudeks said.

„...Stardipauk kõigile kõmatas...“
-Kes riigivarale ligemal – varastas
Et „aus“ meil „loll“ – pole kõlakas
„Tark“ stardiraha „ärastas“.

Hobi

Armund silmadega maalin elu
Nälgind hing ihkab ilu
On vananeda piinav valu
Pilt sinust lõpetada palun.

Mu kunstiharrastus ei lõppe
Maal sinust iial valmis saa
Kui eluküünal ükskord lõppeb
Mul luba sealpool jätkata.

Sulg kui öösel riime kriibib
Koidula mu seltsis viibib
Ta hingeõhust kurvad salmid
Koidu ajaks saavad valmis.

Unes end ilmutas Puškin
Kiitvalt õlale patsutas
Kes hinge surematus – usklik
Selle lootuses ei patusta.

Mul külas käivad lahkunud
Kes minu jaoks on elus
Neil loomeind ei jahtunud
Mind vahendajaks palus.

Öösel und ei tulla taha
Betti Alver selja taga
Ütleb hellalt kõrva tasa
– Las ma jätkan, sina maga!

Ülesse kirjutan ärgates
Mälusse kogunend riimid
Kohmetult tänuga märgates
– Veel mõtetes minuga viibid.

Suur ja väike

Oleme kasvanud suureks
Koos meiega me mure
Väiksena ka häälemurre
Murena võtta tuleb.

„Mersus” sõitvad sulid suured
„Ziguliga” väiksed vargad
Suured saavad pommi suure
Väike „nagi selga” kardab.

Väiklane ei meremees
Laiendab avarus silmaringi
Avar hing kasvab suures vees
Ka elu eest mees ei tingi.

Manalasse vajunud
Rahvused ka suured
Eestlane on talunud
Võimuiket suurteilt.

Tingimine – suur juutide privileeg
Igaühel väikse itske teeb
Suured tutvused need
Karjäärile rajavad teed.

Rahvused on vanimad
Juut ja mustlane
Ellu jäävad parimad
Ajaloo tõde see.

Lõi Rooma risti Jeesuse
Võim kartis konkurentsi
Naelad sisse vehkis mustlane
Tennis varguse litsentsi.

Kadunud patriotism

Laulupeol pisara poetan
Peldikurahaga üritust toetan

Repertuaari mõistmiseks tõlki otsin
Eestluse väljasuremust mõttes trotsin.

Kus elad – kama kõik
„Inglit” panevad igalpool
Rahvuste kadu – kelle võit
Ka abielul puudub sugupool.

Õllesummer laulupeo kägistab
Mererannad müüdud kõik maha
Neeger me plikat põõsas vägistab
– Väikerahva korvpalli aidata tahab.

Silmakirjalik

On ilmselt silmakirjalik
Kui riik, ta ajakirjanik
Väidavad, et alkohol ja sigaret
Kiirem teise ilma retk
Kusjuures inimene kalleim vara
Sel juhul riik me raha varas
Enda kodanikke hukkab
– Liig ahvatlev on vaheltkasu
Hunt sanitariks hakkab
– Nõrgad maha murda tasub
Sama kasulik suitsiid riigil
– Hädavaresed tal tüliks niigi
Metanooli näoga surm
Vaeste hulgas hingi niitis
Me presidendi hinnang julm
Parastavalt mõrva kiitis
– „See ebaausatele palk paras,
Leiab kiire otsa riigivaras”.

„Parem konjakit joogu
Mind eeskujuks toogu
Ah, et mille eest?
See valvaku vaid laiska meest!”
Aa õksele jõuka silmakirjalikkus
– Meid mürgitades kasvab nende rikkus!

Koostöö

Ainult julmuse, jõuga
Ei saa murda vaimu
Saab võiduni jõuda
Jõu – hingeliiduga ainult.

Abielu üksi ei päästa
– See mõlema vaba tahe
Õnnestub liitu säästa
Kui soov tekib kahel.

Enese-usk

Kui puudu tuleb endausust
Ei miski elus õnnestu
Mõelda ära püüa tasust
Siis toimingutes pole õnnetu.

Korda: mu looming on kõikvõimas
Harmooniat, ilu edestada suudan
Siis leian taas end ise võitmas
Kui savi, ennast kunsti muudan.

On elu võitlus igivana
Jääb ellu tugevam kes hingelt

Kunst ongi näha selles näitelava
Hetkel kaotaja võib minna sirgelt.

Kadestaja sapist murdub nõrk
Karjerist kiire edu puudumisel loobub
Endaimetlusest „tavaliseks” muutub kõrk
Anne Jumalik saab Olümposele toodud.

Nafta?

Jälle ohtlik ususõda käib
Kus nähtamatu üks pooltest
Kel elust lahkumine õnn näib
Teist vaevalt päästab kuulivest.

Surma põhjus peidus kõrbeliivas
Kus leidub kallihinnaline hafta
Varandus, mis vabu rahvaid piinab
Kas demokraatia tooja olla vahva?

Neil pommiplahvatuses paradiis koidab
Märtrit sangarluse oreool petab
Las uskumatuid kabuhirm toidab
Kas sütik õigeaegselt töötab?

Sõltuvus

Narkotsist võib jääda sõltuvusse
Naistest, lemmikloomast, viinast
Ka õnneootusest langeda kurvastusse
Vaid vaba mõte päästab piinast.

Vangistab religioon ajusi miljoneid
Neid elavaiks roboteiks muudab
Usujuhid ei vali vahendeid
Ajalugu seda tõestada suudab.

Inimest võib füüsiliselt sandistada
Võtab talt mõtlemisvõime, peret asendab usk
Hüpnotiseeritu vaimu kerge vangistada
Vangistajad ei kannu vastutust.

Aja sunnil

Kõikidest tunnetest ülim
On ennastohverdav arm
Mille najal elugi püsib
Ta puudusel – üksildus karm.

Nii jumalik on naisekeha
Puusa, rinna looklev joon
Võib tekitada loomalikku iha
Või – õitsele lööb tunne loov.

Konidid vanad, näitab baromeeter
Ealt sama naine pole veetlev
Silm paitab noorukest Lolitat
Kes vanamehe „saadab pikalt“.

Pead sügavale peitma hingenoorust
Näole manama mitteomast voorust
-Ei hüütaks „kommionuks“ tiiraseks
Näi munana, kel peas vaid piiblitekst!

Juured

Inimesed vajavad juuri
Nagu lilled, põõsad, puud
Päikesepaistet, eesmärke suuri
Unistusi, öist kuud.

Kui juured kindlalt kodupinnas
Ei kutsu kaugused, võõrad linnad
Seob mälestus, kui olid armund
Su esivanemate kallid kalmud.

Orb on inimene juurteta
Juhuslik ta eluase
Paigast-paika lendab tuultega
Juuri kasvada ei lase.

Juured sul vaid sünnimaas
Siin vaarisa – ema sünnitas
Aastatuhandeid su õde-venda
Ka viimse puhkepaiga leiad endal.

Porri tallati usku ja headust
Valitses maad rusikaseadus
Kiusatus reeta, allavoolu minna
Väärtustas aususe, elu hinna.

Eluteoretik

Me soovitu võtame tõe pähe
Usume – keegi väga hooli meist
Et elu võitlus – peale ei lähe
Näiteid veel vähe, veenmaks teid?

Vastasel juhul saad muhkusi lisaks
Enam „ei kavatse astuda vahele
Mu mälestust mööda läks kisaks
Kui su tahtmine teisiti lahenes.

Positiivsele mõttele järgnegu tegu
Tavaelus teoreetik olla ei saa
Sust elu saab kiiresti jagu
Kui võitluse palvega asendad.

Suur vale – suur raha
Rahvas vaene – ise süüdi
Reklaamita meid maetaks maha
Reklaamiga vaid – solki müüdi.

Kleepub külge

Elukutsest jääb midagi külge
Politseinikul tapetu klaasistund pilk
Kojamehel konid, larakas sülge
Kaluril meretuul, suitsusilk.

Eeskju

„Ära mängi tilluga
Keelatud on bussutada vannivette
Me magamistuppa ei piiluta!”
Põnev oli – nad tegid kõik ette!

„Poisid, ärge viina jooge
Parim maius kogel-mogel!”

Ise jõid, et maa must
Meil ei tekkind küsimust!

Nii ka mina, õde, vend
Kastsid piiritusse end
Tiluga veel mängib seni
Minu vanaätist veli.

Vennad

Ma üldse pole venna moodi
Kas emme lasi naabri voodi
Saladus see läinud hauda
Ei ühel viisil saa laulda
Sest iseloomud erinevad liialt
Vast ättidena suhtleme nüüd siiralt?

Probleem on peres üsna vana
Kes vendadest on kelle vend
Kes uhke kukk, kes hall kana
Ma sellega ei vaevand end
Kes solist, kes laulab kooris
Kes vendadest sest rohkem hoolis?

Las kireb peale, kiidukukk
Ma olin kooris, vait kui sukk
Ma pole üldse karjerist
Või on see meie vedur vist
Et tahad olla teistest üle
– Või – sõidetakse sinust üle.

Julm konkurents meis kummitab
Sest varsti „tegin“ vennal „ära“

– Ta pruta püksikummiga
Nipsu lasin, sain vastu nina
Kuid moraalne võit jäi mulle
– Las puhub peale seebimulle!

Ta osavam ent oli sõnas
See muutus vaimseks sõnasõjaks
Peab pidevalt end hoidma vormis
See muutus igapäevaseks normiks
Või on sul varsti sarved peas
Seisad sabas supisaajate reas.

Vend olnud mulle veduriks
Ta teinud minust võitleja
Just konkurents old tegurks
– Ma loomult vaikne põikleja
Meil noorus karmiks elukooliks
Paljus tänama pean vennast
– Vend vähem hooliks väikevennast
Kui lööminguta säästaks ennast.

Vend poja tüüpi näitleja, artist
Vahel lavastab ka elus endas
Minus vesipruul peidus vsit
Kuid haridus meist mööda lendas
Tänu viinalembusele peres
Meil viinakurat kõigil veres
Sain ainsana tal päitsed pähe
Kuid – aegagi eks jäänud vähe.

Kui sahtlisse kirjutad vaid
Puudub sul stiimul, tagasi-side
Küllap ootame tunnustust, paid
Vast poleks mu luule siis tige?

Poesias kuulsused läinud oma teid
Nõus koristama olen hobukastaneid
Pegas´i tallist kärutaksin junne
Ja ikkagi mul oleks õilis tunne
Et teenin ainuõiget Jumalat
Läbi elu olin mängind rumalat.

Aeg kirjutada noorusmemuaare
Ei kumbki valva enda kanalad
Koos pingevabalt naerda saame?
Minevik ent muigab kavalalt...

Lapsepõlv

Mida rohkem must eemaldub lapsepõlv
Seda enam tulen mõttes ta juurde
Sinna sügava jälje jättis sõda julm
Surma nägu jäi varakult meelde.

Oli memm meil igavene huumorimutt
Magustoiduks rääkis vanu anekdoote
Naerutas repertuaari korduv jutt
Aitas rohkem, kui oleks söönud pannkooke.

Memm ütles tihti nii:
„Keegi ei näe, mis teil kõhus on
Kõhuorjusest olge priid
Parem seljas viisakas ülikend!”

Kogu nooruse olin vanema venna vend
Ema helluse võttis noorem õde
Veli riietega katsin end
Vend näitas – on jõud kogu elutõde.

Nii kahevahel kasvades vaikseks jäin
Olin potil mediteeriv otsija
Sissepoole vaadates hingehariduse sain
– Elult õppija, ta keerdkäikudesse eksija.

Laenu kustutamine

Elu on antud laenuks
Juhuslikult sulle, järelmaksuga
Elu mõtte üle juurdlema ei vaevu
Laisk. Töökas saab hakkama maksuga.

Meil kõikidel oma tee
Oleme selle otsijad, poolpimedad
Tee leidmise kergemaks teeb
Kui me nõrkused seda ei pikenda.

Kes ennast lõhki laenanud
Tagasimaksuga pead ei vaevanud
Raske paigata lõhkenud mõistust
Teekraavi sõitnu ei jätka võistlust.

Vanem vend ja paps

Su vabaduse, liha-lõbujanu
„Soveti”-ajal tagas varastatud raha
Praegust turusuhet taga kirud
Mugavusest möödanikku tahad.

Me sini-musta-valgetriibuline Paps –
Teist külge pöörab hauas Riisiperes

– Ta vanem poeg kui riigikukutaja vaps
Kel orjaroll on kinnitunud veres.

Unustada ema Lotte sõnu ei tohi –
„Iga hinna eest saada ei tohi „nodi“
Saagu teist ausad, ei pätid!”
Vanana teeme bilanssi, kui ätid.

Puiengid tumepunased (Mutt)

Puienge punaseid kui märkan
Kohe noorena ema meenub
Jälle kui lapsepõlves ärkan
Kuulen häält leebund:

„Pulma-aastapäeval kinkis
Puienge punaseid kristallvaasis
Teie Paps, kergelt vintis
Ameerikast kui naasis.

Olin piiga üle linna
Te isale ei tahtnud minna
– Nooremaidki jätkus võtjaid
Mitte endalt eluvõtjaid

Paps see teenis lennuväes
Püstol äkki tema käes
Lubas lasta augu pähe
Kui ma temale ei lähe.

Säästes ühe lolli elu
Peale kinkisin kolm elu
Enda elu muutus valuks
Kordusena teist ei paluks.

Poleks siis teid põnne
Sõjast hoolimata õnne
Alles oleks meil klaver
Mälestus ehk veelgi parem
...ja pressimispukk...

Sulerüütel

Mul julgust oli puudutada sõna
Mis minus valla päästis püha sõja
Põimisin tast omateada riimi
Nüüd riimi eluaegses vangistuses viibin.

Näen kõike läbi luule-loori
Mind fantaasiavallas sulerüütliks löödi
Söön, magan, hingan teist moodi
Sest Toompeal magustoiduks sõnu söödi.

Meil ühiskonnas sõna teenib võimu
Võim rahva tahtega ei põimu
Sõna ebapuhas väljendab vaid sõimu
Raha-ahnsusele võim peab maksma

Pean kohustuseks puhtaks pesta sõna
Siis suudan kodumaale maksta sünnivõla
Kõiki tüüdanud poliitikute möla
Egoistlik patriotism võltsilt kõlab.

Tik-Tak...

Lapsena peas mul midagi tiksus
Teistel naer, mul nutt peale tikkus

Taipasin lõpuks – kaob aeg möödanikku
Pea muutuma kaineks, asjalikuks.

„Tik-tak'i” rütm aega hindama sundis
Veel üks viinavihkaja ilma sündis
Samas ilmaletuleku ülesannet tundis
Moraalsuse põllule aususe seemet kündis.

Kündsin viinalembelise kuti põllurammuks
Loen otsust tänini õigeaks sammuks
Vastasel juhul kohapeal tammuks
Viimast topsisõpra matsin, ammuks...

Enesetapjate sugu

Me olevat tulnud veest
Ahv kauge esi-isa
Vähe muutunud oleme seest
Aeg-ajalt kuuldu ahvikisa.

Kui kaua veel
Otsime enese jälgi
On omadus veel
Võtta kuju anuma järgi.

Ei jäta vesi jalajälgi
Rääkima õpib ahv vaevalt
Vast keegi kosmosest jälgib
Maa loomaaeda tähelaevalt?

On kirjas ometi kusagil
Inimeseks saamise lugu
Kas lõppeb ükskord kunagi
Et tapame enese sugu.

Ise endale tõestama peame
– Me pole enesetapjad
Ellujäämise tahe jäägu peale
Või – me väljavaated on haprad.

Ettemääratus?

Me kõik kunagi sureme
Seda väarikalt tahame teha
Järeldusele kahjuks tuleme
– See polegi enese teha.

Kapten laevas peab auks
Põhja minna koos laevaga
Sõdalane siit ilmast kaoks
Surmahaavades lahingus vaevaga.

Joodikul oksesse lämbuda häbitu
Kärvata kraavis kodutul pätil
Valus noorel, kel kool äsja läbitud
Plikaga voodis südameatakiga ätil.

Enesetapja kõiki eemale tõukab
Hängistab väikese lapse matus
Vaesel minna kergem, kui jõukal
Filosoofi surm – reaalne vältimatus.

Peaprooviks roni kirstu
Fotografeeri, filmi tee
Selgita, kas Kristus
Sul taeva avab tee.

Kui ees ootab põrgu
– On kõikjal korrupsiooni oht
Trügi ette, ära tõrgu
Võta katlakütja koht.

Inimese vormel

Kõik, mis inimeses halba
– Sõjad, lahutused, kurjust
Tuleb sest, et me ei valva
– Halba igaühes – lurjust.

Meis käib võitlus pidev
Hea ja kurja vahel
Et sisemine ahi küdev
Jätkub kütet nendel kahel.

Kurjust toidab meie ahnus
Mugavus tööpõlguse koll
Meie hinges peituv kahtlus-
– Aus on rahvakeeles – „loll”.

Saadik tähelaevalt

Indigo - Paps

Olen saabunud planeedile Maa
Orioni tähtkujult ruumilaeval
Kosmilist ülesannet täitma
– Ühine meil kõigil taevas.

Olen saadik tähelaevalt
Inimsoo eksperimendi vaatleja

Maa-ema teadis vaevalt
Ta poeg elav raadisaatja.

Bioloogilise issi seemnekotis tulnuk
Idanema Maa-naise üska pandi
Ei Paps-kutt seepeale tulnud
– Teine poeg tal taevast anti.

Oli tähelapsel raske
Mõista inimlooma elu
Vendade vastu surmavaid laske
Sõdade läbi tahtlikku valu.

Mõista inimese täitmatut ahnust
Võimukatku nakatumis soovi
Vaeste elu kannatlikku vahvust
Vendi kuristikuna lahutavaid pooli.

Raske mõista kunstlikku joovastust
Alkoholist, narkosüstlast saadud
Teadus valest kohast otsib vastust
– Kuidas hädadeta elu Maal laabuks.

Ajaproov

Armukadedus on usalduse puudus
Teist jäägitult mitte usaldada
Kõrgeim väärtus on truudus
– Ei keegi saa sind asendada!

On armastusel mitu astet
Algab armumisest, kirest
Austusel puudub mitu vastet
Tunded ei sõlgu ajast kiirest.

Austus rajaneb sõprusel
Ta liidab, kui möödab noorus
Laskmata võita kõrkusel
Peab ajaproovile vastu voores.

Kogemus

Lääne-Ida sõjatanner
Kus vahetusid mehe käes
Mõõk, püss, kilumannerg
Meresõit, teenistused vaenunäes.

Saime kõrge karastuse
Vaimse kooli äratuse
Heas mõttes uudishimu
Kustumatu elujanu.

Jäid muutumatuks emakeel
Riigipiirid? Peaaegu samad
Kodutunne eesti meel
Esivanemate tavad.

Et lipuvärvid samaks jääksid
Toompea iidsele kantsil
Poisid püssi alla läksid
Vaenuväljal elu andsid.

Mõtted on sõbrad

Mulle meeldivad inimesed mõtlevad
Vahel nad saavad kinni tõe sabast

Tavaliselt ka mõtlevad, mida ütlevad
Suust välja ei aja tühist, labast.

Paljudele on mõtlemine segav last
Mugavam käituda tunnete ajal
Vanana otsime eneses last
See osa ongi meis parim.

Ei ole vaenlased me mõtted
Nad rikastavad elu halli
Äkkviha mõtlematu teoga lõppeb
Haiget teeme nendele, kes kallid.

Heategu

Heategu pole leivategu
Ka heinategu mitte
Näitab su sisemist nägu
Mida välimus ei ütle.

Näitad enda vaimset küpsust
Elukool kas tulnud kasuks
Snaipri laskmisoskus täpsust
Kui see ka ei ära tasuks.

Kui sa selleks pole küps
Jääd kursust kordama
Et selgeks saada 1x1
– Enda sündi korvama.

Tasakaal

Kõiges peab olema tasakaal
Ka kurjuses headuses

Mida looduses mõõta saab
Igaveses harmoonia seaduses.

Kui kurjus kogund liialt jõudu
Sest headus olnud malbe
Näeb inimkond sõjaõude
Kui pidevalt ei olda valvel.

Kus valitseb irooniline lõbujanu
Alkohooliku–tarbija mentaliteet
Kordama jäämegi vigu samu
Hoor-hõrgutaja – aeg – limpsab keelt

Vaid pohmeluses tahad olla parem
Sind haarab endahaletsuse tuju
Peaparandus ent saabub varem
Välja naerad hetkelise kurva-kuju.

Kui ees on jälle roosad prillid
Oled mikrokosmos, maailma naba
Orkestrilt lemmiklugu tellid
Endasüüdistusest oled vaba.

Rikutud lapsepõlv

Et ema pojal elu andis
Poisil arvates vaid sugukihk
Ta emme võttis pantvangiks
End haletseda, õigustada siht.

Nüüd olevat ta patu palk
Kel puudub tulevik ja lapsepõlv
Kiimalisel emal meeldetuletuse malk
Kel kirjas eluaegne võlg.

Vaesust emal ette heitis poeg
– Last lubada võib rikas vaid
Enda sündi kuriteoks loeb
Süümepiinas näha tahab vanemaid.

Võrdlus

Üksildust ei osata hinnata
Teda vabatahtlikult nautimata
Vabadust ei ülistata
Ohutundeta teda kaotada
Sõltuvus hävitab isiksuse
Rikkus materiaalne uinutab arengu
Nälg kättesaamatust ongi elu mootor.

Süsteem

Mult luuletusi tuleb
Kui Väändrast saelaudu
Kõnekeel hoopis sureb
Saan mõelda ainult riimi kaudu.

Öeldakse – iga kümnes väärt vaid
On praht kõik ülejäanu
Täit rahuldust sest vaevalt said
Truuks süsteemile ent oled jäänud.

Keelutsoon

Saab alkohoolik kunsti luua
Siis kui „vines” vaid

Kainelt kinnismõte – vaja veel juua
Goia surma eel põrgupildid valmis sai.

Kunst vaesustuks, jääks orvuks
Kui poleks ta lapsi nikastanud
Rekordkallist „Päevalilli”, ei olnuks
Vaimuhaiged imelapsed meid on rikastanud.

Hullumeelsusest geniuseni – samm väike
Üledoosinud napsutaja näeb vanakurja
Samaan mürgi abil teeb teise ilma käike
Keelutsooni astujat ootab ees Murdja.

Trooja avastajale

Mul poisist lugu silme ees
Kes täide viis nooruse unelma
Kui oli juba iseõppinud täismees
Suutis võimatut tahta julgeda.

Kõigest hingest kuid uskuma pead
– Muinasjutt päriselt täituda võib
Selle oma elu eesmärgiks sead
Kõik päevad selle ohvriks tõid.

Lahterdamine

Inimestele lahterdamine meeldib
Suruda igäüht ta raamidesse
Asetada eri-riiulile kui keedis
Erinev margivein oma aamidesse.

Kui kohe ei õnnestu see
Tekitad määrajas ärevuse
Lõpuks sind hakkab vihkama
Paika panema ihkama.

Mind määratleda ei saa
Olen endalegi kujuta eikeegi
Vist me kasvuaeg on lõputa
Keegi kui hoiaks kustumast leegil.

Määratleb „ego“ elutee ise
Ilma soovita jätkata – oled mineja
Lahkuja saabki lähetuse
Tee lõppu peab jõudma teelolija.

Nõrdimus

Üks paljulapseline isa
Nõrdimusega tõstis kisa
Nõudis sugutäku staatust
Kirus kurba saatust.

Lapsed ei tee papast välja
Sure janusse, või nälga
Ei selle peale tule kägu
– Lapsed tema tegu, nägu.

Igavus

Otsime ekstreemi
Elu igav tundub
Söö või kärbseseeni
Aidsi oht on tuntud.

Sõja ajal tundsin nälga
Maitstes leib must
Vaesest elust ei teind välja
Ma ei tundnud tühimust.

Kandsin venna riideid vanu
Tundsin pere küünarnukki
Kas väikselt saabki õnnest aru
Kui ta närib leivanukki?

Võlumaailm

Me kuulsustelt mõõtu võtame
Enese šansse kaalume
Elu viletsuse fantaseerides võidame
Kui võluväel kujundame saatuse.

Nii rikastadki elu halli
Tuimaks kuivikuks ei muutu
On otsijale elugi kallim
Viriseja hingelt rikkaks ei muutu.

Õnnelik, kes unistada suudab
Ei liialt kinni maas kahe jalaga
Kallima printsessiks, kodu lossiks muudab
Oskab armsamaga võlumaailma jagada.

Oht

Ohtlik vaadata päiksesse
Ohtlik enda surmapäeva teada
Ohtlik lennata otse äisesse
Ohtlik äkkvihast teist ära neada

Ohutum elada üks päev korraga
Ohutu pole end pidevalt korrata
Ohutu ohtu vältida pole
Ohu poolt kui eelnevalt märgistatud oled.
Ohutum ohtu võita enne õhtut
Ohtlik ohutundega pugeda voodi
Ohutu magada kui tegemised tehtud
Arad end hirmust üles poosid
Ohutum on ohu seljas sõita
Ohtlik ohu eest põgeneda rappa
Julge suudab hirmud ära võita
Arg saab kirikuski nõrga käest tappa
Ohutunne tekitab paanilist hirmu
Hirm ara üle naerda hirnub
Hirmule peab panema vastu lõugu
Edu saadab ainult võitlejate tõugu
Oht ei tohi sind pimedaks teha
Ohutunne karastagu vaimu, keha
Hirmul kerge alistada loomult arga
Hirmu võib võita ainult targalt
Hirmust võid saada ohule rohu
Kabuhirm vaid tekitab tohuva-bohu
Hirmuga mängida võid ping-pongi
Külma peaga mänguril edu selles ongi.

Zombi-äriprojekt

Usu seemnele olen kivine pinnas
Viimne päästerõngas nõrgale – usk
Vaid enese-usk mul hinnas
Jätkub tugeval enesel arukust.

„Mõtlen nii, nagu mõtlen mina
– On usutee ainuõige ja õilistab!”

Uus värvatu saabki „pika nina“
– Temast kuulekas robot saab.

Kiriku-usk teenib valitsust
Teeb kuulekad lambukesed alamaist
Ebajumala hiilgus ootab „valitut“
– Sektijuhti ärgitab äriprojekti vaist.

End Jumalana tunda on nauding
Seda kogesid Stalin kui Hitler
See südamesse suunatud brauning
Kinnipüütud hing võrgus sipleb.

Reelgid paigas vaid kiriku-usul
Puudub võimalus „omaloominguks“
Sadadel sektidel igal juhul
Tegutsemiseks avatud mitu ust.

Headus olgu su tegudes
Mitte hüpnotiseerivates sõnades
Sii Jumal su südames
Ei vahendajate kasus, sõdades.

Jumalate söök **David Jeke – „Matrixi lapsed“**

Looduses tugev nõrgemat sööb
Targem üle on rumalast
Me arvamused uppi lööb
Vääruskumused kõikvõimsast Jumalast.

Me oleme Matrixi lapsed
Kosmiliste jumalate katsejänesed, söök

Kas jäämegi lõpuni lasteks
Või tüütab olemast tulnukatele köök?

On müüt loodust valitsevast tarkusest
Maad orjastanud metsaline julm
Kasu lõikab me nõrkustest, kartustest
Aheldab rahulolu, sõdade verepulm.

Tulnukad on inimeste moodi
Kiskjad hundid lambanahas-
Meid koheldakse kui tapaloomi
Viibime kui unenäos pahas.

Oleme muutunud jahiloomaks kütist
Julmus ja ahnus meis vähenend pole
Inimene enda huku ees jäädavalt üksik
Üksmeelt, sõprust näha ei ole.

Me planeet – tulnukatele – köök
Inimene „jumalatele – lemmiksöök
Meid peetakse jahiloomana ülal
Toidutellimus tuleb taevast – ülalt.

„Inimene” – enam uhkelt ei kõla
Enne hukkamist viimast sõna
Ei anta orjal pühas söögilauas –
Kas su kondik kosmoses või ligunevad hauas?

Või veetakse lambana tapalavale
Alandlikult vastavalt uskliku tavale
Lapsi pilatakse endiselt edasi
– Saatus selline, ei süüdistada kedagi!

Me armastuse, lootuste Maa
Fašistlikuks koonduslaagriks muutub

Kas hukule määratud rahvaid saab
Koondada ühisindeks, milleks viha suutnud?

Isehakanud taevavahendajad

Oh teid sektiste, usu vahedajad
Enda kasuks võõraid probleeme
lahendamaks
Ise hakates juhtoinaks
Lambukeste karjaseks
Ainuvallitsejaks lihtsameelsete üle
Manipuleerides sadade eludega
Häbitu õigusega võtsid kõige kõrgema rolli
Pead teisi lolliks
Kartmata üldsuse viha
Teeseldes usule alluvust
Põlgad lihtsat tööd
Avastasid võimaluse
Pettusega võtta teiste ausalt teenitud raha.

Plaanin mõrva

Laulu leierdamine väsitab kõrva
Naise võimuliha plaanima mõrva
Ülekantud mõttes, muidugi
– Tüütus just nii mõjubki.

Naine muutub vägivaldseks
Käitumine füüsiliseks terroriks
Ajutiselt rahuldaks vägistav seks
Lõppeb kooselu. Kannatada, miks?

Selles kooselus puudub järg
Ei õigusta kaastunne, laps
Lõpp olgu kiire, järsk
Tunnistama pead – juhtus „aps”.

Sisehäääl

Eksivad need, kes sisehäält peavad
peeretamist
Hundijalavett – eluveeks
Elutööks täringu veeretamist
Kes ootavad, et juhus õnnelikuks teeks
Kui halbu mõtteid täis on pea
Sul tekib peavalu
Kui jalad käivad valet teed
Sa „juhuslikult” murrad need
Ei mõelda järgi
Mis sinu elus valesti
Sa südant järgi
Su teed siis ohutud
Kuuled kui sisehäält
Mõtted halvad, tead väärad
Tervist halva
Elu kvaliteedi määrab.

Autoportree

Endast raske teistele anda
Niigi kallist aega, tähelepanu
Võõrast muret võtta kanda
Ootamata kasu, isegi tänu.

Egoist vaid endast saab hoolida
Taipamata – ta kõrbe eksinud õnnetu
Hinge hari, ise end koolita
Vaid otsijal leida end õnnestub.

Heateoga tee täna juba algust
Aeg armutult päevi loeb
Kasuta ööd, ka koiduvalgust
Head teha saab mitmel moel.

Lood ise endale maailma
Naudingut või võitlust ihkad
Mugav paljustki jääb ilma
Kadedusest anda vihkab.

Vahel siirastki sõnast aitab
Võid arale jagada tunnustust
Raskel hetkel sõbra pead paitad
Meelt heitnul pakud unustust.

Oledki ennast loov kaasautor
Kunstnik, maailmas autoportreed
Oled kriitik, aus või autu
Sõltub sinust, - valid millise tee!

Supinahk

Naise hoolitsevat kätt
Vajab noormees, vajab ätt
Nendeta me elu poolik
Vali endal töökas noorik!

Võtad ilusa helliku
Riiud koju kui tellitud

Oled näljane, räpane
Unistused matate.

Ilu olgu sisemine
Koosellu sisenete
Usalduse karantiiga
Välimust ei vali liiga.

Ei iseseisvusest saa olla juttu
Sööd almusena suppi putru
Vabadus kaob jäädvalt uttu
Jäta viinapudel ruttu!

Põgene, vaba laps
Iga sõltuvus on aps
Ahelatest oled prii
Kui oled mees lõpuni!

Supinahk sa oled praegu
Ennast muutma vaevu
Kuni viskad kärakat
Kaastunnet vaid äratad!

Häbelikult

Igatsen aegu neid taga
Vanaisa kui memmele keeras taha
Nii häbelikult, pool-kogemata
– Siis noorus veel rikkumata.

Sihikindlalt kähku käib see täna
Aitab kiitvast silmapilgust ainult
Kõlbab puukuur, öine tänav
Puudub kohustus, – koerapulm ainult!

Tunded jäägu raamatusse
Seks on tavarituaal
Suhtume romantikusse saamatusse
Kelle üle naerda saab.

Sihikindlalt, otse rivisammul
Poiss-plika võpsikusse lähevad keppima
Memm vaatab kõrval, suu ammul
Asja „pikalt” – saadetu peab leppima.

Vana mees

Ma mõttes käed
Su ümber põimin
Kui ilmsi näen
– Sest unistada võingi.

Silmadega riietan su lahti
Rebin katki ihupesu
Ei kires sõnad kehti
Vastuseis vaid lisaks isu.

Äkki üllatuseks märkan
– Sinus uudishimu ärkab
Minu ürgne tahe võlub
Kohale on jõudnud sõnum.

Läbi kassaluugi aitab
Pensiraha mulle tasku
Värisevaid käsi paitab
– Aeg on meie vastu.

Kaastunnet raskem taluda
Kui sandil leiba paluda
Torget umbkeelsena ei tunne
Koormav silmist lugemise anne.

On teada ammu tõde
– Hing valmis ihu nõder
Ära tundeid näita välja
Saab noorus selle arvel nalja.

Väike

Mis on väikerahva roll
Ellu et jääda rahvusena
Olla väike, ent mitte loll
Võib eksistentsi pidada vahvusena.

Suudaksime kui saavutada ühtsust
Milleta kaome maailmakaardilt
Vaimselt tugev väldib tühjust
Eliidi ahnusel peab laskma aadrit.

Minu suhtumine ooperisse

Tundub naljakas ja hale
– Mees lauldes seksi anub
Lausa teesklus ja vale
– Näljane kõõrutades leiba palub.

Kräunudes kass keppi nõuab
Mets täis tiirast põdrakisa
Mõni tantsuga eesmärgile jõuab
Teisel vahendiks nutune pisar.

Mehel kräunuda ei ole ilus
Nii sõnum kaotaks mänguilu
Muutkem enda soov luuleks,
Iga naine seda kuuleks!

Kui luulet esitada sa ei suuda
Tunded paberile pane sõnaks
Neiu salasoovi mõista suudab
Kokutav esitlus võltsilt kõlaks!

Vanne

Vande kooseluks andsime
– Kuni surm meid lahutab
Vastutust näiliselt kandsime
Aeg kuid tunded jahutab
Sõnavahtu pritsime
Rahuldust et saada
Ennast, teisi petsime
Tema läks, et võiksid jääda
Lahkub tervikust valet vandunu
Jäeb leinama vandele andunu...

Maja

Mees üksi ehitas maja
Terve elu seks läks vaja
Ei varastada tahtnud ta
Ausal raske vara omada.
Ta kokku hoidis

Laste pärast, naise tagant
Kõhu kõrvalt, une arvel
Lõbust loobudes, raskusi trotsides
Sõpru vältides, viinast hoidudes.

Ja kui löödud sai viimane nael
Töökall mehel katkes elupael
Survoodil veel mõelda jõudis
Lahkuvasse hinge kahtlus tõusis:

Oli seda orjatööd vaja
Elu hinnaga soetatud maja
Kõigest loobumishinnaga kinnisvara
Ja kui lapsedki seda ei vaja
Laristavad kähku kogutud vara?

Lapsed, sugulased kasu ootel
Hea sõna asemel su kirstu saates
Vaid mõtetega rahas kinni
Mis tegin valesti, jättes kingi?

Su viga peitub selles loos
Et püüdsid teha kõike üksi
Maja, vundamendist ehitatud koos
Võib kokku liita pere ühtseks
Kõik, mis saadud kõrvalt, kergelt
On sulle ülalt sadand taevamanna
Ka hinnata ei oska kõrgelt
– Mis saadud kergelt, võib ka minna!

Kevadmõtted

Jälle kevade on käes
Linn täis miniseelikuid

Mees pulli täis täies väes
Peas mõtted ülimeelikud.

Tal lihuniku moodi pilk
Mõõdab jalgu, pepu ümarust
Eriti, kui peas kilk
Näitab seksuaalset agarust.

Me tited treitud suve hakul
Paarituvad kõik, kel ette nähtud
Ei lugeda saa seda patuks
– Sellisteks meid ongi tehtud.

Tuul kergitab seal kleidisaba
Mees silmadega avanevat sööb
Neiu silmist kiitust tabab
Nii mõeldudki, et pahviks lööb.

Miks muidu nähtud vaeva
Korrastatud taglast, värvi
Nüüd täies purjes purilaeva
Võid imetleda, minnes närvi.

Inimesed kevadel on lahked, head
Ta sandimütsi viskab rahatähe
Naeratab ka see, kel iluvead
Võimatugi pole ootamatu suguühe.

Kõik roosamannalikult pidulik
– Tuleb mammi, kotad lääpas
Näol lahke naeratus, nii nooruslik
Kuigi, - mees tal ammu hauakääpas.

Tunnen kaasa neiule, kel „O” jalad
Ta stardikiirendusel palju kaotab

– Saab kiiremale söödavamad palad
Õnn temale vaid vähe ust paotab.

Müts maha nende „lubjakate“ ees
Kes naeratavad, nähes armund paare
Nad säilitanud noore südame
Koduvaikuses kirjutavad memuaare.

Minu keel

Minu väikese rahva keel
On maailmas ainuke veel
Oskan milles armastust avaldada
Saatust trotsides elu üle kavaldada.

Väikerahvas olgu valvel
Eelistades mulgikapsa maitset
Esivanemate nimel palves
Mu keelele palun kaitset.

Tähtis, et meist igaüks
Rahvusest tunneks uhkust
Valitsus, - rahvas oleks üks
Andes võimuahnusele puhtust.

Edu

Mis oli edu pandiks
Anne, õnn või kavalus
Töökus rahuldust andis
Või võitu soosis alatus?

Kohut võitja üle mõistab
Ta määritud süda ja käed
Hommikul, kes vara hõiskab
Õhtul edu varemeid näeb.

Tunnen kurbust, tihti viha
Ülekohut alatut kohates
Kurval nõrgeneb vaim ja keha
Leplik jõule allub, ohatas.

Vihaga võidelda kergem
Õigus tugevdab tahet
Aususe nimel võit helgem
Pimedus eeldab pahet.

Haiget südant võib ravida
Südametunnistust mitte
See võib hoopis hävida
– Vähem häirib omanikke.

Hävida ei tohi vara
Ebaausalt saadud
Elumõte kaoks ära
Vaid rahaga kõik laabub.

Mõttemäng

On mõtlemine minu hobi
Ta minu kurbus, rõõm
Valet rääkida ei sobi
Tõde vajalik kui õhusõõm.

Mõtlen ennast albatrossiks
Senergetis tiigrikutsuks

Aladiniks enda lossis
Inimloomust muuta katsuks.

Mõttes läbin mineviku
Näen tehtud vigu
Lõpuks lähen igavikku
Niru elu ei kiru.

Mõttes loen mõtteid vööraid
Ainult mõttes kritiseerin
Ennast nende rolli pöörad
Mängult saatust teenin.

Tee ülesmäge

Kõik me tähelepanu ihkame
Alul plikade, hiljem rahva
Eneses peituvat ausust vihkame
– Võimalused lähevad selle nahka.

Toob sportlasele edu rohke higi
Seksikas neiu teeb voodis karjääri
Oreoolile andekas vaevalt saab ligi
Kui ohvriga Fortuunat ei määri.

Võimule pürgija nakkusekandjana ohtlik
Kelle teed märgivad elud lõhutud
Väline mask heatahtlikult ohtlik
Kas ta unenäod helged, või rahutud?

Ühe otsa pilet

Iga õnnelik elluastuja
Ühe-otsa pileti lunastab

Firma kvaliteedi eest ei vastuta
Ise seisakute üle punastad.

Teed pattu, palud andestust
Headust, kurjust õpid
Lux-vagun eeldab andekust
Laisk tamburiga lepib.

Kes sõidab „jänest“ piletita
Väljatõstetud saab sõidupealt
Osta ausalt rongile pilet
Lõppjaamani aus olema peab.

Sõidutee koosneb valikutest
Publik eluheidikutest, väljavalitutest
Kirjutavad kes reeglid
Kes peremehed, kes neegrid.

Kõige üle valitseb karma
Oma teed kes käija ei karda
Jõuvõtted, pettused kasutud
Ta püüdlused saavad tasutud.

Meist

Me rahvas edevalt
Endast müüte usub
End kõrvust pidevalt
Turul tõstma asub.

Maailm ongi turg suur
Meil kõigil oma hind
Meis asuv vaimne kultuur
Müüks edukalt end.

Kuu

Kui suured olid puud
Ma ise alla meetri
Öösel vaadates kuud
Ära tundsin naabri Peetri.

Peeter armastas lapsi
Vist endal ei olnud
Vahel võttis napsi
Kuri iial polnud.

Surnuaeda kolis Peeter. Jäi kuu
Õhtul aknasse vaatas
Uudiseid kuulas lapsesuust
Ei tüdinend, ikka „jaa'tas“.

Sellest minu kidakeelsus
Tühja loba vastumeelsus
– Parem Peetriga aan' juttu
Enne kui jään tuttu.

Plikajutud

Räägivad – vanaisa jälle laps
Mina, kui laps, tahaksin kähku vanemaks
Saaks ometi mehele Jukule
– Poisid maiad tühjale jutule

Vanamuttide jutust selge see jutt
– On meheleminekuga igavene rutt
Kes vanapiiga rollis – viimane loll
– Viriseb-toriseb kui põrgukoll.

Küll Juksile kärbseid pähe aa'n
Ta Juta eest, njuhti endale saan
Meie kohus on poisist teha mees
See mees olgu igati teistest ees!

Lahku kenasti!

On elu keerulisem malemängust
Ei iial saatust ära arva
Näed ümber – ringi teiste langust
Kas kaitseingel sind veel vaevab?

On teadmata meil surmapäev
See hullusärgist paljud päästab
Saabub aeg, ja lõpp käes
Arukaotus nõrka säästab.

Sa parem tunne uudishimu
Meil puudub surmakogemus
Kasutu, kui saatust kirud
Me kõigi minek – tõdemus...

On elu vaatamängulisem lavast
Teatris kõik on paika pandud
Teab publik algust – lõppu kavast
Vaid esitlus on huvi andnud.

Sa õpi selgeks – mängureeglid
Kirurg ei salli patsienti arga
Enda jälgi kujutlevast peeglist
Minnes – reeglina püksi märgad...

Vaikimine – kuld...

Rääkimine hõbe
Vaikimine – kuld
Kui lobisemine sõber
Suus sul muld.

Räägi kui armastad
Vaikimine hävitab tunded
Kire nimel kui valetad
Saatuse kätt tunned.

Alguses oli

Alguses oli sõna – „ema”
Kohe tuli sõimusõna
Tekitades sõnasõja
Ka töötuse – elada koos surmani
Mõeldud oli – kire lõpuni
Sõnakunst sünnitas suured valed
-Poliitika, võimu, raha
Luulet keegi ei kuulata taha
Poeet peab trükise kinni maksma
Kõik loevad eneseloomingut – hoiuraamatut
Kes varastada ei taha – saamatud
Saamatud on maha kantud
Seadused kaitsevad edukaid
Äraetud hobused lastakse maha
Kui kokkuhoiu mõttes – käravad niigi...

Allahinnatud maksujõuetu

Kes mulle laenaks auahnust
Et naises hajutada kahtlust

– Ma sündind eluvõöraks „ätuks”
Karjääritegemisel süüdimatuks.

Kes osa häbelikkust kustutaks
Umbusku inimesse unne kussutaks
Et säilitada sõltumatus materiaalne
Tähelpanu tänapäeval võidab vaid nahhaalne.

Tean, on endaks jääda raske
Kuuldes su pihta sihitud laske
Allolijad jalust, pükstest hoiavad
Võimuolijad meid lubadustega toidavad.

Miks kõik elus rahast sõltub
Hingerahuks ostuhinnast sõltud
Oled moralist ja maksujõuetu
Su isik meediaturul allahinnatud.

Küsi!

Küsib emalt laps
– Kas sündida võin?
Kogemata tulek – aps
Soovitu kui ilmale töid
– Õnnelik lahendus neil
Vaid siis võid olla kindel
– Teil sünnib under-kinder.

Mees puult peab küsima
– Raiuda end luba
Sind kütteks pean nüsima
– Lastel külm on tuba.

Eneselt elu mõtet küsi
Ilmaletuleku põhjusi otsi

Hõõgvele puhu kustuvaid süsi
Lõkke hääbumist lahkudes trotsi!

Mustlane

Veab tigu seljas oma maja
Maamaksu maksta pole vaja
Ka mustlasel, kes kõigest vaba
Sest heitnud ahelad, võitnud aja.

Vabadus tal suurim rikkus
Sõltumatus kohast, ajast
Maandteede vaheldus ja pikkus
Hingelt rikas vihkab labast.

Elasid kaks mustlast – venda
Kellel koduks Maarjamaa
Iga mustlane ei rända
Võib mõni juuri ajada.

Ei käbi kannust kangele kuku
Veresugulus tunda annab
Ka Juhani vanem poeg Juku
Rahvuse saatust endas kannab.

On mustlasel ratastel kodu
Ta paikseks jääda ei malda
Tal lapsi terve rada
Kui meremehel – eri kaldal.

Kes vangistada saaks stepituult
– Ta vabana ennast teostab
Miks erinevad viljad ühelt puult
– Ühe kohustus lõppeb, kui eostab?

Sadamakail

Neid teatas mulle viitekeeles
Et sellist isast pole näinud eales
Nõus suhtlemiseks kehakeeles
Kui maksaks talle veidi peale.

Noor veri soontes nurru löi
Ihu nõudis oma osa
Hinge igatsuse võõramaa neiu tõi
Lapsed sadamates ootavad isa.

Terve maailm kuulub mulle
On pere igas sadamas
Kui kodu satub tulle
Olen tema muret jagamas.

Töövalik

Ta rabeleb kui takus kana
On käsil kümme kiiret tööd
Probleem peres üsna vana
Vaja lisa võtta ööst.

On inimesel mõistus antud
Et teha valik ainuõige
Sest supertöökad maha kantud
Ka töökusel on õige tõlge.

Võib elust tunda selget rõõmu
Kui töö ja puhkus käsikäes
On elus mitmeid tõuse-mõõne
Kui valik õige – oled mäel.

Inspiratsioon

Sõnal on elu ja ravijõud
Kosutav vihm, kui põllul põud
Hingelt sandiks võib lüüa sõnaga
Laastada usaldust rohkem kui sõjaga.

Inspiratsiooni otsisin noorena
Pudelist, siis plikade saba alt
Piidlesin rindu, ahtrit hoolega
Ilusaks hindasin mõlemat – sügavalt.

Teadmata, et sõna saab kõlaks
Tunded kui vormida võlusõnaks
Noorusmälestuse kirest kus iga rida
Väärtkogemuseks muutus iga viga.

Puudesahinast veresugulust otsisin
Tuulemühast lauluriimi leidsin
Inimsuhete siiruses eksisin
Enese avatust alalhoidlikult peitsin.

Andekuse-hunnik

Sa jäidki lapseks andekaks
Ei tähehaigus läinud üle
Kunst sellele ei andesta
Kes ennast liialt hindab üle.

Oletada, arvata vaid võib
Kes poisist saanuks viinata
Sõltuvus rotina ande ära sõi
See võitlus võimatu on piinata.

Vaid enda „ego“ orjata
On ilmne allaandmine
Halbu harjumusi ei korjata
Jääb nõrkadele nende kandmine.

Egoism väärtushinnangud hävitab
Isiksuse allakäigu käivitab
Kergem allamäge lasta istuli
Andekuse-hunnik lõpetabki nii.

Kaardimaja

Ta ehitas mugava (odava) kaardimaja
Mis pidi kaitsema ohtude eest
Ka südametunnistuse eest, kui vaja
Muutmata end samas seest.

Enesekaitse oli rajatud „egole“
Ümbritsevad inimesed olid selle rakkes
Populismi kasuks aastad ei tegutse
Sind teenivate ring kahanes, katkes.

Elutormidest maja kokku kukkus
Jäid kolm kaarti, maksmata võlad
Võltssõprus selle tuultes hukkus
Õiged suhted olid ise ära põland.

Noorem vend

Ilmus Vabariigis seadus, lõpuks
Vajadus nooremaid vendi kaitsta

Peeti loomi tihti endi lõbuks
Et ise paremad välja paista.

Sügisel sõprus loomaga lõppes
Sõber pakiruumi ei mahtunud
Nüüd omanik seadusega kokkuleppes
Julmurina aastaks türmi mahub.

Koer teiste penidega peab suhtlema
Võõras urru-auk sobib ajaleheks
Ei saa ta ju meie moodi jutelda
Ka koerapoissi seks teeb meheks.

Missioon

Miks ma üldse luuletan?
Võiks ju lahendada ristsõnu
Vist sisehäält kuulatan
Tunnen kirjutatust lõbu.
Ehk see ongi mu missioon
Kõikide ülesanne leida on see
Kas kohustus, või lihtsalt soov
Selle leidja ka õnnelikuks teeb?
Või hoopis kurja silma needus
– Allilma vaim dikteerib tekste
Kirjutamast käsi keeldub
Müstilistes kahtlustustes ekslen.
Huvi saladuste vastu kuskilt pärit
Teemavalik lai – seinast seina
Miks iseendas tuhnin, pärin
Las poesia-laevukene rahu seilab.
Või on see ülalt kingitus – anne
Ei saa ju needus olla lõbu pakkuv

Ehkki minult võetud pole vannet
Ise enda haavad terveks lakun!

Hulkuril pole kodu

Hulkuril pole kodu
Koduta – kodumaad
Kodumaata oled juurteta
Valla tuultele, tulevikuta.

Sea endale eesmärke
Väikeseid ja suuri
Kaalü püsiväärtuste suurusejärke
Eluaabitsat uuri.

Mugavus halvab tahet
Võtab jalgadest liikumislusti
Mõistmast hea-kurja vahet
Käib sõda vast kuskil?
Endale mängida advokaati
Istuda allavoolu paati
Näha endas James Bondi
– Selles su enesearmastus ongi.
Iga armastus pime
Egoistlik armastada ennast
Teist armastada – ime
Oled teadlik omahinnast?

Õpiaastad

Küsisin emalt lapsena
-„Õnnelikuks kuidas saada?“

- „Sõnakuuleliku õnn ise lapsendab
Õpi vastu andma, mitte ainult saama!”
Kuulasin emmet, kuulasin õpsi
Enese mõte jäi sügavalt magama
Häälemurdega verehäält kuulda võtsin
-Ihkasin plikade huvi tagada.
Häbelik poiss võtab julgust pudelist
Juhusuhted pakkusid õndsust ajutist
Algus oli alati paljulubav
Stabiilsust kahjuks ei lubanud.
Igatsev süda pehmenes ootuses
Tühi tunne jäi hiljem hinge
Pettume sageli rohketes lootustes
Sest ootamatu püssipauk maandas pinge
Taipasin lõpuks – ei joo rõõmujooke
See kui püksipissumine külmal ajal
Soojasaamiseks hiljem hingetuks jooksed
Ütleb sul süda, mida tõeliselt vajad.
Kuulda ära võta organeid teisi
Süda ei valeta poliitiku moodi
Ära anna sõna, kes püsti just seisis
Organism on orkester, süda dirigendiks loodi.
Meile Luule Viilma kordab
– Elab iseseisvalt iga organ.

Tahan tagasi koju!

Kuulsin juba emakõhus
– Elu ilmas pole lõbus
Oht kõikjal hõljub õhus
Meid ahistav võim on tõhus.

Seepärast vastu punnisin
Kui võõrad käed sundisid

Jätma maha turvakodu
Olin kui üürivõlgnik tobu.

Kui kala tõmmati mind veest
Vastu ahtrit esimese laksu sain
Kas tänama pean selle eest
Et „külalisele“ ei tehtud „pai“?

Ees ootas intrigandist vend
Kusagil ei ohutuna tundnud end
Nägi konkurenti minus kõikjal
Mu arvel lõbustas end viisil võikal.

Ukse taga närviliselt trummeldan
On rivist väljas uksekoputi
Meelt heites ülearu pummeldan
Jommis peaga söimlen ropusti.

Elu pärast surma

Näed tunneli lõpus valgust
See vast ongi uue elu algus?
Ka vaimul on silmad ja kõrvad
Kohtad ehk armsamat enese kõrval?

Nüüd tean – me ei tohigi teada
Et elu ei lõppe surmaga
Loetud aeg nõuab õigeid samme seada
Oskad elu hinnata – kordumatu hurmaga.

Ei hindaks sa aega, elu
Kui tead – tuleb uus
End pingutada – on valu
Igapäevane oleks tööluus.

Tapmine, surmapatt poleks vargus
Laiskus segab muuta loomust
Eneseohverdus poleks julgus, vaid argus
Suitsiid lõikaks popina soomust.

Kullasõel

Lasen elul enesest
Voolata läbi
Kui palju kõntsa,
Vähe kullateri
Avastan inimestes
Tundes häbi
Ahnusest haigetel
On mürgitatud veri.
Üha harvem leian
Teemante sõelalt
Pakseneb üha
Neid kattev saast
Kauka Jumal
Saab muiata õelalt
– Peagi mudamülgas
Saab Eestimaast.

Reklaam ja kunst

Reklaam ei ole kunst
Kunst, kunstnik vajavad reklaami
Reklaam aitab teenida suurt raha
Hea kunst on püsiväärtus
Raha, populaarsus on kaduvad
Odav kunst on peenraha

Mood ei ole kunst
Ta on eduka müügi reklaam
Müüa reklaamita on kunst
Enesereklaamija on lits
On odavaid, on tipplitse
Mõlemad lõpetavad prügimäel
Kus odavam omab välja vaateid
Kuna pole hellitatud, on ellujääja
Leiab korduvkasutust prükkarite poolt
Kui seod enese elu reklaamiga
Saab sinust müüdav lits
– Muutud sellest sõltuvaks kui narkar
Kellel puudub oma tahe, mõtted.

Vanaduse hirmud

Poiss, kui kõrgel on su lennulagi
Kas reservis avamata võimeid veel?
Või juhuslikult kergitas sind pagi
Oled tupikusse jõudnud eluteel?
Kust uut energiat ammutada
Kui inimesse kadunud on usk
Tahaks viimseid tutvussuhted lammutada
Kuid kardad vanaduse – üksildust.
Öeldakse – aeg paneb asjad paika
Kuid ajahätta jätavad sind aastad
Tead – sind keegi pinnale ei aita
Hea, et realselt asjadele vaatad.
Mõistad – pead hirmudest olema üle
Ega olema virin enese vastu
Meid kõiki võtab Manala süle
Pea püsti sellesse tunnelisse astu!
Nii et, jäta virin, vanamees
Võimatu on eneses selgusele jõuda

Viimase ukse avamine seisab ees
Elult ei sagi ju palju nõuda!

Surmariski võlu

Vihkan õigustamata surmariski
– Teeb inimesest eluaegse sõltlase
Elu alaväärtustamist ei vabanda miski
Juhu-seks, alpinism teeb võrdluse.

Võib ohata kergelt põlvkond vanem
Seksi ees hirm ei ahistanud noorust
Muidugi oli tripperit, satikaid vältida parem
Kas surmahirm aitab hinnata voorust?

Vene rulett on noortele popp
End surnuks juua – tavaline
Surmariskiga sex-tipp-toppp
Riski võlu on erakordne teavaline!
Hasardisõltuvus paneb flirtima surmaga

Saab võidu vikatimees kindla
Elutahet sel kerge surmata
Hasarti kes üle kõige hindab.
Ka sõda on pöörane poiste põnevik
Kus ellujääjad valib õnneloos
Kes hulluste eest püüab olla põgenik
Hukka mõistetaks enamiku poolt.

Kas meil on tulevik?

Mõtteparaati saab targaks treenida
Nagu ajaloo mälu, kasvatada lihasemassi

Laseb „ego“ end emotsioonidel teenida
– Enesearmastus ajab valikud sassi.

Kõrgharidus matsinimest ei päästa alati
Kuigi vastav paber näitab rohelist tuld
Nautida peegli ees uut moodi – alasti
Võib see, kelle Jumal on kuld.

Inimkonda päästaks filosoofide ajastu
Raha – võimuhullus oleks ajalugu
Soov elada sõdadeta on ajatu
Kas toimub suitsiid, või austame inimsugu?

Vanad peerud

Te pakute enda lastele huvi
Niikaua kui veel „midagi“ omate
Huvi „vanade peerude“ vastu suri
Kui tühjaks end kinkinud olete.
Olete kuulnud kohut käivatest lastest
Tüliõunaks korter või maja
Vanemaid sõimavatest „mudilastest“
Kes kiiresti emale leiavad vaeste maja.
Vaid rikkad järelkasvu omada tohivad
Aport, üksildus olgu vaeste osaks
Milleks idamaal aaremivahte kohitsevad?
Stardirahaga ratsa rikkaks saada oskaks.
Kel kopikatki pole hinge taga
See puukuuris rahulikult magab
Räägime – on alla käinud moraal
Sind ei ohustanud varem pojast narkomaan?

Ärge võtke!

Ärge võtke mu maailmalt värve
Ärge graafikaks muutke kõike
Must-valge ei rahusta närve
Värve segades ilu luua võite!
On hall vaid inimese mure
Musta mulda saad kaasa hauda
Talvega taas puhas lõuend tuleb
Kevadel sajas värvitoonis õnneootusest
laulda.
Egoist külvab oma teel vaid leina
Südamlikku naeru irvitus asendab
Sööd võõrast valu kui leiba
Teiste edu sind vihastab, masendab.
On inimesi värvikaid, on halle
Oled elatud elu koondportree
Seerjatoode vaid jäljendab malle
Enda mõtted talle tüli ei tee.

Reservid

Kuis ellu jääda selle näljapajukiga
See tundub võimatu, - tajud seda
Kuuldavasti vanas Hiinas
Iga kodanik end luulega „piinas”.
Kui nüüd võtta sõna-sõnalt
Sa abi leiad vanalt sõbralt
-Ka vaimutoit käib asja ette
Reservid välja, peaga mõtle!
Esmalt jätsin joomise
Siis koju kirjanduse toomise
Ma saunas pole käinud ammu

Kui inflatsiooniga pean sammu.
Puhkepäevadeta raban, töötan
Kuid lootusrikkalt tulevikku vaatan
Meil alles vana eesti jonn
Kui vaja, kõlbab söögiks konn.
Muutund olen karvaseks kui isaahv
Mul ammu võõras suitsumahv
Aukoodeks minus siiski kehtib
Mu taguots loeb vanu ajalehti.
Kõht ei ripu üle püksirihma
Kui kuivand maa ootan vihma
Et kasvaks kartul, juurikas
Mustsõstar, hernes, vaarikas.
Ei siiski vanu aegu taga nuta
Ennast viinaga ei peta
Ei ahmi suitsu sisse enam
Pean endast lugu, elu kenam!
Oli möödunu viina-tubakalõhnane
Tõevaenulik, vägivaldne, dibiilne
Igal vallutajal ühed võtted
-Hirm, viin, keelata vabad mõtted.
Pole joodikult rohkem ju vaja
-Toop viina, heeringasaba
Rahvas vaene lukus ust taga
Jommis jõmises patriootlikku jama.

Usurjus

Elu ei peagi olema pillerkaar
Liig rahulik, roosamannalik – roosa
Meie lapsest mugav elunautija saab
Meid loodud on võitlema, looma.
Saab ka elada vaevata, tööta
Endale sisendad kasuliku võimukiheluse

Poliitiku valedaht lollikindlalt töötab
Kõrvale heidab mõistuse, mõttetiheduse.
Võimu alustoeks õnnetootav lubadus
Eesmärgiks rahva rahajaotus
Reedab petturi priiskav eluhubasus
Tavakodanikule poliitikamäng on kaotus.
Isiklik mikrokosmos hoia puhas
Õige südamerütmi teistest hoolivus tagab
Terve vaim peitub terves kehas
Või püsiväärtuste kogum sinus magab.
Teeb robotics fanaatiline usk
Narkosõltlasena hüüame – “BIS!”
Kadunud pere – ühiskondlik vastutus
Olla usuori – ennasthävitav mõtteviis.

 lasti sõnad

Alasti sõna

Me mõtete varjatud tagamaad
End sõnade taha peidavad
Ei siiralt väljendada saa
Sest omakasult katte heidavad.

Meil kõigil oma saar
Kus iseendaga olla saab
Jäeb veetaha teesklev teisik
Sõnamullisi puhuv veidrik.

Endaga olla võiks maskita
Äraheidetud teeskluse lastita
Oleks see võimalik alati
Et öelda võiks sõnu alasti!

Riid kui leivakõrvane

Murepilved, minge ära
Segate meid mängimast
Lapsepõlv kaob kiirelt väga
Päiksekiired hoidku last.

Hiljem niigi muret küllalt
Riiuta ei peret, küllap
Jahvatavad päevad läbi
Pole kellegi eest häbi.

Roppe sõnu noor publik
Saab hulganisti tublilt
Ainult kelle poolt olla
Viiki matš ei tööta tulla!

Mõlemal on veri väljas
Kisame kui tõprad näljas
Õöseks saabub vahele
Õhkki vahele ei mahu.

Unelaulu madrats kriuksub
Keegi valjult unes niutsub
Sõjakirves maha maetud
Homseks püssid olgu laetud!

Riid neil vajalikuks muutund
Teine-teiseta ei suutnud
Elu mõtet üksi leida
Tuleb papsi juurde heita...

Karma seadus

Mis elus ajutine, mis püsiv
Laps ema käest ei küsi
Seda enam, lahkudes ta juurest
Küsi eneselt, kasvanud suureks.

Mida külvad, seda lõikad
Nagu kaja vastu hõikab
Teed vanast peast püksi
Pesema pead mustust üksi.

Kirjas jäädavalt su teod
Elatud eluga end tulevikku seod
Inimkonnas nii on seatud
Et meist keegi pole veatud.

Kui sa eirad elukooli
Ainult enese eest hoolid

Saad lapsevitsad vanast peast
Et karmaseadust peast teaks.

Kõik mis teisele teed halba,
Enda kohustusi maha salgad
Endale kaarega tagasi tuleb
Sest näed õppefilmi, kui sured...

Unenägu

Kuuvalgus. Mu ümber hundikarja ring
Ähvardavalt sulgub elav ling
Kui kuuldavale tõin pillihelid
Jäid liikumatult kuulama võsapid.

Nii nagu „Tuhat ühes öös” see kestis
Teovõimetuna kuulas Muusat Murdja
Kunst hoidis Surma eemal ketis
Võis arvata, et kuulab asjatundja.

Paus venida ei tohtinud pikaks
See kokku tõmbas soede ringi
Pean vastu, kuni kireb kikas
Päev algav mulle elu kingib.

Värsse loomast kui väsid
Unenägu värvilist nägid
Elu kaotab stiimuli
Kui hülgad luule – viiuli.

Luules vaatad tagasi
Näed tulevikku sedasi
Elu hallusest lahti rebid
Enda vanaduspäevi ehid.

Tunnistus

Südamele tunnustus antakse
Sellele, kes väärrib
Ausate nimekirja kantakse
Väljajääja inimese nime määrrib.

Luiskamine

On luule luiskamine ehtne
Sest tõsist numbrit ärge tehke
Kel vähegi fantaasiast aimu
Võib kirjutada kiitust, laimu.

Võib ette võtta reise kuule
Ja kes just pole kukkund suule
Võib esineda keskmisel tasemel
Nii, ajaviiteks, ristsõnade asemel.

On luule aeroobika ajudele
Vanas-Hiinas kasutusel paljudele
Tööle paneb need ajusagarad
Mis inimesel tavaliselt magavad.

See tuleb kasuks mõttetööle
Ta seltsiks unetule ööle
Kui otsid üksinduses tõde
Sul kõrval väljamõeldud sõber.

Maakas

On otserääkimine tabu
Ausus – lolli nimekaart

Tõtt kuulutada ei tasu
Õeldakse, et oled maalt.

Proovikivi

Armastuses ära ole
Üksi lõbu koguv
Tõelist õnne pole
Egoist kogend.

Armastus on andmine
Ohverduseks valmisolek
Teise mure kandmine
Ta eest tulle minek.

Armastus ei pillerkaar
Egoistlik tahe
See on inimtühi saar
Proovikiviks kahel.

Armastus on kahe liit.
Südamete sõprus
Ainus õige teeviit
Valgus tunneli lõpus.

Harjumus?

Minust saanud on ese
Su kodu juurde kuuluv
Kooselu saanud harjumuseks
Kõik uus kord kulub.

Kui ma äkki hajuksin
Alul abikäest tunneks puudust
Hiljem kiirest harjuksid
Unes vast ootaksid suudlust.

Aeda juurikaid istutaks vähem
Või suvila maha müüd
Ehk kaugena olen lähem
Endas pidevalt tundsin süüd.

Muusa

Päev võtab algust
Poolärkvel lesin
Aknast kumav koiduvalgus
Leiabki meid kahekesi.

Mu kaaslaseks luule
See muusa naisenimeline
Üksi jäädes teda kuulen
Ta kohalolek imeline.

Uskuma pean hingerändu
Kust tulevad mu mõtted
Omaks võtsin selle mängu
Vaid alul ületasin tõkkeid.

Ma kaasautorlust ei eita
Kuid teadmata su nime
Ehk minu omast aitab
Usun vaimuilma ime.

Saada üheks

Suuri silmi vaatad mind
Kutsun ettevaatusele sind
Sind armastada küsin luba
Mu südames broneeritud Sul tuba.

Su käest ei võta ma üüri
Kuid toas olgu rahu, vaikus
Su järel ust kinni ei müüri
Vali öömaja või paikus.

Ööseks avan õhuakna
Sisse lenda või viivuks
Taevas kuu paistma hakkab
Kuukiir moonduski sinuks.

Emmata saan lõunatuulelt
Sinu käsi tunnen õrnu
Lumesajus helbed huulel
Kaotada neid tunnen hirmu.

Suudlusega silmad suled
Tänatud sa ole
Mulla alla seltsiks tuled
Meist on saanud tervikolend.

Käibesõna

Armastuse nimel teeme
Elus palju sigadusi
Kirest külvatud seeme
Toob tüli ja segadusi.

„Armastus” – meil käibesõnaks
Mis kasutusel tihti
Loetaks ette ebakõlaks
Sisaldab pettuse kihvti.

„Ma armastan Sind!”
Kogeleb poiss sugukihus
Näiline siirus ja ind
Avab ukse naiseihus.

Armastusest elu vastu
Lähed vabaduse-sõtta
Saad lubakirja tasku
Teiselt elu võtta.

Armastad teise naist
Himustad võõrast vara
Vaid arg ja laisk
Ütleb pakutavast ära.

Armastad võtta viina
Võltsina elu näed
Ennast, teisi piinad
Lõpuks põhja läed.

Erinev armastuse mõiste
Isesugused oleme kõik
Armastuse nimel võite
Võita, või kaotada kõik.

Kohtumine öös

Pimedus end maale laotas
Mähkis nähtamatu loori
Päiksevoodil taamal paotas
Puna-kollast valgusfoori.

Varsti seegi viir kadus
Suveöö täis musta vatti
Aknasilm vaid isakodus
Tuleb saabujale appi.

Kuidas lõhnab toomingas
Rinnus taob süda
Veri soontes vemmeldab
Kas ta tuleb juba?

Kirg

Sa otsisid armastust jäagitud
Kõikehaaravat, suurt kirge
Millest romaanis ilusti räägitud
Valikuotsustus oleks et sirge.

See tunne põletab, jahmatab
Iga tund kui rõõmupidu
Hommi kuvalguses kõik kahvatab
Kirg ei jäädavalt sidund.

Kumiir

Lood endale kumiiri
Unelmate ideaali

Hiljem rängalt pettud
Unest tõsiellu satud.

Avasilmi vaata elu
Vähem usu sõnailu
Ilu peitub teos
Mitte kenas näos.

Õnne ootus

Kevadpäike, lõunatuuled äratavad maa
Kogu loodus, ka meie, kõrvalt vaadata ei saa
Tunned – maa end ehib suureks pulmapeoks
Looduslapski otsib kaaslast, armastus saab teoks.

Kevadvihmad talveroostest puhastavad meid
Inimene teise juurde otsib salateid
Armastus on kõikevõitev, andestab ja ravib
Kadedus ja vihkamine tema tules hävib.

Armastus on kõrgeim väärtus, jumalate kingitus
Ilu looja, õnne tooja, uue elu sünnitus
Tunne oma saatus ära, ole talle avatud
Kui kardad – üks jääb sulle suletuks.

Ära ole ainult võtja – õnnest näed virvendust
Tõelist tunnet, surma võitjat – nõuab ohverdust
Suurim õnn on anda, sellele, kes vajab
Maailm paremaks saab muuta armastuse najal.

Sinule

Tahan olla tuul
Mis sagrib Su juukseid
Tahan olla vesi
Su kümblyse vannis
Tahan olla särk
Mis liibub su ihule
Iga päev, iga tund
Silma vaadata Sinule.

Olen rahul
Hingates ühte õhku
Mõtteühtsuse soovunelm
– Vast tuleb
Ära ütle, kallid
Et läheme lahku
Koos maise kestaga
Mu arm ei sure!

Sõnapärg

Päevast-päeva sõnapärga koon
Täiusliku ilu poole püüan
Sest allikast kas kaua joon
Või ta kuivades kui kala kuival hüüan?

Enda pilku treenima veel pean
Andma mõttele ta sügav sisu
See Olümposele oma koorma veab
Kel poolel teel veel tekkinud on isu.

Sõnadele otsin metsülase aroomi
Tuulemuusikana et mu luule kõlaks

Mõtte lennukus peaks andma tooni
Ülev tunne muunduma lihtsaks sõnaks.

Tihti segan sõnadest kokteili
Veel teadmata ta maitse mõju
Meenutama peaks ta igivana veini
Ka kurvameelsus vahel hästi mõjub.

Mis minus sõnapärja lõnga toodab
Või olen ise muutund villalambaks?
Ma seda tõesti poleks oodand
Mind elus pole peetud naljahambaks.

Vägistatud sõnal kasva küür
Haiseb nagu vangikongis parask
Võlusõnal muinasjutuliselt kõrge üür
Seks suuteline ainult vaene unevaras.

Sõnasitikad

Kui sisemas valitseb tühjus
Oled lõhutud tuhandeks killuks
Sind kokku liidaks ühtsus
Sõnu tühje kui ei pilluks.

Sõnasitikad – kaalutu loba
Mis lahustab ainukordsed isikud
Ära mõtetult pimedas koba
Välja ravi pealiskaudsuse pisikud.

Luuleteraapia

Kui oled loomult kinnine
Teed häält, kui oled vindine
Sul suhtlemisel vaegus tekib
Usk sest inimesse lekib.

Vaid Sulle rohu avaldan
Kuis stressi üle kavaldan
Sa leiad luules kaaslase
Kui Robinson pärismaalase.

Sa mure paberile pane
Selgub põhjus, selgub vale
Kohe sul hingata kergem
Tunned end reipana, terve.

Sõna

Sõna kui mustang
Tuiskamas stepis
Mitte alandlik vang
Sõnakuulelik, leplik.

Vabam on sõna
Kui lind taevas.
Peab sõnasõda
Kes väljendusvaevas.

Sõnavabadus kallis
Kui rahvale priius
Sõna rüüs hallis
Kui olime „Liidus“.

Luule – valge maag
Sõnarütmi harmoonia
Temaga sammu astuda saab
Vaid Olümposelt tuletooja.

Mõttetöö

Kel mõttetööga halvad suhted
Sel tavaliselt „pikad juhtmed“
Elab igavalt, hallilt, sisutult
Eluväärtusi tarbib isutult.

Süvamõtteleja kannatab rohkem
Suudab enam teistele anda
Lõbunautija joomana lahkem
Temas sõltuvus kinnitand kanda.

Mõtlemise rõõm, mõistmise valu
Surematust teadja ei palu
Elu kordumatu nooruse vein
Käärib lõpuni, jääb mõistev lein.

Kui seda metsa ees ei oleks!

...Ärkamisajal ärganu kirjutas
Sellega mõeldes, et me vaimupimedad poleks
Riigitaastaja metsa maha võtma kiirustas.

Sadamasse palgikoormad veerevad teedel
Me maa ja mets müüakse maha

On hasartmängija vana reegel
– Ka püksid mängu, et saada vaid raha.

Püksata ei jää Mõisad ja Laarid
Vaid veel sündimata järeltulijad
Pesapaika otsivad asjata linnupaarid.
Me maaharijad lõplikult välja surivad.

Ausus

Sul peab olema
Ausust ja tahet
Seesmiselt põlema
Et võita pahet.

Endale kohtunik ole
Hinda tegu, mõtet
Erista tõde valest
Kasutamata valuvõtet.

Pikka kannatust varu
Su vaenlane – kiirus
Enne otsust palu
Sa appi – siirus.

Pilet eurolaeva

Nüüd peldikupaberiks eetikareeglid
Enamus rahvast on vaesed neegrid
Ka lapsesünnitus rikaste eelis
Vaeste koht – riigilobiga seegis.

Milleks muidu tõupuhtus
Miks vaesust taastoota
Vanad-vaesed riigi nuhtlus
Jõukalt vähem tüli loota.

Vaesust tülikas on võita
Aastakümneid võtab aega
Kergem, kiirem otse sõita
Sõidurahata ei võeta laeva.

Mustad purjed

Ära end kurbusse rüüta
Röövib sult tegude rõõmud
Passiivsus ei kunagi süüta
Silmad vaid valusaks hõõrud.

Juuksed hallid tekivad murest
Mis seadusega keelata tuleks
Raad kohustusest kõrvale hoiab
Endiselt lubadustega toidab.

Must kurbade koor laulukaarel
Nutab taga ootuste aega
Tööd vähe kui kaljusel saarel
Taas ootame valget laeva?

Mustad purjed randunud laeval
Kolp irvitav mastis lehvis
Muutus unistus kaleerilaevaks
Julm rusikaõigus seal kehtis.

Kurbus pidurüüsse riieta
Võta kätte tolmund kitarr
Muret lauluga ei liideta
On toidetud kuninganarr.

Arheoloogia

Siberi sügaval kaevanduskäigus
Blond Saaremaa poiss
Verd sülitades needis punast hullust
Kremlis punane mustaverd debiil
Piibuviipega Euroopa vabaduse köitis okastraati.

See kirja pandud nende nimel
Kel hauaks kauge, külm Siber
See olgu hoiatuseks neile
Kel ideaaliks kommunism veider.

Uuralitest ugrilase säilmeid leitud
Karjalast soomlaste luid
Siberimulda paljud rahvad peitnud
Enda kannatused ja nälginuid.

Nad polnud arheoloogid andunud
Olid vägivalla impeeriumi vastu
Kes inimlikkusele truudust vandunud
Kurjuse vastu aus alati välja astub.

Jõule rajatud

Kõike jätkus alul
Kommunismi alusmüüriks

Tõelist usku müüdist
Punast sitsi loosungiteks
„Omadele” näppamiseks
Ideoloogiat välismaale
Idee – sõpradele söögilauale
Noodilehti ühislauluks
Relvadele ja kosmose jaoks
Töörahvale odavaks viinaks.
Müür ent hakkas lagunema
Tsement sest läinud vasemale
Raha muutus kaseleheks
Rahvaste sõprus lausvaleks
Kaotajaks jäädi relvahankes
Lõppeski muinasjutt punane
Kuulajaid polnud – tühja kõhuga
Vett ei pea valele rajatu
Lagunevad impeeriumid
– Jõule rajatud.

Mõtted Tallinna reidile

Sõda, häda ühine
Rahva kokku liidab
Hiljem see tunne tühine
Ühtsustundel jalad niidab.

Meenub Balti kett ühtne
Me riigipööre veretu, laulev
Sõnalubadusi uskusime tühje
Vaid mälestus jäänudki kauneim.

Vaatan reidil reisilaevu
Pardal lõbusaid turiste

Sentidest loen hädavaevu
Kokku kõhna suupiste.

Kas vajalik Euroopa-Liit
Kui ladvik võtab abirahad
Töökohti juurde saab eliit
Või rikka prügimäele tahad?

Kas keegi ses süüdi
Et rahvas loond müüdi
„Võiduvilja koos süüakse“
Ent hiljem käele lüüakse?

Töötü

Üldine tööpuuduse koll
Eneseusult alt jalad lööb
Kui näitlejal, puudumas roll
Vähktõvena seestpoolt sööb.

Meest ilma rahata
Ei peeta mehepojaks
Püksid või seelikuga vaheta
Meretäis ootusi kuivanud ojaks.

Kodus närve sööb naine
Seekord puudubki vastuväide
Kas saime selleks vabaduse
Et petetud süda saab rabanduse?

Mees oli mees rahata
Kauges metsikus kiviajas
Täna teadagi ei taheta
Vaesest ka omas majas.

Kui riik ei taha
Oma rahvast toita, katta
Puudub palkadeks raha
Tuleb osa maha matta

Teadmine, et oled kasutu
Sind pole kellelegi vaja
Lootused kunagi ei tasutud
Nõrga vargile, tugeva hauda ajab.

Ajajõgi

Kõndija ajajõe kaldal
Jõuab noorena kõike
Ei vooluba kõrvu malda
Teeb jooksujalu kõrvalepõike.

Lennult õpib elutarkust
Kolmes enda pulmas tantsib
Ta ei tunne ajakartust
Jõekaldale tagasi vantsib.

Ajajõega kaasa ei vanana jõua
Mis nüüd raevukalt sõuab
Kondid on nõrgad, lohiseb samm
Aeg viinud aastad, kadunud ramm.

Vaba riigi vabadus

Nüüd vabadus prügikastides sorida
Enne ebaväärikuses võis norida
Varem riik pidi töö tagama
Praegu – päevad läbi magada.

Nüüd joodik saab töölt sülle sappa
Varem noomiti, tehti „häbi-häbi“
Nüüd iga teine saand tänaval tappa
Elus igaüks ise löögu läbi.

Kõik probleemid riik endalt raputand
Inimestele kraevahele sokutand
Kaitsta elu ja vara rikka ainus mure
Lihtsat inimest tuhat raskust pureb.

Enne ei teadnud olevat rikkaid pätte
Nüüd päтитеoga saab varanduse kätte
Rahvas on löödud rahaga kaheks
Kuld on kõikjal määravaks vaheks.

Kaevikusõjas käib ebavõrdne taplus
Võidu saab kindlalt ühtede aplus
Kes võitluses rohkem motiveeritust näeb
Kaotajal ebamäärane süütunne jääb.

Rahvuslepe

Kui ta tuleb avasüli
Otsib uut kodumaad
Viisakalt, ei nori tüli
Vast tunnistada omaks saad?

See, kes kannab palmioksa
Alul meie keelt ei oska
Õpib selgeks hiljem keele
Meie kombed, Eesti meele.

Hõlma all ei peida nua
Kodus kallist Jossi pilti
Enda söögilauda luba
Siberlane toitis sindki.

Marurahvuslus on haigus
Katk oli pruun, või punane
Pikast vihast – sapihaigus
Iga suksu ei Troojahobune.

Meid ei Budõlin, Pertelson
Kiskund pronksiajastusse
Andsid märku – aeg on
Rahvusleppe vajadusse.

Kui võtta...

Kui mustlaselt üle lüüakse naine
Murest jagu saa mõistus kaine
Saatus kingib tal aastaid lisaks
Ära-ajajal põrgu saab osaks.

Kui mustlaselt virutataks suksu
Keerataks mehel lõbus tuju tuksu
Ta kurvastuspisaraid valab
Truud sõpra ta taga halab.

Kui mustlaselt ära võtta ta laul
Looduslapsel siis eluisu kaob
Ta määrataks kindlale surmale
Läheb tummana hukule julmale.

Kui venelaselt ta vara võtta
Uue järele läheb ta sõtta

Kaoks vanema venna staatus
Taga nutaks ta kurba saatust.

Kui venelaselt võtta ta vodka
Elu keerataks rahval mokka
Mis maksab elu viinata
Parem surm ilma piinata!

Kui eestlaselt võtta vabadus
Ei ees oota kaos, ei rabandus
Ta kohaneb rolliga uuega
Tööd rabada võib uue kuuega.

Kui eestlaselt võtta kadedus
Haaraks rahvast must masendus
Elamiseks stiimul hoopis kaoks
Manalasse iidne rahvas vaoks.

Sangad

Sangpommi sangata ei tõsta saa
Kuuma kohvi juua paha
On naised ilma sangata
Kalopi pealt ei kuku maha.

Ämm, kurat, kärvas maha
Kirst maksab ränka raha
Pani ämmal sangad külge
Infarktist päästis otsus julge.

Salaarhiivid

Inimese päritolu saladused
Vatikani salaarhiivides peidus
Teised „teaduslikud“ avastused
Tõestamatud, usklike veidrus.

Enda võimetust häbeneb teadus
Keeldub võtmast seisukohta
On looduse tundmise seadus
Uurida kõike, ka inimese kohta.

Ahvi loeme eilseks vennaks
Näed puu otsas iseennast
Võrdlevana peeglist vaatad
Ahvilõust sul vastu vaatab.

Meis tugevnenud vägivallaiha
Ei hetkekski veel sõda lakand
Mis üha enam nõuab inimliha
Ei aju suurenedes inimeseks hakand.

Maailmalõppusi olnud on palju?
Taandareng ahvini räägib sest valjult
Kodeeritud aju meil enesehäving
Hukutab lõplikult sõjatulede ving.

Otsija

Teadmine toob täieliku rahu
Me mõttemaailma ei mahu
Teaduse võimetuse laigud valged
Keeldume otsimast tõe algeid.

Mis on elus tähtis, peamine?
Vara kogumine, rikkus vaimne
Kuulsuse järel sammu seadmine
Või armuvõitudest rahu saime?

Olevat vajalik kurjuse olemus
Et meist kasvaksid võitjad
Elu keskel selgubki tulemus
Kummal poolel oleme sõitjad.

Ma kohtunik pole
Et öelda, kes oled
Tahan sind mõtlema panna
Endal et otsus anda.

Hambutu

Poeet hammastest ilma
„S”-tähte ei sisita
Kirjatööga paistab silma
Enda luulet ei esita.

Kel hambutu luule
Fantaasiat, huumorit napib
Hunt, uluja kuule
Võõrast asja näpib.

Vahel vajalik hammaste näitamine
Mitte ainult börsi orjaturul
Rentslist alla läheb libe ja sile
Jõud toores kui sind alla surub.

Saab ainult see olla vaba
Kes vajadusel näitab hambaid
Kel hirmust jalgevahel saba
Leppigu, et on lambad.

Mees ja naine

Mees on loomult vallutaja
Enda tahtele allutaja
Naine – meeste hullutaja
Enda poole kallutaja!

Naises rohkem kavalust
Mehes enam avatust
Naine – lukk rahakotil
Mees jäi lapseks ööpotel.

Erinevus

Naine elab elu tõeliselt
Kui meest armastab tõsiselt
Armumõõdu vaheaeg möödub ootuses
Vaid oleleb uue tuleku lootuses.

Mees armub aeg-ajalt
Naist vajab, et mehena tunda
Ebaõnn suhtes ei pööra rajalt
Ei enesetapu mõttele tulda.

Armusuhe mehele seiklus
Proovilepanek, eneseteostus
Naisel elulooming ses peitus
Elumõtte armastuses vaid eostus.

Ainult koos

Saab armastust vaid hoida koos
Ühe pingutustest vähe kasu
Kui lapse usk see muinasloos
Saab õnne hoidmise eest tasu.

Sa palju teisel suudad anda
Vaigistades enda egoismi
Kahekesi koos kanda
Kergem mõlemate risti.

Armunute keel

Armunud sõnatult tummad
Nad vestlevad keha keeles
Õrn puudutus lummab
Sõnu polegi meeles.

Räägivad pilkude kõnet
Kuuvalguse duetti õrna
On suhe meeldivalt põnev
Vaikus embab kõrva.

Legend

Legendi armumisel luules
Fantaasiat appi tuues
Valitule omistamise jooni
Täites unelmate soovi

Loome endale fantoomi
Usku tõena võtame

Lastena end petame
Hüпноosist saame nägijaks
Vanglamüüri läbijaks
Kui ingel muutub pesunaiseks
Hirmu unenäo paineks
Kaastundele lõks seatud
Muidu iive oleks peatund
Neid ju pole palju
Kes hüпноosile ei allu.

Seosed

Poiss raamaturiilit vaatab
Kokkukuhjatud ilmatarkust
Mõttes kas hariduspõldu raatab
Või uue ees tunneb kartust?

Kas uuritud kurjuse seost
Lugemislembust või põlgust
Kas sirvinud ühtegi teost
Surmamõistetud allilmapõrgust?

Keel

Räägivad kõik rahvad
Keelt ühte-sama
Kui süüa tahtvad
Või armastada.

Mõistmine siis sureb
Konti kui jagada tuleb
Urisedes tõrjume muulast
Oleme kangemad muulast.

Tšuktši

Tšuktšid sõudsid allavoolu
Aerudele rõhus eit
Mees peab aru ühtesoodu
Naise mureks töö ja toit.

Mees peab elust saama aru
Kuidas tulevikku seada
Üks loom korjab talvevaru
Teine homsest ei taha teada.

Miks naine öösel
Seltsiks sõbral
Itsitab ja aina korskab
Hääl kui innas emapõdral
Tema kõrval ainult norskab?

Antud võimalus

Sul võimalus antakse – sünniga
Eneseteostuseks elus
Alata kevadekülviga
Võrsuks et vili ilus.

Tagasi vaadata vanana
Milleks kadunud vaev
Kordaks sa elu samana
Kui tagasi pöörataks aeg?

Tasahilju

Las ta tuleb tasahilju
Mitte suure robinaga
Õnn või õnnetus Su ellu
Saad end sinna sobitada.

Las ta tuleb tasahilju
Mitte kohe, üleöö
Aastaajad, vanadus
Määramatus närve sööb.

Las ta tasahilju tuleb
Mitte ruttu, rajuhoona
Kord kõik elav sureb
Aegsalt elureegleid hoomad.

Aeg

Igal sündmusel oma aeg
Ajast ette rutata – tühi vaev
Aeg elada, aeg surra
Kõigeks tuleb valmis olla.

Ära aega tagant lükka
Hästi kasutama hakka
Tühjad sõnad – seebimullid
Tühi töö – aega nullib.

Ära paanikasse satu
Kui aega ei jätku
Kõiki töid ei teha jõua
Aega juurde ju ei nõua.

Aeglaselt kiirustama õpi
See hea tulemuse võti
Parem olgu tehtud hästi
„Vene ajal” palju kästi.

Uus aeg

Lõuendil ruutu kaks
Väärt miljonit kuus
Mona-Liisa teeb härdaks
Ta seinal ripub peldikus.

Kõrvulukustav, tümpiv heliderütm
Tast kadunud meloodia hoopis
Hasartselt kriiskav noorterühm
Kaht sõrme õhku loopis.

Ausad – allahinnatud tüübid
„Vanad peerud”, lubjavildid
„Halleluujat” kullale hüüdsid
Varaste, uusrikaste gildid.

Kortsud

Vananeb keha
Lisab kortsud aastad
Ei peida seda
Kui peeglistse vaatad.

Hingel kortsusi pole
Süda ikka veel noor

Teda aeg muutnud pole
Loeb sisu, ei koor.

Süda alandust, valu
Närvipinget ei talu
Ta armastust palub
Rõõmu kui almust anub.

Elulõng

Ära liialt tõmble
– Elulõng läheb sõlme
Leia õige tasakaal
– Kõike kaaluda saab.

Kaalu elu pikkust
Hinda hinge rikkust
Sõprust kõrgelt hinda
Heateol pole hinda.

Kaalu kaduvat aega
Hinda mõttetöö vaeva
Enda tunnetes kaeva
Avastad rahutaeva.

Abiks leia huumor
Mängus elu tuum on
Neela naer alla
Endasse valgust kallad.

Vaata enda sisse
Näed elu sihte
Vastuse leiad alati
Tõde alati alasti.

Puhka rahus

Kõige eest tasuda tuleb
Vähe, kui unele silmad suled
Mitte siis, kui sured
Sageli teistel maksta tuleb
Seepärast minnes kustuta tuled
Võlgadeta julgem minna
Kuigi – su järele sinna
Võlanõudja tulla ei saa
See-eest saad rahus puhata!

Algus-lõpp

Igal asjal algus
Ja ka lõpp
Sinu ilmavalgus
Ootab ainult tõtt.

Sinu eluhetk
Otsingud hinges
Põgus retk
Planeedi vereringes.

Kask

Kask isamaja ees
Suur, võimas oma roheluses
Temas me perede lootused
Kaseoksas mõnegi ootused.

Meie pühapuu on tamm
Taara kõrv usaldav

Kask sõber läbi elu
Talle pihid edu, valu.

Kaseokste hell sosin
Lapsele jutustas soojalt
Plikale rääkis, et kosib
Mees tugev kui koljat.

Kasevihana hellitas konte
Tõi nooruse vanadel luudel
Peletas eluloojangu tonte
Koit lastes ja noortel puudel.

Aja ees alasti

Siin elus ei midagi püsivat
Selles ongi ta võlu ja valu
Kuulen end väiksena emalt küsivat
„Saab taevas mannaputru kui palun?”

Nüüd mullas ema ja õde
Me vennaga ätid
Meeles ema soovide-tõde
– Saagu teist ausad, ei pätid!

Kui raske on elu
Tundub ta pikk
Kui kerge, ilus
Möödub kui silmapilk.

Ei kunagi küllalt vara
Eluaastaid jääb puudu alati
Aeg pudeneb kiiresti ära
Ta ees oled kaitsetu, alasti.

Möödalastud aeg

Noorena pikk tundub elu
Kõiges tahad näha ilu
Päevades otsid vaid lõbu
Kaugena tundub maailmavalu.

Äkki avastad juuksed hallid.
Kasvanud suureks lapsed kallid
Päevaderida nüüd lennates möödub
Valesti tehtust oled löödud.

Lastud on käest õige aeg.
Vanast peast õppida – tühi vaev
On vundament valesti laotud
Teise seina nael – vale seina taotud!

Ohutu viha

Saab tiigrist vanast inimsööja
Džunglis allahinnatud see liha
Me pensionärist mindaks mööda
Sest hädaohtlik pole tema viha.

Saab metallitootest vanaraud
Kui ära teenind oma aja
Sepp materjalist uue taob.
Sai uue elu eilne vana.

Saab langend lehest toitepinnas
Noor võrse tõuseb kõdust
Moraalsus mujal hinnas
Riik vanadele koduks.

Tõus, langus

Tõusevad noortel tahtmised taeva
Langevad ootused, hambad vanadel
Söömisel, kemmergus näevad vaeva
Tõus, langus käib looduseadustel
samadel.

Usub usklik tõusu ka vanana
Saab minnes juurde jõudu
End ootuses tundma peab vabana
Aitab vältida hirmu, õudu.

Vanad asjad

Kõike, mis vana
Ei visata ära
Väga vana on vara
Homme kallim kui täna.

Pööningul esemed vanad
Koguvad vaikust, tolmu
Noortele möödunud ajad
Räägivad sellest, mis olnud.

Vanad asjad on saladus
Enne elatud elud
Teada möödunut – vajadus
Teed tulevikku silud.

Eilne vanaks loetu
Uus on täna
Aja kogemustel loetud
Teerajajad tänad.

Piirikivi

Liikual kivil
Sammal ei kasva
Riigi piirikivil
Tuleb puhata lasta.

Koguneb hinge
Kivist raskust
Ruttu mingem
Välja peksma laiskust!

Kivised põllud
Raske leib
Sünnitab tõllud
Harimaks neid.

Kivid mängides
Laotakse aedades
Tugevaks sündides
Valmis ka vaevadeks.

Muutlik meri

Meri on muutlik
Kord usaldusväärne, õrn
Siis surmavaks suutlik
Hukatuslik, julm.

Merel nägusid mitu
Endasse armuma sunnib
Kui truudust rikud
Kahetsed surmatunnil.

Meri meid toidab
Kaugusse kannab
Romantikuid köidab
Rikkusi annab.

Keda väga armastab
Merre talle haud
Kajaka kisa kurvastab
Meresõitjate hingede laul.

Valge maag

Saagu sinustki valge maag
Positiivse energia kandja
Inimest see aidata saab
Kellel on, mida anda.

Kõrge vaimsus valgust kiirgab
Rikastab kõike ta ümber
Eluvorme sinnagi siirdab
Kus pimedam ja külmem.

Võitjaõigus

Oli õigus võitjal
Mis sai parata
See kehtis kõikjal
Naised läbi karata.

Kui ei antud naisearmu
Hoidis teine harkis jalgu

Võiduau sai tasutaud
Pikad nutud kasutud.

Eesti tares võõras seeme
Tagantjärgi oli teene
Euroopa tugevate tütrede, pojad
Kuulsaks tegid meie koad.

Venemaal võõras seeme
Tatarlaste hõimu teene
Rikkus ära hüva leeme
Tänaseni seda sööme.

Mongolite ülbe julmus
Kommunismi muinasjutt
Rahval kadunud julgus
Nõuda valitsuselt tõtt.

On eestlane see
Kes end sellena tunneb
Meid seob emakeel
Ja soe kodutunne

Ma armastan Eestimaad
Mitte ta valitsust
Kas aus olla saab
Oma kamba poolt valitu?

Aednik

On aednikulgi „arsti viga“
Peab pikendama elu-iga
Sest looduski on elav
Seetõttu inimene elab.

Öökülma tulles õied katab
Näeb ilu kestvuse eest vaeva
Talve hakul unne matab
Nad ei närtsind enne aega.

Kurb on siiski tõdeda
Et aednikud me pole kõik
Me maa võib jääda põdema
See oleks hukatusse sõit.

Hall sügis

Puud on rietatud paljaks
Taevas süngelt hall
Kuusemets vaid jäänud haljaks
Kirju vaip jalge all.

Ringi teevad kured viimast
Sünnikohal suurel sool
Maa küllastunud vihmast
Vesine on igalpool.

Sügis võtab aja maha
Tegemised jäävad soiku
Päikene ei paista taha
Kevadsooja meile hoidku!

Tahaks viimaks jõuda koju
Enne talve lumist
Piksepilvel mustal sõuda
Äratada rahvast unist.

Külm sest võtab magaja
Varuda on vaja kütet
Töö võib elu tagada
Anda toitu sütel.

Kõikjal hall sügis hiilib
Tujutult vang trelle viilib
„Poms” harjumusest prügis tuhmib
Lõbutsevad ainult juhmid.

Maa varas

Sõjad käivad maa pärast
Orje võeti varem
Rahvas neab maa varast
Tunnistajad hukata parem.

Maavarad – nafta, fosforiit
Äratavad saamahimu
Sõja põhjust otsi siit
Seda kogenud on Viru.

On inimene seotud maaga
Enda sünnist surmani
Tahad temalt ainult saada
Elu kestma ei jää nii.

Me kehad kooslus kodumullast
Sünnimaa on osa meist
Siin rõõm elada, kallim kullast
Saatust ei soovigi teist.

Maa oma lapsi nutab taga
Sest paljud võõrsil maetud

Koduarmastus meil sama vana
Miks rahvad sõtta aetud.

Looduses

Milleks puhkuse ta rabad
Mullas mutina tuhnid
Jõukaks saada tahad?
Rahaks vahetad „tuhlid“?

Ei ainelist kasu
Ei omaniku uhkust
Saan hingele tasu
Võtan loodusest puhkust.

Ei rahas hinda linnulaulu
Metsailu, lillelõhna saa
Vaimutoitu silma kaudu
Mulle pakub elu maal.

Mul aiatöö ei hobiks
See rohkem elustiiliks
Poti-põllumeheks hüüda sobiks
Kel aktiivne elamine viisiks.

Loodus elab!

Imetlen looduse ülevust
Olen ta austaja andunud
Ka raevu ja surmasülelus
Ei heiduta truudust vandunud.

Ta looming arukust eeldab
Rahulolu, ka viha näitab
Meid rumalad olemast keelab
End mõista lõpuni aitab.

Esivanemate vaimud

Teid kummardan ma
Esivanemate vaimud
Te tarkus looduslähedane
Pika tee käinud.

Läbi orjaelu kadalipu
Mitme riigi ikke all
Väikse rahva kallal kipub
See, kes suurem, tugevam.

Organism mürgiga harjub
Väheste annustena manustada
Vangistatud hing karjub
Laskmata end allutada.

Vabadusiha võib hõõguda
Sajandeid tuha all
Kuid mitte mööduda
Vaid varjuda sügaval.

Kui elad huntidega koos
Koos nendega uluma pead
See vaid väline poos
Eesmärgiks ellujäämise sead.

Vabadusiha põhjendust ei vaja
See geenidega meisse kantud

Võõrvõim vaid hirmu najal
Vaagub aega, mis tal antud.

Sündinud vabana

Mis on vabaduse hind?
On söönud-joonud puurilind
Raudvõre kaitseb ohu eest
Mis mugavam veel sellest teest?

Ei vabadust eal kingita
See tuleb kätte võidelda
Sead kalli elu hädaohtu
Tööd rügama pead päeval-õhtul.

See, kes sündind vabana
Ka öösel nõus tööd rabama
Lootus laste paremale elule
Aitab oodata, vaatamata valule.

Hingede keel.

Sa metsamüha kuula
Kuulata mere hääli
Neid mõista suuda
Enda partnereid vääri.

Mõista nooremaid vendi
Õpi looduse sõnumit
Saab selgemaks endi
Umbkeelsus, mõistmaks võlurit.

See on hingede keel
Ka maa on elav
Selle omandamisel
Õnnelikult elad.

„Eesti asi“

Mis lahti „Eesti asjaga“?
Internatsis oma näha võis
Ei suitsu ilma asjata
Ja kas valitsusse sobib mõis?

On ilmne asjatundmatus
Ministrikoht käib käest-kätte
Me rahva enda suutmatus
Kätt omavolil panna ette.

Kas rahakoti suurus
Tähendab ka riigitarkust
Ta sisu päritolu puudub
On õigustatud tuleviku-kartus.

On riigihuvist saanud
Parteide kitsas erahuvi
Ladvik põhjalikult saastund
Kust võtta õiged riigijuhid?

Kadund ühtsustunde aura
Pettund on rahvahulgad
Usaldus on õhku aurand
Trumm puru, läinud pulgad.

Ka hetkeline võimupuude
Viib muretu vanaduse juurde

Järjekorras seista tasub
Kõigest eespool omakasu.

Ajalimiiti kui ta teaks
Pole „pukis“ püsind tervet aega
Ta lihtsurelike hulka seaks
Ehk näeksid oma töös siis vaeva.

Talisman

Sõnad „kodu“ ja „ema“
„Isamaa“, „perekond“
Nad pühad, on omad
See kaitsev talisman on.

Talisman soendab hinge
Lohutust, seltsi pakub
Sind saatev kaitseingel
Kui ohtu satud.

Vaid siis kaitset annab
Teda kui pühadust hoiad
Oma südames kannad
Eneses halva võidad.

Maa lapsed

On igavene emake Maa
Ta lapsed rumalad me
Kes ühe eluga targaks ei saa
Selleks uuesti ilmale sünnime.

Kaotsi midagi ei lähe looduses
Me maine keha mullaks muutub
Mahlad lahustuvad merevoogudes
Kuid hing on surma võita suutnud.

Kasuema

Tunne end looduses hästi
Verehää! nii mõelda käskis
Sa oled osake temast
Hooli oma teisest emast!

Sa ela temas kooskõlas
Ole teadlik pojavõlas
Kui jagad tema kurvastust
Saad tunda vastuarmastust.

Kui surmauni peale tikub
Koduigatsus sul teki
Ema kutsub oma poja
Üles leidma kodu-koja.

Üle käopesa

Ma lähen, lähen juba
Ei pauguga löö kinni ust
Kõik Sinu, ka see tuba
Ei talu meeldetuletust.

Kirun enda sees poeti
Kes võrdleb, kaalub, kritiseerib
Neid kõiki „opakateks“ peeti
Kes leivarahha kokku veerib.

Sind lihtsameelset, rüütliks löödi
Kes lapsevõlve muinaslugu uskus
Kuid seljataga poolvaljult öeldi
Ta üle käopesa astus.

Mees vaene, rikas hingelt
Ei kahtle tõe võidus
Käib läbi elu sirgelt
Usub siiralt – võidab õigus.

Enese eest ei põgene
Või tunned silmust kaelas
Nöör enne ei lõdvene
Võitlus valega päästab vaevast.

Sõnade maagia

Kas sul meeles veel
Käisime kui koolited
Usutles meid õps Juula
Millisel erialal valime suuna?

Seda enda saladuseks lugesin
Et sulerüütliks pürgin
Häbelikuna nalja taha pugedin
Õeldes – olen kojameheks sündind.

Nüüd luuaga, värsisepa sellina
Õeldud sõnade maagiat mõistan
Sooviksin hetke tagasi tellida
Üle klassi valjult siis hõiskan:

Tahan olla sõnade maag, valge
Skulptor, mõtete laduja ausambaks
Muuta kevadeks me tusameele talve.
Me rahva käekäiku ei valvaks.

Et end laulatasin luuaga
Ei võtnud õpsi kuulata
Pööningut ei tuulata
Nüüd tundun lolli muulana.

Ühel pool lõbumaja
Teisel – helide kõrgkoolid
Tuul vallatult kuhja ajab
Puulehed, noodid, kondoomid.

Endast

Ma ei taha
Kustutada olnust ridagi
Tihti vaatan taha
Muutusi endas näen sedasi.

Olin vaikne liialt
Endassetõmbunud tõbine
Naerdagi ei siiralt
Julenud poiss tõsine.

Suur fantaasialend
Alaväärsus vast
Põlatuna tundsin end
Mängisin vaeslast.

Meeldis mängida solvunut
Tundes magusat piina

Väljamõeldud solvangut
Nautisin kui viina.

Kes vaikima harjunud
Suudab mõtelda see
Suure suuga karjunut
Mõtted tüli ei tee.

Vaatleja silma teritab
Võltsi tooni eristab
Loeb ridade vahelt
Karastab enda tahet.

Vaikelu kasuks

Mis kütab sinu uudishimu
Miks elada või tavaelu
Sa olnud ainult vaatleja
Miks lööb sus välja kraakleja?

Kas peibutab sind tähelpanu
Või enda sügisel loed kanu
Vaevalt ihkad kuulsust odavat
Näid pimeduses üksi kobavat.

Sul sobib rohkem vaikelu
Miks vanast peast otsid melu
Ringkaitse kirjastuses ilmne
Sa lootuses veel sinisilmne?

Toorik

Kui suured olid puud
Ma ise veel väike
Sõiduk nõial oli luud
Mind hirmutas äike.

Fantaasia häll oli lapsepõlv
Valehäbi kärpis tiivad
Sööti aastateks jäi põld
Ajatuuled seemned ent viivad.

Vast mu kustsumus see
Alatud sai hilja
Poolikuks jäi koolitee
Tooreks mõtteviljad.

Ennast nüüd teostada
Võin enese silmis vaid
Paberil mõtteid eostada
Rahu moraalse said.

Tänulik ma olen siiski
Tundmatuks mu nimi jäägu
Ehk sõnadele viiski
Leitaks homme, mitte praegu.

Maailmavalu

Ärge andke mulle maailmavalu
Mu süda on väikene liiga
Enda valule suudan, kui palun
Arstirohuks teha enese piina.

Andke võimalus teenida ilu
Harida rämpseid tagahoove
Muuta mustuse silmailuks
Mis kasvataks häid soove.

Mulle võimalus tõestada andke
Kõigi kuuluvust ühte perre
Agressiivsus maha kandkem
Süstida ühtsust me verre.

Teravus andke mu sõnadele
Ka jõehobu nahka läbiks
Koos lõivu ei tasuks võlale
Halli lapsepõlve loetaks ühishäbiks.

Edasimüügi õiguseta

Kirjutaks – edasimüügi õiguseta pärandan
Tean – sundida armastama ei saa
Ehk mingi põrgusõiduki ärandan
Tulen sealtilmast siia vaatama.

Kes kastab me haritud aeda
Kas rohtu kasvanud teed
Me naisega nägime vaeva
Kes lastest need korda teeb?

See pole ju korter linnas
Vaid me kahe elutöö
Siin higiga kaetud pinnas
Tihti töö katkestas öö.

Ega austust saa lõpuks nõuda
Kuigi – me hauasammas on see
Sellest arusaamani peab jõudma
Kas me seda ka väärime?

Elu osaline

Mul kahju lahkuda pole
Jalad kui enam ei kanna
Tervis korras ei ole
Aastaid kui risti kannad.

Elu niigi olnud pikk
Miski veel vaevalt üllatab
Ela või terve igavik
Kõik kord tüütab, küllastab.

Etteütlust, õpetust ei seedi
Autoriteet Su pole keegi
Nii tüdimus elust tekibki
Elulaev lõpuks lekibki.

Elu on näitemäng, film
Ole osaline selles saalis
Või ülalt jälgiv lavastajasilm
Halvad näitlejad välja praagib.

Paber

Sündisin kui siia ilma.
Paberi ma sain
Haridusest jäin kuid ilma
Õlgu kehitada sain.

Liidu ajal polnud vaja
Palju käija koolis
Töölisriik tõestust vajas
Pannipõhja õpetlane noolis.

Gorki Makism Venemaal
Sai paberita läbi
Andest napib Eestimaal
Kes paberita – tundku häbi!

Varem nõuti oskust, sellitööd
Paberita tänapäev ande ära sööb
Paberita tegutseb meil nõiasabat
Mina vajan paberit, et mõtteid
jäädvustada.

Hullupaberiga õnneseen on mees vaba
Illegaalselt, täiel vardil töötab lõbumaja
Allilma personal saab paberita läbi
Paberita nälga sureks bürokraatia vägi.

Hüvasti noorus, hüvasti viin!

Kui joomise jätsin
„Pööning tuuldus aastat viis
Elumõtet otsima läksin
Luule üles mu leidis siis.

Ümbritsevat nägema hakkasin
Kõrv eristas võltsi tooni
Igavust tundmast lakkasin
Silm seletas värvitooni.

Enne ilma must-valgena tajusin
Ei määratletud enese kohta
Soppa pudeliga ohtlikult vajusin
Kõrvust end tõsta läks luhta.

Tee järele, viinalembeline vend
Läinud on noorus, aidaa
Hoolega peeglist vaata end
Vaid ise võid ennast aidata!

Otsin sõpra!

Müüakse kortereid, nipsasju
Vahel vahetatakse teise vastu
Kuidas inimesed me ellu tulevad
Kui endised lähevad, surevad?

Ei sõprust saa osta turult
Vaid usklik saab abi gurult
Kuidas hingesõpra leida
Õige ennast hästi peidab.

Puud soola koos süüa
End sõbra eest lasta lüüa
Osata õnne, ka muret jagada
Vaid aeg võib usu tagada.

Sinu kiitjat ära usu
Petab kähkusaadud musu
Tüssab kiirelt voolav jutt
Vaid ennast haletsev nutt.

Laisk

Laiskus pole antud kaasa
See ei ole päritav
Laisaks kõige lihtsam saada
See isegi ei väsita.

Oleme leidlikud
Peitmas laiskust
Eluheidikud-veidrikud
Ei soosi vaikust
Vaid suure suuga
Otsime süüdlast
Seome ebaedu muuga
Mängime vaeslast
Ei näe eneses
Suurimat vaenlast.

Naer läbi pisarate

Naerda võime mitut moodi
Häbelikult, ühe suupoolega
Või lausa hirnudes, hobuse moodi
Vahel viisakalt, pingutades hoolega.

Erinevalt võib pisaraid valada
Võib nutta jõetust vihast
Ilma silmaveeta hääletult halada
Nuuksuda armuigatsusest, ihast.

Silmad vaimustusest võivad märguda
Naer sellel kauaks närbuda
Kaotanud kes usu inimesse
Kes enam ei usu elu imedesse.

Naeruta algab vananemine kiire
Uudishimust kibestumine liigne
Varjab tulevik kiivalt me võimete piire
Naer aitab leevendada pettumuste piine.

Must mure

Laps olla oli hea
Väike oli väikese mure
Lapsena alati tead
Ema sul appi tuleb.

Aastatega kasvasid sina ja mure
Jäeti üksi, silmitsi murega
Endal kõik lahendada tuleb
Püüa elada valgendatud mureta.

Ole mustale värvile värvipime
Tunne lihtsalt elamisest rõõmu
Elu ise on helendav ime
Kui Sind kadetus mustaks ei hõõru.

Ilu

Ilu päästab ilma
Ilu pimestab silma
Ilu rikastab elu
Ilu põhjustab valu.

Iluta elada igav
Iluta – kaaslaseks pisar

Iluta üksindust tajud
Iluta rohkem palud.

Iluga kaasneb võimalus
Iluga kõrvuti – kõlvatus
Iluga segadust tekitad
Iluga – mõtted seksikad.

Ilus armastada elu
Ilus nautida ilu
Ilus noorelt surra
Ilus legend olla.

Ilu ootab ilu loojat
Korratusse korra toojat
Ilu sisemine – Loojalt
Tuttav vanast Roomast.

Ilu kiitvad kunstid kaunid
Fanfaarid talle hümnid laulsid
Ilu hullutas kuulsaid mehi
Ilu koos aruga ajalugu tegi.

Ilu – kingitus elatud eludele
Ilu – palsam püüdluste valudele
Ilu – tunnustus su arengust
Ilu nõuab massilist aretust.

Ilus ei saa olla alatu
Ilu – ideaal tõe vormi valatu
Ilus ilu kõikjal külvata
Ilus pole ilule süljata.

Mask

Ma suutma pean olema rahul
Sest rahuta elada võimatu
Me elu mitmelgi tahul
Omadus – ise end sõimata.

Vihkan enese elu katkestajaid
Pean arguseks minna varem
Kõik oleme elus katsetajad
Peab hirmudest olema parem.

Parem võtta elu kui mängu
Mitte rikkuda mängureegleid
Me mängulust jääbki kängu
Kui väldime nägemast peegleid.

Peegel ei valeta meile
Maski võid võtta maha
Rolli mida mängisid eile
Peeglist sa näha ei taha.

Mask endaks aitab jääda
Varjab võõra eest hingepuhtust
Teiste kombel et samme seada
Üksi jäädes tunda uhkust.

Hirmud

Ei minust saa jahimeest
Ei kala väljatoojat veest
Olen osake loodusest
Tagaetav, elan lootusest.

Inflatsioon mind jälitab
Saabuv vanadus hirmutab
Usalduspuudusest üksildus kollitab
Inimeste teesklus lollitab.

Põgenen tihti fantaasiailma
Reaalsus hirmutab liialt
Minu mood pole hakata silma
Vaikuses tunnen sõpra siirast.

Vale

Elada valega ei sobi
Mõnele ta sportlik hobi
Hädavalet sööta tohib
Haigele, kel lootus rohi.

Pöörab vale enese vastu
Vale on bumerang
Voodris auguga tasku
Peagi oled ta vang.

Vale on enesepettus
Fakte, tõde vägistad
Madu mõtetes peitus
Väljaöelduna hiljem kägistab.

Valega mässid end võrku
Saad käsist, jalust seotud
Vale armastab nõrku
Vale hävinguga seostub.

Pisarad

Pisarad pole su häbi
Pole kui tingitud vihast
Süda jääb haigeks, on läbi
Pisaraveega kõnts lahkub kehast.

Pisarateta koguneb hinge
Kogu väljaelamata pinge
Alatus, solvang ja saast
Äravooluga lahti neist saad.

Nad räägivad valust ja rõõmust
Milleta poleks meis loojat
Inimtundmuste värskest söõmust
Muidu kaoks elumõte ja lust.

Luule on pisarapärlid
Sügav kummardus elava vastu
Enda arengut loojana pärsid
Kui vaoshoitult ja viisakalt astud.

Ole nahata närvid, süda alasti
Jookse ja kilka lapsena
Sel hing jääb nooreks alati
Suudab kes nutta lapsena...

Konkurents

Me jaotume huvide-gruppideks
Mõttekaaslased koondavad ridu
Mujal tunned end saetud juppideks
Koos olles on rahu ja pidu.

Teistele oled kui tulnukas juhm
Räägid võõras „jam-jammide“ keeles
Ei aita pähepuistatud tuhk
Karjal vaid karjainstinkt on meeles.

Valge vares on hukule määratud
Ellu jäävad vaid koondunud albiinod
Ukse taha jäetud on väärastund
Julm konkurents selleni viinud.

Õpperaha

Elul pole nõudepeatust
Aega seisata ei saa
Saatus lähtub seatust
Ei ettenähtust üle hüpata.

Alles möödus lapseiga
Surm oli kauge müstika
Noorelt tehtud iga viga
Tõket teele ei püstitand.

Vea eest peab tasuma
Valurahasi suuri
Valesti tehtut kasuta
Vältimaks tegemast uusi.

Pilvepesa

Loon mõttesilla me vahele
See traadita telefon kahele

Sidejaamaks meil põhjanael
Kõnekutsungiks – kajakanaer.

Kurjusea maailma endale loome
Kokteili lillenestet hommikul jooma
Pesa päikesekiirtest pilvele koome
Väikseid ingleid ilmale toome.

Lembeluule sünd

Paberile panen sõnu
Üles õiged leian
Teeb tummaks sinu võlu
Ma sõnatuna seisan.

Naudin täiuslikku ilu
Näojoonte kokkusobivust
Sust suveniirikillu
Varastasin just.

Tahe omada see pole
Mul teadmisestki aitab
Olemas et oled
Mõtetes vaid paitan.

Sinust mõeldes tiivad saan
Lembeluulet hinge tekib
Kas sellega siis patustan
Kui mu fantaasia eksib?

Sünnimärk

Sa oled mu lähedal – unelmais
Aeg eemaldab sind minust vaid,

Unenägudes ihud ja hinged said
Sõpradeks ammu, jalamaid.

Sinu ihu unenägudest tean
Su juustelõhna ja sünnimärke
Meie kohtudes silmadest pean
Peitma ööde intiimsuse – olen ärkvel.

Su vere tukset huultel tunnen
Unest kui pohmelusest ärkan
Kas jäädes igavesse unne
Jääks kestma lummus – lootus tärkab.

Hinge pankrott

Ma eksind laps metsas
Kel puudub ema käsi
Ma palverändur Mekas
Ei palvetamast väsi.

Ma dueti ainus liige
Kel tekst meelest läind
Tunnen – olen liigne
Ma ringiratast käind.

Ma olen valge hiir
Kes gürsal söögiks toodud
Kus lõppeb kannatuste piir
Nöör katkeb, kukub poonu...

Ma pajats rambivalgel
Kel suri lemmikkoer
Teen tola, pisar palgel
Mil lõpeb totter naer?

Ma Bruno tuleriidal
Sest teisiti ei saa
Aus rüütel veskitiival
Teil hingesugulane ma.

Litsakas mees

Mul miskit elus puudus
Alati jäi puudu uudsus
Puudus pidevalt lummas truudus
Sest meelitas saamata suudlus.

Veel suudlemata huuli suudlesin
Peagi kaotasid uudsuse võlu
Enda tunnete üle juurdlesin
Murtud õis polnud enam ilus.

Mustang saanud selga sadula
Lasi kiiresti huvil kaduda
Minu alt läbikäinud plika
Ei suutnud kõita pikalt.

Küllap olengi litsakas mees
Selletõttu maksma pean lõivu
Ootab üksildus vanana ees
Pereidüll tavaellu ei põimu.

Uuele ringile

Peske mult laiskus maha
Andke tagasi nooruse aastad

Uuele ringile minna tahan
Siis teisiti elule vaatan.

Andke mõistust kaasa kapaga
Mulle parlamendis koht sobiks
Tahan „misside” patrooniks hakata
Voodis nõustajaks olla tohiks.

Hüljatud lastele pakuks laadasaia
Emmedele ehitaks majad uhked
Käiks ühest uksest sisse teisest välja
Tip-top korras oleks perede suhted.

Issanda vits

Olen loomingu Valge Maag
Usun – inimest aidata saan
Usu – fanaatikust ori saab
Kaine mõistusega pestagu taak!

Olen kui Issanda vits
Kuigi – talisman pole rist
Eneseusk seda asendab vist
Olen põhjas ärakäinud moralist.

Olen koputaja lind akna taga
Kui pohmeluses tööajal magad
Äratuskell sel, kes elu maha magab
Kes eluga rahul, ära mind ajab.

Olen lill Su ema haualt
Vett ootasid sult kaua, kaua
Sain tuge eide kirstulaualt
Juured juua taevast, hauast.

Olen su hüljatud lapsehää
Segan su mugavust ahjupääl
Saatma sind varjuna jään
Kuni – südametunnistust otsima lääd.

Olen su perekond loomata
Märjaks nutetud saja-pruudi-padi
Sinu egoismist jäetud söömata
Sinust maha jäetud lastekari.

Su kaotatud südametunnistus olen
Võta mind omaks kui tulen
Segasin noorelt, ära salga nüüd maha
Su minevikku heastada tahan!

Sunnitud loodrielu

Imelik on olla tööta
Sisemine kell ei tööta
Päev ööga segi läheb
Enda sisse rohkem näed.

Valus on urgitseda endas
Kahtlema hakkad iseendas
Unetuna voodis vähkred
„Teise minaga“ kähmled.

Teine ütleb – sa pole süüdi
Õitsev tööstus uppi löödi
Puhka, luuleta ja maga
Las su naine rabab!

Mina ütlen – põrgu keri
Nii mul soontes tardub veri
Unustanud lihalõhna, naeru
Loodrielu mind ei paelu.

Kiirkompost (Must huumor)

Olete kuulnud väikesest rahvast
Surmapõlgavast, tähelepanu tahtvast
Vabatahtlikult manalasse läheb
Teeb ruumi, mis sest, et neid vähe.

See rahvas armastab laulda
Lauluga võitles end vabaks
Lauluga läheb ka hauda
Ta kodumaad aidata tahaks.

Toetavad mahepõllumajandust
Vanad lähevad kiirkompostiks
See riigi rikastumisvajadus
Vaid rahvavaenlane protestiks.

Pane kondid mulda, kähku
Patriooti temas nähku
Tõstke kodumulla huumust
Tõesta rahva hingesuurust!

Teeme meie rahva nooreks
Niikuinii me varsti kooleks
Eesti Nokia – suitsiid
Meid Euroopa tippu viib.

Viisavabadus

Piirid tehti viisavabaks
Internet teeb naabriks neegri
Vanast peast sõita tahaks
Rahata Sa pole keegi.

Rahata on kinni piirid
Vaene oma puuris viibib
Teda toidab omanik
Oled tema popsnik.

Robotite mäss

Oleme robotid programmeeritud
Meisse ihad ja pahed kodeeritud
Meid – valgeid, kollaseid ja musti
Juhitakse kaugelt planeedilt kuskilt?

Kes saada ihkab vabadust
Peab vähendama sõltvust
Rohkem end pahedega seod
Enam suunatavamad Su teod.

Keda orjus ära tüüdanud
On mässuleegi süüdanud
Me pole ju sõdurid tinast
Vaid inimesed – luust ja lihast.

Saa vabaks, rahvas Maarjamaal
Aitab enda pahesid orjata
Julmades sõdades üksteist tapame
Õdesi-vendi ühishauda matame!

Kohe, ja palju!

Saada tahate
Kõike, palju ja kohe
Olete endale pahane
Väheseга näida tobe.

Aja märk on kiirus
Tõmblete kui uppujad
Kohe rikastumisviirus
Nakatanud tukkujad.

Mille nimel tormad
Loodusilu märkamata
Kui palvet kordad
Pangaarvet, unest ärkamata.

Sa salgasid maha
Sugulussidemed, sõpruse, headuse
Ainsaks väärtushinnanguks – raha
Omaks võtsid džungliseaduse.

Oma maa

Sinu ees langetan pea
Sinu eest tõstan mõõga
Sind elust kallimaks pean
Su edu enda omaga mõõdan.

Su pinnal ilmavalgust nägin
Arm kestab sünnist hauani
Sinu sisse heidan, kui väsin
On kodumaa, kestab kaua nii.

Esivanemate põrm, - su muld
Kui muusika kõrvale – emakeel
Su paased rannad kui kuld
Kuju meid kutsuvad rännuteelt.

Häbi tunnen kui Su tütar või poeg
Heidab Su nimele varju
Enda heaolu nimel poeb
Isamaalase nahka varju.

Poodud poet

Minus peituv poet poodi masti
Sahtlisse mõtteid koguda lasti
Olin nendele pardipoeg inetu
Selliks sõnasepale pürgija nimetu.

Sõnavabadus tegelikult lukus
Kui trükitaks vaid valitute stroofe
Seal muusa igavusest tukkus
Ei kasva peale uusi filosoofe.

Olen vaksali tühi ootesaal
Ootamas rahvast, saabuvat rongi
Kas sõnumi üle anda saan
Milles mu kutsumus ongi?

Ka surmamõistetul antakse sõna
Tal selleks on mineja õigus
Selle nimel ju peetakse sõda
Kumbki ei kahtle õigluse võidus?

Eksistents

Ei küsi endalt see
Miks sündinud ta ilmale
Kes „ego“ teenimise valinud
On nuku ossa valitud.

„Ego“ küsib: „Mis vastu saan
Kui ma elu armastan
Andke mulle garantii
Et kasulik mul see partii!”

Teine küsib: „Kust tulen?
Milleks tulin, kes olen?
Kuhu lähen, mis saan anda?”
Elu vastutuse võtab kanda.

Hundimoraal

On iga mehe unistus
Ehitada oma maja
Mata segav südametunnistus
-Varastada ja petta vaja.

Sestap meil ausus-vaegus
Sots-lastehaigust põeme
Ent Rootsis pole ju vaesust
Mujal peitub viga see.

Sanitar on hunt metsas
Hukkab haigeid, vanu loomi
Me ammu väljas metsast
Ent – džungliseadused annavad tooni.

Vihmapüha

Vihm teeb raskeks silmalaud
Vererõhu alla lööb
Kuhugi töötahe kaob
Magaks pisut enne ööd?

Monotoonne vihmakrabin
Meeled argimõteteta
Vaid luulekanal saju abil
Voolab ilma tõketeta.

See on minu vihmapüha
Luule voogab äärest üle
Paberile tekib üha
Uusi riime terve sülem.

Leitud riimid riisun rõuku
Liigsest hardusest neid tuulan
Minu mõttekaaslasteni jõudku
Vaevalt keegi teine kuulab.

Paljajalu vihma kätte
Läbi lompide joostes
Vanu moore, kuivand ätte
Peseb taevavesi roostest.

Lapseuni

Öö mähib musta keepi
Puud, põõsad, isamaja
Kuu hõbedaseks teebki
Lapseune metsarajad

Taevast tähevihma sajab
Tähevaibal krooksuvad
Kroonitud konnad
Äranõiutud printsid on nad
Kõiki suudlesin järjekorras
Nüüd on nende välimus korras.
Taevataustal tumelillal
Nõid luual mööda sõuab
Ja ülalt lastud sillal
Tõld tare ette jõuab
Ronkmustad traavlid ees.

Rüblük

Kui ükskord suureks saan
Et uksest sissegi ei mahu
Lapseks olemise lõpetan
Saan lõpuks keeldudest rahu.

Võtan naiseks ehtsa „missi“
Sama ilusa kui emme
Oleksin siis pere-issi
Kel lapsi tükki kümme.

Teeks pere vutikoondise
Kui jook, siis jätaks joomise
Ma tuule alla teeksin härjal
Oi, nüüd mul jälle püksid märjad...

Talve ootel

Seeneaastat pole, kahjuks
Suveniiri metsast tahtnuks
208

Mälestuseks kaunist hetkest
Meenutuseks metsaretkest.

Tühi korv sai täis luulet
Kirjuid lehti raagus puudelt
Tervitusi sügistuulelt
Osa sinagi sest kuuled:

Lehtedeta mets hõre
Vaatab läbi puudevõre
Järvesilm, veel jäävaba
Talveks tekki peale tahab.

Järve põhjas valmistuvad
Kogrekalad, konnad
Soojas mudas talvituma
Omas kodus on nad.

Kollendavad aasad, niidud
Linnulaul on ära viidud
Kuulda hakipere riid
Puudeladvus tuulteviul.

Laulumeistrid Põhjalast
Oodatud on Aafrikas
Neegrilapsi meie viisid
Suurde vaimustusse viisid.

Pidur

Mu luules kodeeritud kainus
Viinahaiguse vastane viha
Paljude elusaatuses ainus
Pidur, et eneseteostust teha.

Tahe karastub pahede tules
Elu pikkus olene arengust
Lae saavutand ära kutsuda tuleb
Soov muutuda nõuab aretust.

Öö

Ma ei karda pimedust
Avab mu kolmanda silma
Paotab loomingu imede ust
Võlumaailm tuleb külla.

Maa on musta kotti aetud
Mis õnneks aukudega kaetud
Külma valgust ülalt vilgub
Seal on armunute pilgud.

Koti suurim auk on kuu
Kinni seotud kotisuu
Koit avab selle hommikul
Algab uus päev koidikul.

Öösel öeldud sõnal
Päiksevalgel võlts kõla
Töötus, pimeduses antud
Päeval maha kantud.

Õine töö valgust kardab
Ametis on töökad vargad
Ootavad neid ammu vanglad
Tööpuudust Amor ei karda.

Sünnimaa

Ilmas on üksainus maa
Millest üle ega ümber saa
Sa tuled soojalt kaugelt maalt
Ta kodumulda puhkama.

See on Su sünnimaa
Ta ilus igal aasta-aal
Sa pole ema-isata
Sul on Su kodumaa.

Sul on Su emakeel
Ta kõla röömsaks teeb
Tuli kodukoldes öösel leel
Eksinule näitab teed.

Põhjamaa

Oleme karm Põhjamaa
Kidakeelsed töörtügajad
Siin laiselda ei saa
Kivine maa, külmapügalad.

Oleme vähese jutuga
Umbusklikud, pikameelsed
Ei virila nutuga
Kurvameelse lihtsameelsed.

Oleme pika mäluga
Halba tegu ei unusta
Harjunud valu taluma
Sõna kergelt ei usuta.

Viha tekib pikkamööda
Kiiresti ei lähe mööda
Maaslamajat ei lööda
Sandileiba siin ei sööda.

Ise end aita!

Sündides pole me puhas leht
Vanematelt pärime osa neist ehk?
Halvema, parema, elu näitab
Ja kumma vanema, segab see või aitab?

Iseloomu näita
End vajadusel muuda
Ise ennast aita
Võita pahesi suuda!

Tuleb põdeda stressi
Et areng toimuks
Stimuleerib progressi
Muidu kõik soikuks.

Anne

Andekus antakse sünniga
Ka ähkides kunstiteost ei sünnita
Meeletu töökus kaasnegu andega
Või halli massi kaob ka andekas.

Paljud anded uppunud viinavaati
Jäänud pimedaks jupiteride särast

Edust joovastund kõigutab paati
Andest endisest ei räägita pärast.

Upsakus hävitand noored anded
Eneseuhkusest seisma jääb areng
Reklaamitööstuse rataste vahele langend
Täitmata vekslaid väljastas varem.

Kes oled?

Kui palju sinus filosoofi
Kui palju endist põllumeest
Kas tihti tõstad viinatoopi
Kas kohanedes muutud seest?

Kui palju sinus mehepoega
Nime poolest isaks kõlbad
Või mängid mitmepere koera
Äraelamine kerge elu hõlmab?

Kui palju sinus patriooti
Või lahti kiskund oled juured
Ses sõnas näed vaid idioti
Sind pillutavad soodsad tuuled?

Elu kvaliteet

Sa elad oma soovide tasemel
Enda saavutatud tahte piirides
Oma mõtete lennulae kõrguses
Enesekriitika aususe austuses.

Nii hea on elu kvaliteet
Kui pikk me rahva eluiga
Peenral kasvav suur peet
On väärtuslik, kui nitraadivaba.

Mis inimesel elada aitab
Mis kiiremini hauda viib?
Tubakas, viin tervist eitab
Kasulik on terve eluviis.

Aitab demokraatlik riigikord
Et muretult käiks vanurite käsi
On tähtis loodus, elukeskkond
Loeb kaevus puhas joogivesi.

„Hää inimene“

Uskudes, et oled „hea“
Teed küll suure vea
Haavamatu olevat end arvad
„Headel“ esimestena kistakse karvad.

„Heade“ üle hea nalja heita
Ühte patta lolliga pannakse
Pead headuse sügavale peitma
Või pidevalt tuupi antakse.

„Head“ hukati tuleleekides
Löödi elavana risti
Hulluks lähevad seekides
Piinapingil tükkideks kisti.

Luulest rase

Ma ei võta enam napsi
Parem Luulega teen lapsi
Aeg sünnivalu leevendab
Mu saastand hinge tervendab.

Olen Luulest jäädvalt rase.
Arm jäägitu ehk tõstab taset
Ka isast võib saada ema
Lastest hooliks rohkem ka tema.

Kuigi sõnalapsed armsad mulle
Neid kaua kodus ei hoia
Nad selgeks teevad ka sulle
Sisemas viinakuradit toidad.

Petad viinaga teisi ja ennast
Eluteed tublisti lühendad
Ka lugu ei peeta topsivennast
Kes haiglasest pahes püherdab.

Vaid enese vastane viha
Võib tõbise terveks teha
Ära ole enese vaenlane
Ära otsuses ole aeglane!

Raske salakavalat „ego” võita
Lased kuradit seljas sõita
Kes koormaeslit patsutab
Põrguväravast sisse ratsutab.

Vaata surnuaeda enese ümber
Lausa surnumeres kümbled

Semud, lahkunud enne aega
Mõtlemisega ei näinud vaeva.

On üürike elu
Seda kärbivad pahed
Naudi elu ilu
Karasta enese tahet!

Rutiinsus

Kuidas kasutate vaba aega
Millega tegeled päevast päeva
Kas üks päev teisega sarnane
On elu stabiilne, turvane?

Ei tööga ennast liialt vaeva
Tuuled triivivad hulpivat laeva
Mõte magab kui ahjul kõuts
Oleks enesetundus edasiviivaks jõuks.

Rattas oravana tiirled ringi
Rutiin, laiskus tüütab sindki
Ei tegusaid aastaid keegi kingi
Sest elu suigutab mugavaid hingi.

Mõõtur viinalembelisel ületarbimist näitaks
Logelejal allesjäänud päevi loeks
Enesekriitika paljusi järjele aitaks
Poest ostetud kohusetunne oleks toeks.

Juhuslik kohtumine

Sinu pilk kui terekäsi
Kosutavalt soendas hinge

Kui eksinule väsind
Andnud lootust ingel.

Vast ehk elus eelmises
Eluteed meil kohtunud
Et ma võõras teelises
Sõbra tundsin kohkunult?

Me ei vahetanud sõnu
Ainult pilgud paitasid
Selle kohtumise võlu
Tihti valus aitasid.

Rahapada

Kui rahapaja välja kaevaks
Mul krabisevat ikka napib
Kolm unistust mind vaevab
Nende teostudes kõik klapib.

Enda trükikoja püsti lööks
Valmis ehitaksin maja
Siis looming oleks elutööks
Tal annaks järelejäänud aja.

Asutaksin eda luulefondi
Toetaks katsetajad algajaid
Eiraks ainuvalitsejaid ringkondi
Enda poolt valitule valvajaid.

Aeg ehitada, aeg lammutada...

Võttis kõvasti aega
Emake Loodus nägi vaeva

Esi-isa tagajalule ajas
Hakkas elama endaehitatud majas.

Kõigi nimel nägi vaeva
Vanake Noa ehitas laeva
Et elu jääks kestma
Täna seda ei tehta.

Isa taevas vaeva nägi
Et meis kaoks kurjusevägi
Patu ees et hakkaks häbi
Ei ilma palveta saaks läbi.

On kümnest käsust vähe
Nii tõestab ajalugu julm
Veelgi rafineeritum on pahe
Käib tapatöö ja koerapulm.

Ajaloo tolm

Tihti kohtuniku rolli võtad
Ise saatust mängida tahad
Nad ilma tööta jäta
Oma osa täidavad „pahad“.

Võitlusest pahega sünnibki „headus“
Paradiisis progressi ei toimuks
Üle kõige peab olema seadus
Et ajalugu ei muutuks tolmuks.

Vaga näoga lauldes koraali
Võltsime raha, ajalugu, moraali
Narri rüüsse paneme õigluse
Esikohale jõu, enese õiguse.

Roosid sargale

Kõik me liiga endakesksed
Oma „mina“ huvikeskmes
Mõtleme – saab olme-olu korda
Siis puudujägid hariduses korvan.

„Heaolu“ – lõputu see mõiste
Sust eemaldub kui silmapiir
Lugeda üht sihti omaks võite
Kui uus, veel ahvatlevam siin.

Nii jooksemegi lõputut amokki
Suur pettumus toob kurva lõpu
Teadlikena juues mürgist grokki
Ei jalgadele lubada saa hõlpu.

Saab soovitaja tihti vastu nina
Igaühel kallim rahu, enda „mina“
Rahutuse külvaja riskib alati
Viha, laim talle kaela valati.

Kui vangistanud on sind lohe
Plaanis lõunatada pole kohe
Vaprat rüütlit peame vaenlaseks
Sa võitluses võid jääda vigaseks.

Siis jookse silmapiiri järel parem
Kui tulelohe mustust pesast roogid
Arusaam ehk jõuab koju varem
Vaimne rikkus kingib rahulduse roosid.

Ja olgu need või Sinu hauale
Su lapsed tänuks teeles targale

Eesmärgiks elus seadnud tarkuse
Mis kaotab elu mõttetuse kartuse.

Lelud

Oleme puust malendid
Keda saatuse käsi liigutab
Kes kirjutab reeglid, valemid
Kes õnne, õnnetust liigitab?

Oleme tahtetud kaltsu-nukud
Nöörist tõmmatavad lelud
Kel oma tahe tukub
Üheks etenduseks laenatud elud.

Oleme enda pahede orjad
Lendlev lehepuru tuules
Harjumusi halbu korjad
Mutrike masinas suures.

Hoia kinni!

Kui vahel tuleb ähkida
Siis hoia hinge kinni
– Ta kehast võib lahkuda
Ei uut sul keegi kingi
(Kuigi öösel kolavat ta ringi)

Hing sul kaelas paelaga
Et ta leiaks kodutee
Reisida võid vaevata
Marsruut see allub mõttele.

Kolleksionäär

Arukas ilmatarkust kogub
Ahnur rahale lisaks – raha
Mõnele meeldivad vanad autologud
Koguda vaenlasi keegi ei taha.

Kogutakse antiiki, relvi, maale
Murtuid südameid, samovare
Patrioot kuulsust kodumaale
Enda karmat kõik koguda saate.

Hingerahu

On elus tähtsaim hingerahu
Hing olgu piisavalt suur
Tahtmiste tasakaal ära et mahub
Väiklast hinge rahuldab puur.

See puur olgu ainult kuldne
Mis vangistaks ahnet pilku
Ase pehme, udusulgne
Ei kaugused oota soolasilku.

Universum mahub hinge suurde
Uusi teadmisi aplalt uurib
Ka ebaõnn toob midagi juurde
Loov elu on eesmärk suurim.

Elu kui teater

On elu kui teater
Elu pole teatri tegemine

Et teda mõista – teadkem
On rolli taga näitlemine.

Igaüks võib võtta rolli
Kuulsusi võib mängida
Võtta haneks peika lolli.
Ronib ise süngi ta.

Mõni mees ei oska
Võetud rollist väljuda
Päriselt poob oksa
„Teater läbi!” karjuda.

Vahendaja

Meie mees Oru Pearu
See kekutaja tüüpi kavalpea
Kes hoopleb ja peab naeru
Kui Andres ausalt sihte seab.

Vahendaja – meie popim elukutse
Kes vahendab importkaupa, kes vanavara
Kes autolokse, kes superlitse
Kes teise usalduse tagavara.

Teema

Kui tõetruult kirjutada koerast tahad
Võid mängu panna fantaasia, rahad
Kuid „lugu” pole siiski tasemel
Vaid ersats, pettus õige koeratarkuse asemel.
Poe ise peni nahka, roni koerakuuti
Urisedes näri konti, maitse nuuti.

Kui juttu tahad teha meremeheelust
Osale kakluses, õiges kõrtsimelus
Munsterda end laeva, hoolimata mõistuse keelust
Sulle keegi ei osuta sellist teenust
Mis oleks parem läbielatud tõsielust
Sulepeast imetu kahvatu fantaasiavili
Higiga kirjapandu ei hävi
Jack London Alaskal ei otsinud kullateri
Reportaaži andis sealt, kus voolas inimveri.

Joodik, ka endine, teab kõik pohmellist
Prostituut jutustada ehtsast bordellist
Vaid vaene kunstnik maalida nälga
Sõdur, kes tapnud, kirjeldada surma
Balzak oli ninapidi naiste dekoltees
Indiaani-elust kirjutada irrokeesinaine mees
Ise võin jutustada, kuidas kalast saab konservi
Sellega teen algust minnes reservi.

Bask

Olen bask
Pehme „B”-ga
Ainult hingelt
Vabaduse eest seega.

Olen tšetšeen
Verise terrorita
Vabadusvõitluse sireen
Usku kommenteerimata.

Olen vaba vabamüürlane
Ilma vanglamüürideta

Usklik kindla sektit
Optimist ilma vekslita.

Olen alistatud rahvaga
Võitlen nendega – mõtetes
Vapraga, vabadust tahtvaga
Hukkun traattõketes – mõtetes.

Ka mõtetes toetus
Kirjatahena rohkem veel
Hullem ükskõiksuse teotus
Agressor meile ehk teel.

Hukkamõistuta jõhkard jõhkram
Kasvab terror vähktõvena
Marutõveta inimkond puhtam
Operatsioonita jäämegi põdema.

Näha ja mõista

Tahan näha ja mõista
Kaugeid rahvaid ja maid
Maad, merdmööda sõita
Oleks võimalust vaid!

Rahvaste püüdlusi õpiksin
Kaaluma õigluse läbi
Vaesuse jäädavalt mataksin
-Nälga surra on häbi.

Häbi on rikkust orjata
Lõigata kõige pealt kasu
Halba karmat korjata
Hingele mõelda tasub.

Mõista sõdade olemust
Julmuse tekke põhjust
Enesetapu vajadust
Joodiku elu tühjust.

Kalmud

Mida külvad
Seda lõikad
Omaste kalmud hülgad
Enese kõrvale hõikab.

Mälestus püha jäägu
Pilk suuna homsesse
Tänastes tegudes, praegu
Usu vigadeparandus kombesse.

Lahkunuga mõttes räägi
Saadki hüva nõu
Rohtumatu rada jääbki
Ammutatad sealt elujõu.

Sa ei ole isa teisik
Korrata et vigu samu
Võrdlustes ole leidlik
Hinnang õige – pole tabu.

Rikka rahapesu

Sulle sandi roll ei meeldi
Üleolevat alandust ei seedi

Miks rikkal heategevust vaja?
– Sest tunne lunastav annetuste najal.

Vaid iseseisev uhke olla võib
See nõuab endalt ränka tööd
Sa sõltuvuse mugavuse ohvriks tõid
Sest tulnud oleks pingutada vööd.

Nüüd ära virise, vaid laku kätt
Hilja elulaeva kurssi muuta
Olla vana viinalembeline ätt
Veel kibedam kui almust võtta suuta.

Treeni tänunaeratust, mis tunduks päris
Sul näitlemine raskusi ei valmista
See kõik on olnud indulgentsi äris
Sa andja südant ära kalgista!

Agressiivsed raha endale kandivad
Passiivsete arvelt see tuleb
Jõukad südametunnistuse pandivad
Vaesuse ees silmad suleb.

Heategu rikkale on rahapesu
Süütundele kui altkäemaks
Tal selleta kaoks söögiisu
Pilt endast muutub paremaks.

Haritus

Endaga pean pikad jutud maha
Ei ütleks, et see seltskond paha
Toon välja väited – poolt ja vastu
Enda kapsaaiast üle astun.

Ise küsin, ise vastan
Gloobust vannivette kastan
Vaja väävliaurudest ta pesta
Et elu Maal võiks kauem kesta.

Maailma kaardi lasen läbi silme
Vene sõjatandrilt Aafrikasse hüppan
Mõne loomaliigi väljasuremus ilmne
Siis mõttes vihmametsades müttan.

Kui lühikeseks jäänud koolitee
Sa tahte abil vea tasa teed
Aitab enda silma treenitus
Mu vabatahtlik inimkonna teenistus.

Loomevaevad

Käin ringi nagu rase naine
Mu hingel lasu raske paine
Kui tarakan, kel muna peita
Seejuures pole sünnis väita
Ei valjuhäälselt kuulutada
Mis minuga on juhtunud
Miks rivist välja astunud
Miks olen teistest erinev
-Ei taha miljonäriks saada.
Nii kuutõbisena ringi tatsan
Sügan kukalt, peput, vatsa
Mu ümber moodustunud vaakum
Ei eksisteeri kõrvalseisjaid, ruumi
Pilk udune kui narkomaanil
Lõvipuuri koperdan, ei ärka

Tal hajameelselt sügan lakka
Talle tõestama ei hakka
Et pole talle toodud söögiks
Vaid vestluseks, kuis riimi leida
Mõte otsib, rabeleb ja kratsib
Olen misjonär, kel öelda sõnad
Kolumbus laevalael, kui rändur kõrbes.

00
ös on tõde

Võetakse, antakse

Me endale kohustusi võtame
Teenime stresse, kahtleme valikuis
Hea, kui halvad kõrvale jätame
Edu ootab tahtejõulisi, valituid.

Keenidega kaasa meil antakse
Tervis, välimus, rahvus
Iseloomu sügaval eneses kantakse
Kas peale jääb kavalus, vahvus?

Võtame endale parima abikaasa
Õigemini – valitakse meid
Andmata kogemusi kapaga kaasa
Koos otsite paarismängu lahendeid.

Meile antakse elu – ülesanne
Paljudel leidmata jääbki see
Meis kõigis on peidus anne
Üles otsi oma tee!

Hommikutundidel

Hommikutundidel varastel
Kui parim tööaega varastel
Varastan luule jaoks aega
End riimiga meeleldi vaevan.

Hommikul on mõtted klaarid
Mõnusalt põõnavad müra karud
Seina taga prassingust väsinud paarid
Unega täidavad energiavarud.

Enda meelisteemas kahlan
– Kust on pärit inimene
Ahvist päritolus kahtlen
Infot kosmosestki pärin.

Tunnen kange tähe kutset
Hommikutaevas silma pilgutab
Atlantise aega kuldset
Mälupilti taasluua pingutan.

Allahinnatud

Kes laenaks mulle auahnust
Et naises hajutada kahtlust
- Ma sündind eluvõõraks „ätuks“
Karjääri tegemisel süüdimatuks?

Kes osa häbelikkust kustutaks
Umbusku inimesse unne kussutaks
Et säilitada sõltumatus materiaalne
Tähelepanu tänapäeval võidab vaid
nahaalne.

Tean, on endaks jääda raske
Kuuldes su pihta sihitud laske
Allolijad jalust, pükstest hoiavad
Võim lubadustega alumisi toidavad.

Miks kõik elus rahast sõltub
Rahuloluks ostuhinnast sõltud
Oled moralist ja maksujõuetu
Su isik meediaturul allahinnatud.

Sund

Kunst sünnib murega
Hing end pahempidi pöörab
Võltspaatos hävineb tulega
Anne küpseb loomingulõõmas.

Mis me esi-isa sundis
Tahuma loomi koopakivile
Küllap vajadust, rahuldust tundis
See tahe ei kao, ei hävine.

Kunst ülendab inimese nime
Annab lootust, et me ei hävi
Ilu luua ta austada ime
Ennast sõdades tappa aeg saab läbi.

Universumi lastetuba

Jälle kostab sõjamängude kära
Universumi lastetoast maalt
Kas täisealiseks saada veel vara?
- Lastehaigused tuleb põdeda ära!

Looja pahaselt kortsutab laupa
Tuleb vihakoldesse maaväriin saata
Ära kutsuda hingi tuhande kaupa
Pesta uputusega vihkamis – saasta.

Aastasadu eksamil põrume läbi
Meelest läinud ajaloo õppetunnid
Paha – poistena pole meil häbi
Vaid surma ees kahetsus sünnib.

Tahtlik mälukaotus, ahnus, omakasu
Võtab inimeselt aususe, kaastunde
Kas tõesti petlik heaolu tasub
Et progressiideed vajuivad unne?

Minek

Me kõik kunagi sureme
Seda väärilt tahame teha
Järeldusele kahjuks tuleme
- See polegi enese teha.

Kapten laevas peab auks
Minna põhja koos laevaga
Sõdalane siitilmast kaoks
Surmahaavades lahingus vaevaga.

Joodikul oksesse lämbuda häbitu
Karvata kraavis kodutul pätil
Valus noorel, kel kool äsja läbitud
Plikaga voodis südameatakiga ätil.

Enesetapja kõiki eemale tõukab
Hängistab väikese lapse matus
Vaesel minna kergem, kui jõukal
Filosoofi surm – reaalne vältimatus.

Võimalus

Me armsa riigi esinduskulud
Rahva julmale dieedile surub

Varsti oleme kõik budda usku
Julgelt surematute rivisse astu!

Enda riigita Talai-Laama
Peab me riigipeaks saama
Peaministriks Tunne Kelam
Kes budismist taipab enam.

Ohu puhul teeks Hiinaga ühise piiri
Veelgi suurema venna kaitse all viibiks
Meile mees oleks suurima riigi pea
Keda kogu maailm arvestama peab.

Hilinenud kiri Viidingule

Mis aitaks inimesel elada
Ootamiseks jõudu annaks
Laseks pettunud lootusel kõlada
Et nad meelt ei heidaks?

Mis hommsesse usu taastaks
Et parem eilsest järgnev päev
Reetmine viimsegi kindluse laastaks
Ehk hommikul tarkuse võitu näen?

Kui läinud trumm
Siis alles hoia pulgad
Iial lootus pole tumm
- Teda kuulvad rahvahulgad.

Mõistuse võitu usun
Sõnamullide lõhkemist
Vastutus kõikidel lasub
Kiire aeg välistab kõhklemist.

Piinade karikas lõpuni joo
Selle otsuse teinud saatus
Ei joomane pea unustust too
On kahvatum ärgates lootus.

Vaba

Saab ainult see olla vaba
Kel puudub aardekast, mil taba
Vaba mammona orjusest
Sind muutmaks – enneagseks korjuseks.

Vabana kergem lahkuda lavalt
Vabana juured ei hoia peenral
Vabana mõtteid ei konserveeri
Oled sa ise, ei poseeri.
Olles vaba, igatsed raha – orjusse
Orjusest vabadusse? Vaevalt!
Oled juba liig laisk, ahne
Vabanemaks rikkusekoormast
Liig rikunud, läbi kepitud
Ülesöönud rasvunud peni
Valvamas tähtsusetut konti
Umbuslik, üksik, sõpradeta
Tulevikuta, surma ootav värisev
Haletsusväärne hatune elunatuke.

Õppetunnid

Kui olin veel väike – arvasin
– On elu kui päike – eksisin

Olin kui noor mees – uskusin
– Õnn olla on naisemees – pettusin
Ekslikult nooruses arvasin
– Inimesed kõik ühtemoodi head
Enda petetud hinge turvasin
Lontrust kaugelt läbi näen!

Kes maksab, tellib...

Vanamehed tiirased
Kel eluaastad viimased
Tegid seksi rahasüsti
Elurõõm et seisaks püsti.

Ei aidanud nad vähihaiget
Ega tõstnud hariduse mainet
Kes rahaga paari pandud
Orkestrile kava andnud.

Investeeritakse kaupa
Kus sellel on turgu
Kus ärimees ei kaota
– Rahast kasum tulgu!

Sinilind

Kui loeksime teise mõtted
Oleks mõttetu pettus, kavalus
Keegi ei kasutaks keelatud võtteid.
Inimsuhetes valitseks avatus.

Kaoks kuritegevus, sõdade vajadus
Nälg, haigused oleksid minevik

Abielu oleks tõeline armastus
Kas uks, mille taga tulevik?

Ei me tunneks end hästi
Kui kusagilt õnnelik olla kästi
Eesmärk peab alati kumama ees
Ta poole rügades oled õigel teel.

Kui me raha ja elu ei ohustaks rets
Kodu ja peret kurjategija spets
Tervist, moraali ei kahjustaks pahed
Mugavus, lodevus halvaks tahet.

Eneses otsi!

Meis kõigis peidus variser
Ka headus on meis endis
Ja kütt surma toov, varitsev
Kes mida otsis, ka leidis.

Vorstil puudub lihalõhn
Saastetud me maa ja õhk
Armastus on ainult seks
Ausus – väljanaermiseks.

Tulnud kes armastuseta ilmale
Hingesoojuseta valla külmale
On vastuvõtlikumalt halvale
Sest headuse endas hülgame.

Päikesele ava rusikas käed
Maailma teises valguses näed
Kui oled looduse osa
Saab õnnelik elu sul osaks.

Kõik maksab!

Hommiikul, kui avad silmaluugid
Süüa, peldikusse tahta pruugib
Hakkad soovide eest kohe tasuma
Ei siin ilmas saa miskit tasuta!

Maksad selle eest, et oled naisemees
Selle eest, et oled laste isa
Tao „plekki“ lihahimu eest
Või su enda naine tõstab kisa.

Venna suppki pole tasuta
Lesk naine teda ära kasutab
Pankrotti ajab ellujääjaid matus
Odavam on elu süüdimatul.

Pikselöök

Algab armastus kui pikselöök
See löök on allapoole vööd
Ei maitse söök, ei jook
Elu rütmist välja lööb.

See löök lööb uppi loogika
Ja halvab reaalsustaju
Teeb nulliks pedagoogika
Sa uppuja, kes sohhu vajub.

Sul uppumisest hea meel
Oled kõrvust tõstetud
Laulu jorutab su keel
Kui varas, õigeks mõistetud.

Sa saatusele annad andeks
Et olid edust hüljatud
Oled nõus ka truudusvandeks
– Saab eelmisele süljatud.

Mõttemäng

On mõtlemine minu hobi
Ta minu kurbus, rõõm
Valet rääkida ei sobi
Tõde vajalik kui õhusõõm.

Mõtlen ennast albatrossiks
Senergetis tiigrikutsuks
Aladiniks enda lossis
Inimloomust muuta katsuks.

Mõttes läbin mineviku
Näen tehtud vigu
Lõpuks lähen igavikku
Niru elu ei kiru.

Mõttes loen mõtteid võõraid
Ainult mõttes kritiseerin
Ennast nende rolli pöoran
Mängult saatust teenin.

Tulvavesi

Mis, kurat, on ses meeldivat
– Eluaeg, et transat raban?

Näin kergest elust loobuvat
End tihti mõttelt taban.

– Nüüd „niple“ sain jälile
– Tahtsin summutada mõttetulva
– Nad viivad ohtlikule karile
Kui mõistust oskamatult turvad.

Ei saa ju uneleda kuust
Kui turjal sada puuda
End täisjuues unub kunst
Teiste moodi olla suudan.

Päästsin mõtetelt tammi valla
Vanast – peast viinakuradi võitsin
Mind valitsev robot jäi alla
Tulvaveega avamerele sõitsin.

Enne Euroliitu

Õigust ma otsisin
Lossist ja hütist
Valmistõdesi trotsisin
Olen optimist üksik.

Kõik tundub õige - paberil
– Inimõigused, demokraatia
Euroliidule saadetud tabelid
Ent rahvast valland apaatia.

Me riigis raha valitseb
Maksujõuetu on ümar null
Eestlane tundeid talitseb
Seetõttu kergem me valitul.

Ise ju lubasite süüa
Leiba paljast ja kartulikoori
Tööl mitte luti lüüa
Riigi maine eest valitsus hoolib.

Oleme kindlad soosikud NATO-sse
Euroliidust puudub veel natuke
Siia teeme Euroopa prügila
Milleks Nokia'ga konkureerima trügida?

Hiirelõks

Tasuta vaid juust hiirelõksus
Vale kaaslaseks alati nõrkus
Loodab laisk endal tööta
Kergelt kõhu täis sööta.

Õpi kõige eest tasuma
Vähem teiste abi kasuta
Või võlavanglasse satud
Külalaket kui lakud.

Abi kahe otsaga – alati
Omakasu tõe vormi valati
Harva vaid kohtame siirust
Naha oska teeskluse viirust!

Talveilu

Kes ülalt vatti alla puistab
Tõstab tuult, nad hange tuiskab

Kes jäälilled maalind akendele
Miks kellukesed pandud raketele?

Miks tundmatu näib tuttav tänav
Mil kateks võluvaip nii särav?
Valge värskus, pestud padjapüüri lõhn
Kristalselt helgib maa ja õhk.

Valikuvabadus

See liialt arenenud kohusetunne
Pole lasknud lõdvalt elada
Enesekontroll pole suikunud unne
Muretul lapsepõlvel lasknud kõlada.

Ei kontrolli äraostmine aidanud
Ega uinutamine kange viinaga
End valge varesena näidanud
Tuleb lõpuni elada selle piinaga.

On sisemine võitlus igivana
Vaba valiku igäühele tagab
Kas jälgid esivanemate tava
Või unel teel see hoopis segab?

Poeet

Kas luuletamine on hobi,
Õpitav kõigile, kel huvi
Või luule valitute eelis
Näitad varjukülgi peeglis?

On luuletajate vahel sugulusside
Seob püüdlustes ühine tõde
Tahe maailma paremaks teha
Harida hinge, sünnimaad püha?

Kes kokku on lugenud
Mitu poeeti mõrvatud
Nende sulg ohuks alatuile
Tõkkeks võimu vägevaile.

Poeedi hing igatseb ilu
Ent ümberringi näed valu
Kas võime ülistada loodust
Kui paljud kaotamas lootust?

Ei veel saa kirjeldada õnne
Kui rahvas seda ei tunne
See rahakate kitsa ringi pärusmaa
Parooliks vaesust sinna lugeda ei saa.

Töö

Töö tegi ahvist inimese
Inimene teenis tööga (sõjaga?)varanduse

Varandus tekitas ahnsuse, kadeduse
Ahnus põhjustas verised sõjad
Sõjad andsid õigustuse tappa
Tapja muutub loomaks
Loomastunud inimene võib hukata maa
Sõdade läbi hävineb tsivilisatsioon
Inimene muutub ahviks
...Töö tegi ahvist inimese...

Sünkroosses rütmis

Elu maal toimub sünkroosses rütmis
Kes rütmist väljas, - on üksik
On inimene karjaloom
Käsu annab karjuse pasunatoon.

Reegleid asendavad karjatarad
Mõtlemine toimub kollektiivselt
Tara lõhkuminet oodata vara
Koerakihvu saab tunda aktiivne.

Vähesed rahvusriiki omavad
Kõiki aetakse ühislauta
Üha rohkem meist mõtte omastab
- Ühiselt ühte hümnit laulda.

Kumab koonduslaager me ees
Ümber okastraat, verekoerad
„Vabad“ rahvad selle ees
Kel mõtted suitsiidist hinge poevad.

Jõminas

Kas sinuga on juhtunud
Et tahad pirtsu peeru lasta
Siis aga oled jahmunud
– Su püksid täis on paska?

Miks juhtub sinuga see just
Teised bussutavad päevad läbi
Just see, et usud saatust
Teeb sulle „häbi-häbi!“

Ref. Pirts peeru ja parts püksi
Ega me tee seda üksi
Juhtub sel, kel jommis pea
Naine, kallis, pesema peab.

Unustad, miks võtsid naise
Ta ei ole sinu emme
Joodik räpasusest haiseb
Jäta viinapudel homme!

On sul pähe tulnud mõte
– Oled eland teises ajas?
Äraelamiseks vajad vähe
Ent naine kuulsat meest vajas.

Oled võõras inimesummas
Mujalt pärit tunded, keel
Ettemääratuse seadus lummas
Käid äramärgistatud teed.

Seepärast käitu rahulikult
– Sind nähtamatu käsi juhib
Vaid rumal enda tuju rikub
Asjata su hirm, või tuhin.

Boms

Tal on sinililla nina
Kaltsud lotendamas ümber
Ütleb – elul pole viga
„Kolmekordse“ kaifis kümblen.

Kuigi vastu punniti
Varem tööle sunniti
Sõpradele panti pandi
Ei sattunud ta võlavangi.

Kollektiivselt varem joodi
– Kõik ju tegid nii
Otsa sai, lisa toodi
Kuni käpuli.

Elu lõbus, muret polnud
– Puurilooma asi
Vene juutki laps olnud
End Läänes lüpsta lasi.

Habras anne

Andekad surevadki hingelt noortena
See nende õnn, ja õnnetus
Eluvõõrana julmas maailmas vaestena
Vähestel end teostada õnnestus.

Küllap sündisid liig hilja, vara
See aeg ei hooli filosoofiast loomingust
Sind ühiskonnas paneb paika raha
Su anne lõbustab ehk rikka joomingut.

Palaganis tõstad hoogsalt klaasi
Veel teadmata, et see su kirstunael
Kus on su unistused, mängid ainult paaži
Või rahuldab sind kerge raha, joobnud naer?

Said maigu suhu kuulsusest
Ei tähehaigus läinud üle

Endaimetus su ainulaadse ande suurusest
Anne vajab töökust, – teab kunstiajalugu öelda.

Esivanemat otsimas

Ahvipärdik, kulla-pai
Kuhu mu sabajupp jäi
Kui ma olen sulle vend
Miks kahel käpal hoian end?

Puu otsast all tulge
Aeg inimeseks ammu saada
Kivi majas olla julge
Muidu võidki ahviks jääda!

Vist papakoi me esi-vanem
Miks ahvi eelistada parem
Lind räägib meile emakeeles
Peab roppusi paremini meeles.

Saarlased osanud lennata
Ei võimet suutnud hinnata
Atrofeerusid ajaga tiivad
– Meri ja laev selleni viivad.

Vast delfiin me kange esi-vanem
Kes otsustas, et vees on parem
Ta meile enda sõprust pakub
Me vennad elu algushakul.

Territoorium

Rahvus enese territooriumi märgistab
Võõra sissetung kaitsele ärgitab

Oma uriiniga teeb seda loom
Meile omane lõhnata piirijoon.

Suurt ala haarab kotkapilk
Laulab ahjul rahulolevana kilk
Nii lai kolkapatrioodi silmaring
Kui omab lennuvõimetu kodulind.

Linnakodu puhtaks küürime
Heites aknast alla solgivee
Sest me armastame puhtust
Meeldib kodust tunda uhkust.

Võimukoridorid

Võib näha juba lasteaias
Kuis põnn on võimu peale maias
See jätkub juba hiljem koolis
Kus jõud ja tahe liidri voolis.

Kui alkohol võim joovastab
Ta au said jooni roojastab
See muutus toimub üle-öö
Võimu nimel sõbra maha lööb.

On lossisaalid näinud õude
Pistoda, mürgikarikas ei jõude
Jäänd seisma teel võimu tippu
Surm lehvitas seal kolbalippu.

Käib peres võitlus võimu pärast
Ei sega lapsed, kartus kärast
See harjumus kui leivakõrvane
Kui kalurile paat tõrvane.

Keda lilled armastavad...

Ole see, keda lilled armastavad
Ole see, keda loodus peab omaks
Sa elad, sest veel elab loodus
Kuni elab loodus, jääb lootus
Et elu maal jääb kestma
Kui oled see, kellele meeldib
Vaid lille nuusutada
Ta ilu imetleda, vaasi murda
Oled loodusele võõras
Ole aednik, austa ja armasta loodust
Rohujuure tasandil
Siis mets võtab sind omaks
Maa, kuhu me kõik kord läheme
Võtab vastu oma lapse...

Kus oled?

Kus oled, mõttekaaslane, mu sõber
Tean, sa kuskil lähedal orbiidil
Kaob üksildus, selgub tõde
Me kohtumine lihtsalt viibib.

Vaatan lõkkeleeki pragisevat
Kuid mõte uitab omapead
Ta otsib teemat asisemat
Et leida endatehtud vead

Ma järjekordselt ligemises pettund
Nii saada võib must üksik erudiit
Usaldus on tuha alla mattund
Raske väljapääsu leida siit.

Konflikti kõigega satun ikka
Ükskõiksust õppida mul ei sobi
Kust leida sõpra, hingelt rikka
Koos võita lootusetu tõbi?

Tean, võiks tuuleveskid jätta rahule
Sest kannatada saaks mu nina
Las pikne lööb mu vere vahule
Sest võitluseta kaoks mu „mina“!

Maa elab!

Ei ole objekt surnud me Maa
Ta sünnitab, vihastab, hingab
Armastab kes siiralt sünnimaad
Maa endast hoolivaid lapsi hindab.

Maa süda on kuum
Tal on mõistev hing
Ka andestav kannatus suur
Vastu võtab sind, kui täis eluring.

Kurjategijat Maa ei võta omaks
Surnu hauast välja sülgab
Pätil tasumata Maa ees hind
Nii juhtub, kui inimlikkuse hülgad.

Peale mind

Ma matusteks ei vaja
Orkestrit, rahvahulgakurba teesklust

Pakiliseks talituseks vajan
Üksiku mustlasviivuli veetlust.

Hauaküncal naha soovin
Luulesõna, enda loodud
Kallihinnalised roosid loobin
Prügikasti, südamest ei toodud.

Soovin, et sa tuleks
Vahest rõõmu, muret jagama
Siin rõõm saab suureks, mure suureks
Saan su hingerahu tagada.

Ma ei vaja kohustust
Suurt lillesülemit, sundkäike
Ise pakun lohutust
Pöllulilli kimbuke ehk väike.

Räägi, mis uut ilmas, endast
Meie lastest, mis teeb rõõmsaks
Ära hoiu muret endas
Kas elutahe jäänud võõraks?

Sisendusjõud

Võid endale sisendada
Haiguse ravimatu, surmatoova
Eneseväarikust nullini pisendada
– Oled enese isiku looja.

Võid õnne enda õuele kutsuda
Võib kodustada halli masenduse
Seatud eesmärke kombata, katsuda
Saab negatiivsus hea asenduse.

Saad siseorganid koondada orkestriks
Mille dirigendiks sinu tahe
Harmoonia, armastus muutub teguriks
Millega sõbrunedes elada – lahe!

Tähetund

Meil kõigil oma tähetund
Sest lapsepõlves nähtud und
Ta poole minna kõrgem sund
Läeb täide ettemääratu.

See pole tähesära jäädav
Vaid kui komeedi hetkeline sähvatus
Meid jälle pimedusse jätab
Õnne mööduv ähvardus.

Kui oled muudatusteks valmis
Ei löö sind ootamatus jalust
Ka olukorras julmas, karmis
Saad üle hingevalust.

Sa pole hellitatud laps
Vaid sõdur, sõjas karastund
Ka ebaõnn teeb tugevaks
Rahuaeg ei varastatud.

Tulime veest

Kõik me tulime veest
Jättes sinna soomused, saba

Julma maailma leidsime eest
Surmahirmust ei siiani vaba.

Vette jäid vennad delfiinid
Puu otsa ahvid, suguõed
Me areng silmnähtavalt viibib.
Agressiivsust kõik elav põeb.

Varju otsides sattusime räästa alla
Oht suurim on inimene teine
Tahaksin uuesti ahvilaps olla
Mitte kaasmaalasele lõunaeine.

Meis enestes peitub oht
Me sisemas taevas ja põrgu
Maal puudub selline koht
Kus iseendale ei kütaks põrgut.

Kristuse (haavad)

Me võime mõelda
Endale Kristuse haavad
Mõtetes endale öelda
– Püüdlused täidetud saavad .

Positiivselt mõteldes
Saavutame hingerahu
Agressiivsus kui mõtetes
Rahu hinge ei mahu.

Vihkamine inimsuhetes hävitab
Külvates vihkamis - seemneid
Kooselu lõpu käivitab
Teeb sõjahakule teeneid.

Suurelt lapsed muinasjuttu ei usu
Kui kahekeelselt lõbumeelsed vanemad
Vaid isiklik eeskjuju sisendab usku
Elusoosikud kasvatab paremad.

Öeldakse – sünnilt ta loodudki selliseks
Mis välistaks loomuse kasvu
Savi ise ei muutu telliseks
Tee kõik enese moraalseks kasvuks!

Minu sees

Jumalat ei otsi väljaspoolt
Ta on minus, minu sees
Tajun endas tema hoolet
Mul vaja pole vahemeest.

Kes nimetavad end ta jüngriks
Ta reklaamiks enesele teinud leivatöö
Vast üleilmne usk sest sünniks
Mis suupruukijatelt võtaks „töö“.

Nüüd tapatöö tavaline usu nimel
– Fanaatik-käsitäitja pime
Sa enda sisemuses leiad ime
Enda vaimuilmas oled osaline.

Partei sõdurid

Sündisime siiaailma
Küllap asja pärast
Mõni selle „asja“ leiab
Mis teise eest end kiivalt peidab

Suurem osa ajab
Läbi elu kõhu-asja
- Sööb, joob, käib asjal
Tal mõttetööga pole asja.
Teine nagu õhku vajab
Kuulsust, kalleid asju
Kolmas ajab armu-asju
Kuni kõrge vanuseni
Jookseb laste, - naiste eest
Nagu nuutikartev peni
Uue elu eostuseni.
Seismas Eesti asja eest
Nähti aatemehi
Ühed hoidsid maski seni
Kuni käe said kullaseks
Konkurendid mullaseks
Kunstirahval tagumikku löödi
Võimupundist välja söödi
Aatelisuus maha maeti
„Sõbra“ alt oksa saeti.

Märk

Inimene enne surma
Tahab endast jätta märki
See teeb lahkumise kurva
Kergeks, riietudes surisärki.

Märk on meie lapsed omad
Kasvatatud mures suureks
Nende mõtted, teodki samad
Sirgund ühest juurest.

Märk on ehitatud kodu
Mälestused viljapuudes
Siin on meenutuste rodu
Paitab nagu käepuude.

Märk on sinu vaimne pärand
Paberil on sinu sõna
Sinust mõeldes paotub värav
Tulid koju? Sinust kena!

Vales süstemis

Miks huvitavad täna meid
Müstika, alkeemia, nõidus
- Süsteemide võimetus leida lahendeid
Põgeneme reaalsusest, taludes
ebaõiglust.

Ei õpi me lapsed kodudest julmust
Üle laipade edule teed
Elluastuja suurt vajab julgust
- Öelda endale – valed väärtused need.

Nüüd rahvas kaheks löödud
Kaevikusõjas võidab tugeva õigus
Kaotatud ühtsus – on lubadusi söödud
Paks rahakott erastanud õiglust

Kommunism, fašism, kapitalism
Teed õiget süsteemina ei näita
Sõdade põhjuseks usu – fanatism
Inimloomus hukumärke näitab.

Elame lastes

Kas saada tuhaks
Sa ise tahaks
Või maamullaks
Et kalmule tuldaks?

Urnis hall pulber
Ei olla või kindel
Jahuks peab keegi
Sust tehakse keeksi

Kui kõigil mõttes
– Minuga kõik lõppeb
Oleks maa surnuaed
– Milleks teiste nimel vaev.

Õnneks pole see nii
Kestab elu edasi
Me väetame pinnast
Unistame laste päikeselinnast.

Järjepidevus – me kalmud
Inimsoole homse andnud
Lein olgu kui vanne
Lapsed – elu ülesanne!

Sisu

Näitasime – on meie rahval sisu
Kui Talvesõjas velledel Soomest
Kasvas ühtsusest me vabaduseisu
Hommikuni laulsime priiusest joobes.

Tõestasime – me pole orjaverd
Vandusime – on omariiklus püha
Miks parlamendis töötav vend
Sellest loobumisest räägib üha?

Riigioksjonit plaanib eliit
Aiman – me tulevik super riigi osariik
Internatsidki läinud pole siit
Kas ununenud eelmine „Liit“?

Kui valitsus eemaldunud rahvast
Tal aeg minna utili
Me rahval, vabadust tahtval
Kombeks ei langeda sõltuvus – rutiini.

Miks kiiresti , kõrvupidi
Meid veetaks ühtse molli juurde
Et saada eurorahadele ligi
Lollitada rahvast – loll ei juurdle.

Võimul kasuahne varga – roti kari
Kes kuri tarvitanud rahva võimu
Õige kaptenita laev on karil
Rahatroppidega kõrvus ei kuule
sõimu.

Meie rahvast esindame
Ise, tolad, valisite
Ka tulevikus laulupeol esinete
Rahvatantsu – laulu lalisete!

Meie tööks on rahajaotus
Teie – rahvalaul, taeva laotus

Tööressurssi taas – toota
„Meid Brüsselisse sõit ootab!“

Marmorist mälestus

Mõttes pöörad mälulehti,
– Kui palju tühist pahna.
Aastakümneid rumalusi tehti
Paljud elud laevad viina nahka!

Lõpuks enda sisse vaatad
Kui teismelisel noor veel hing
Peeglist vanaätt sul vastu vaatab
Mõistad – täis saanud eluring.

On's elu tõesti olnud tühi
Sust mälestuse kildugi ei jää
Aeg kõik meist prügikasti pühib
Marmorisse raiutu vaid jääb.

Ohustatud liik

Me oleme ohustatud liik
Pop on meil suitsiid
Selge see, et oleme haiged
– Enneaegne minek teeb haiget.

Meid rohkem sureb
Kui sünnib peale
Millal rahvusriigi lõpp tuleb
Kuigi – pääsemise retsepti teame.

Rikkus südant ei soenda
Vaid arm seda suudab
Rahvuslepet sõlmida ei söenda
Võidab eksistentsi juudas.

Suhteline vabadus

Täielikku vabadust pole
On ümbritsevast sõltuv me elu
Täielik iseseisvus lõpuni vale
Suhteline vabadus piiranguid talub.

Alul sõltume emast – isast
Ja millise valiku teinud kurg
Järgnevad õps, ülemus lisaks
Elusaatus sul rikas, või kurb?

Sind valitseb näiline rahulolu
Viin, tubakas sõbraks pakuvad
Oled nõrk, või muidu loru
Nende nahka me elud satuvad.

Vaatan ratastooli aheldatud naist
Ta silmis näen õnne ja rahu
Peale dialoogi endaga ütles vaist
– Enam eksimused mu ellu ei mattu!

Usaldus

Kui sinu ees suletakse aknad
Uksed lüüakse nina ees kinni
Usalduse taastamisele mõtlema hakkad
Dialoogiks keegi ülekeeranud vindi.

Suu vihaselt suletud, käes taparelv
Enese tõde ja usku peale surud
Varjatud eesmärki omab varas või kelm
Enamasti on need naftadollari tulud.

Mustlane

On mustlastel ratastel kodu
Ta paikeseks jääda ei malda
Tal lapsi terve kodu
Kui meremehel – eri kaldal.

Veab tigu seljas oma maja
Maamaksu maksa pole vaja
Ka mustlasel, kes kõigest vaba
Sest heitnud ahelad, võitnud aja.

Vabadus tal suurim rikkus
Sõltumatus kohast, ajast
Maandteede vaheldus ja pikkus
Hingelt rikas vihkab labast.

Elasid kaks mustlast venda
Kellel koduks Maarjamaa
Iga mustlane ei rända
Võib mõni juuri ajada.

Ei käbi kannust kaugele kuku
Veresugulus tunda annab
Ka Juhani vanem poeg Juku
Rahvuse saatust endas kannab.

Kes vangistada saaks stepituult
Ta vabana ennast teostab
Miks erinevad viljad ühel puul
– Ühe kohustus lõppeb, kui eostab?

Riputame silte

Riputame inimestele silte
„Kasulik“, „konkurent“, „ohutu“
Luues neist väarikaid pilte
- Arenevas loomuses muutus on tuhtu.

Enese muutumine võimatu – osale
Kel laiskusest seiskub areng
Ta evolutsiooni protsessis ei osale
Publiku hulka end poetada parem.

Hinnata kes oskab mõttetööd
Enese võimete piiri tõstab
Senised rekordid üle lööb
Latti üha kõrgemale tõstab.

Vaglad

Hauas hauavaikust ei taga
Inimlihaga einetavad vaglad
Sünd – surm igaviku tagab
Muutub eluvorm, ta vahepeal magab.

Oma vahel räägivad vaglad:
„Olen dieedil, valisin uskliku vaga“.
Teine, lõbunautija ühepäeva tõhk
Peab orgiat, menüüks gurmaanikõht.

Kolmas – „Sain eile kuradima pohmaka
Kogemata juhtus prohmakas
Lõunasöögiks vana „jota“ sattus
Siiamaani läigib süda, põrub katus!“

On tänapäeval raske leida korralikku laipa
Inimesed end mürgitamata surra ei taipa
Tõhu neitsi korralik võib aidi saada
Igaüks meist viina – marinaadist sõltuvuse jääda.

Tõde

Tõesträäkijatel suu kroone täis
Tõestlauljatel hääl ära (ostetud)
Endine töökuulutaja – „tark rahaka taskus“
Ei usu, et ta võtaks napsi
Ei ära ostetud viinaraha eest
Tal pantvangis eliidil kari lapsi
Päästis uppumast sogaselt veest.

Tõde on privileeg vaestele
Paljulapselise perega naestele
Pensionäridele ilanäärme määre
Opositsioonile? Kuni sinna jääte!

Millest alustada?

Kust alustavad Sõnaseppade Sellid?
Igal toimetusel „tegijad“ omad
Rahakas trükise omal kulul tellib
Vaene sell vaid söögiraha omab.

Laulja alustab kirikukoorist
Muusik endaloodud kõrtsipundist
Andekas etleja lavakunsti koolist
Millest rahvas uut poeeti tundis?

Kes trükisõnaga elatist teenib
Leivast hammastega kinni hoiab
Leivaisa neid kuulekaks treenib
Millal vaba turg sealmail koidab?

Oli Virus võidul võõras – võim
Kui luules puudus otsene võimu-sõim
Sai alustaja stardiloa tasku
Võites konkurentsi omasuguste vastu.

Vaevalt lastakse esineda avalikus
kohas
Kaasa arvatud erastatud peldik
Vanas Roomas see oli omal kohal
Türmi meil pandaks taoline veidrik.

Ateist

Sind muudetakse viitsütikuga pommiks
Tasuta orjatöö tööloomaks
Tanki ründavaks miinikoeraks
Ristlejat torpedeerivaks delfiiniks.

Usk oleks vajalik surevale vanurile
Õigustus tapatööd tegevale sõdurile
Elektritooli ootavale surmamõistetule
Haigevoodi aheldatud inimvarele.

Ajalugu usu abil säilitas kunsti
Kuigi – tuleriidal põletati geeniuiseid
„Paganatel“ usk sisse põletati tule-mõõgaga
Usk sektides – hüpnotiseeriv ajupesu.

Piibel

Piibel on maailma muinasjutt vanim
Loetavuselt bestseller, parim
Ilmunud mitu varianti läbi ajaloo
Harimata inimest, eluaegse sõltuvuse toob.

Sõna, mõttejõu uurimine algjärgus
Muudab joodavaks sogase vee
Maa – vee elusaks tunnistamine mängus
Meie teaduse ses nullilähedaseks teeb.

Muudab inimese robotiks ususõna
Võtab mõtlemis – tegutsemisvõime
Usu vahendaja otsustab – Rahu või Sõda
Piiblita päevagi ei tule toime.

Kas oleme ohtlikud mõttevabana
Et meid raamidesse suruda tuleb
Vang tuleb põgenemiselt õigeaegselt tabada
Praegu ta kuulekas – käed ristis sureb.

Mõtte jõud

On minu ülesanne
Sind mõtlema panna

Meil kõikidel on anne
Sul on, mida endast anda.

Võimaluse endale annad
„Teise minaga“ tutvumaks
Positiivsed mõtted kannad
Arengupotentsiaali – kasvad suuremaks!

Meie ajust pool
Blokeeritud kellegi poolt
Kui võiksime mõelda globaalselt
Kas suudame muutuda – totaalselt?

Toimub inimese mõttejõul
Me progressiivne areng
Kahjuks ka laastav sõjaõud
Me aeglasem progress – kellele parem?

Vastuseta küsimus

Kuidas väarikalt vananeda
Häbiväärsest sõltuvusest vabaneda
Sul halastusele ei tasu loota
Saaklooma saatus ees ootab.

Miks suhtlemises jaguneme sugude järgi
Nagu loomad – emasteks, isasteks
Eeldaksin eelkõige inimlikkuse järgi
Et armastus jaotaks – emadeks, isadeks.

Tavaline koerapulm käib täna
Kavala varga mentaliteet valitseb
Rahakas lõbunautija võimu tänab
Mis seadusetäitmist talitseb.

„Paneme pidu!“ – on noortel motoks
Selleks vajavad enese firmat, stardiraha
Otsitakse kasiinos, mõni lotos
Vanemaid pärandusega kiirustada – pole paha!

Koperdavad ätid pritsivad Toompeal sülge
Kelle eksistents tegusate noorte õlul
Kaur kenderil hauakaevaja silt jäi külge
– Noorte „ärikate“ tellimus, kaanimas õlut.

Kustutage kuuvalgus!

Kustutage ometi kuuvalgus
- See tekitab peitepilte elust
Nagu algav koidikuvalgus
Vabastaks vanuri üksildusest, valust.

Kuuvalgusest tekivad mõtted väärad
– Vast kuulud püsinähtuste juurde
Sinu eksistentsi kuutõus ei määra
On inimelu hetkeline looduse puude.

Vanana mõistad – oled külaline Maal
Väärikalt sellena käitub – osa meist
Ebamoraalne laamendaja ära kutsunud saab
Karm elu nõuab austama üksteist.

Käitud hästi, teed loodusega koostööd
Maa võtab kui töomesilase omaks
Elusse armunu ei karda tormist ööd
Saad pereliikmeks, looduse osaks.

Loodus tarkust, leplikust õpetab
Kannatlikult taluma vahel ka piina
Kauka – Jumala teenimise lõpetab
Enda petmiseks ei naudinguks pea viina.

Hingega

Elus ei tohi midagi teha
Tuimalt, kiretult, olles laisk
Kaasa peab elama vaim, keha
Kui luuletad, armastad naist.

Igav saab olla vaid igaval sellil
Kellel fantaasiat, terav silm puudub
Kes armastab elu, endale tellib
Vastuarmastuse, õnn püsiväärtuseks muutub.

Rääkida ei tohiks pool - tõtt
Kiita väärtusi, mida ise ei usu
Vale samm on armastuseta naisevõtt
Enda tegemistesse suurenda usku.

Kes oodatud perre, selle lapsendab õnn
Armastus annab tal kaitseva soomuse
On „kutsumatu külaline“ soovimatu põnn
Loodus tal halastub, kingib võitleva loomuse.

Aknad

Vaatan tuledes aknaid
Probleeme akende taga
Harvem rõõme nägema hakkan
Enese eluga võrrelda tahan.

Aknad olid pimedad
– Märatses vaenlane maal
Pommide plahvatus pimestas
Sõja lõpp aknad valgustas.

Vaatan sageli aknaid
Tuledes ja musti
Neid rohkem mõistma hakkan
– Kus rõõm, mure enamasti.

Aknaraamis noor neiu
Ootas printsi oma
Leidis silmside peiu
Kuid print ei olnud – tema!

Aknast vaatab naine vana
Küllap see tal vana tava
Ootamine – harjumus
Või – minemise harjutus?

Niikuinii

Niikuinii läheb alati sitasti
Vaestena peagi kraavis kärvame
Niikuinii kord surma vikati
All lendab me pea karvane.

Vaene kaotab kõikjal, niikuinii
Niikuinii asjata tugevaga võidelda
Jään löömingu lõpuni pikali
Saan uutest vopsudest põigelda.

Niikuinii teen enne püksi
Peldik kaugel kui polaarjoon.
Igakord jään hädas üksi
Sestap end tihti täis joon.

Niikuinii plika mind ei taha
Teisel rohkem ilu ja raha
Õnne ei leia niikuinii
Olen kaotajaks loodud – alati.

Tõesõdurid

Uskuda võid pimesi puuslikku
Lapsena vanaemalt kuulnud muinasjuttu
Usku tõe võidust varjata uttu
Alistatu vabaduseiha ei kao ruttu.

Sajandeid võib hõõguda tuha all
Põlvest-põlve hoiab võitlusvaimu üleval
Siis plahvatada maa ürgse jõuga
Õiglus aitab alandatul eesmärgini jõuda.

Tahe kollektiivne võib purustada müürid
Süütunne ühine pillab relvad käest
Saavad kinnitust iidset müüdid
Tõesõdureid aitavast ürgsest väest.

Investeering

Jah, lastesse tasub investeerida
Kiitles Jukust vanem vend
Kartes isa - armastuses üle poseerida
– Keegi ei teadnud, kus ta varjas end.

Rattapedaale ei säästnud poeg Roman
Ajast papa lirtide jälgi
„Mul endal elukoht kuuse all
Peale pida raha ei jäägi järgi!“

„Ta on siiski su bioloogiline issi!“
Tõrksat poega noomis hüljatud Tiina
„Ei saanud ju ta anda sulle – tissi!“
Leidis mähjäätu vabandusi lisaks.

„Aita kraavis kärvavat vanameest
Sul ju pole toita lemmik – koera!“
Esmakordselt elus leidis katuse, sooja toa eest
Sest ülemere emme noomis ärakingitud poega.

Tähtis pole üles kasvatada tibu
Vaid õigesse pessa muna muneda
Meelelahutuseks kõlbab ilus libu
Lapse emaks tuleb kodukana lugeda.

Minu pühakoda

Ma ei ole jumalakummardaja
Sektante kurjategijatena vihkan
Olen enda rahva ümmardaja
Ta poolt mõistetud olla ihkan.

Mu sünnimaa on minu pühakoda
Minu usk on – inimlik headus
Minu rahvas pole tõstnud mõõka, oda
Pean pühaks iga rahvuse vabaduse – seadust.

Võõramaalane, kes astub minu pühakotta
Puhaste mõtetega otsib uut kodumaad
Temalt meie reeglitega kohanemist ootan
Alles siis teda kaasmaalaseks pean.

Et midagi saada, tuleb vastu anda
Või maa võõrast ei võta omaks
Poole südamest, pool hinge – siis kinnitad kanda
Hea tahe on esimene sissemaks.

Omada võib kahte kodumaad
Mitte teenida kahte Jumalat
Uue keeleõppega rikkamaks saad
Umkeelsena uuel maal mängid rumalat.

Viimane sõna

Käib raha ja rahva võitlus
Jääb peale me vabaduseiha
Võidab raha – ahnuse mõistus
Päästes valla alandatute viha.

Jääb rahvale viimane sõna
Kodumaad müüa on alatu
Võidab alati õiglase sõja
Esi-isade mõistus, mis ajatu.

Selge see, et ...

... Liha sööb, kes kepib perenaist
Kaotab peremehel kaardimängus
Kui ei heinakaarel laisk
Peab suu, kui pererahu mängus.

Selge see, et oled pop mees
Iga töö peale mihkel
Oled üleküla mees
Külaplikad kõik sinust kihkvel.

Selge see, et meisterlikult tõmbad lõõtsa
Sinu nimeks on ju nipernaadi
Saadad iludusi peale pidu põõsa
Kuulsust kogud Don-Juani laadi.

Mille nimel?

Kuulutame verise sõja – rahu nimel?
Muudame prügikastiks maa – laste tuleviku nimel?
Varastame lastelt tuleviku – nende õnne nimel?
Sandistame usuga miljoneid – suure armastuse nimel?
Rüvetame armastuse pühadust – kire nimel?
Laseme eliidil röövida rahvast – parteide ellujäämise nimel?
Surmame eneses vaba mõtte – usujuhtide heaolu nimel?

Oleneb sinust!

Maailm peab muutuma – sinust
Kuigi – üks inimene on veetlik
Ookean koosneb sinust ja minust
Lahingut ei võida nutu itk.

Tuleb võidelda vabaduse eest
Sind ei tohi aheldada käsk ega usk
Igaühe lahing algab sinu seest
Enese üle võit on vabadusse uks.

Raev

Viha tekib pikkamööda
Kiiresti ei lahe mööda
Muutub lõpuks Raevuks
Leppimiseks sulgund uks.

Maandada saab viha
Raevu enam mitte
Vihast kättemaksu iha
Kasvatab allumatuid kodanikke.

Viha võib lahtuda
Lõhkudes puid
Raev ei taha jahtuda
Tahab murda luid.

Ehitajaks kasvab laps
Kes ei taha lammutada
Pedagoogikas on „aps“
Kui rüblik tahab ammustada.

Viha muutub raevuks
Kui me ei vaevuks
Põhjusi lahkamast
– Teades saame lahkemaks.

Raev tekkib jõuetusest
Maksta kätte solvang
Sa ei lähtu mõistusest
Oled emotsioonide vang.

Lõpp võrdsustab

Oleme juhitud etturid
Rahamagnaatide malepartii
Rahvaga manipuleerivad petturid
Võit võimutippu viib.

Mäng meie rahaga käib
Maksumaksjad oleme me
Kõrvalt kõik ilus näib
Sest lõpus võrdsena sureme.

Kas võidab jonn?

Käib peres võimu pärast võitlus
– Kes teisest üle tarkuselt
Ses emotsioonipuntras kaob mõistus
Toimub jonn, - alaväärsuse kartusest.

Siis hilja parandada suhteid
Muutund sõltuvuseks vägikaikavedu
Ei toimuks lühist, kui lahus juhtmed
Vaid kompromiss tooks edu.

Enda tahte võidus järapäiselt kinni
Jonni pärast ülekeerand vindi
Teineteisest märkamatu eemaldute
Ei näe vihaudus laste tulevikku ette

Te sulgund ringis, toimub karma
Sulle isa ei pakkunud abikätt
Sa suuremeelne olla ära karda
Ees ei oota armsamast jumalagajätt.

Sinu lugu

Meil kõikidel on oma „lugu“
See ongi su elulugu
Lugu jutustab su arenguteest
Teeb kokkuvõtet – on sinu test.

Mõne lugu on loetav
Teine seda häbilikult peidab
Loetav on eeskujuna järgimist toetav
Me võimetele väljakutse heidab.

Enda liikmeid kasvatab ühiskond
Kuritegevus, selle puudumine paneb hinde
Inimese kasvupinnaks on perekond
Elukogemus rikastab uuestisündinud hinge.

Kui muinaslugu on mõne elu
See preemiaks õpilasele heale
Kes oskab nüüd hinnata elu ilu
Tänuks läbielatud raskustele, veale.

Homerose järgi

Oli muistne inimene
Kahe sugu – poolega
Ta toimetulek imeline
– Sai hakkama taevase hooleta.

Neli jalga, neli kätt
Kaks pead ja sugutit
Paljunes ülik kui turupätt
Jumalate abi ei vajanud sugugi.

Lõi Jumal inimese julmalt pooleks
Jäi teise poole otsimine elumureks
Sest järelkasvuta me sugu sureks
Loodame, et taevas appi tuleks.

Nii tööd sai inimene, Jumal
Abi – andjaid üks, otsijaid miljoneid
Poolte sobivust ei katsetaks vaid rumal
Abi puudusel ei leiagi teisi teid.

Värvivalik

Mulle öeldakse – ära luuleta surmast
Matus masendab – loo pilte pulmast
Värvist mustast hoidu, sõnast julmast
Räägi looduseilu veetlevast hurmast!

Ei otsustanud roosade prillide kasuks
Minus äraostmatu tõekriitik asub
Kuigi iluotsijal vastutus väiksem lasub
Ei otsi karjääri, ainelist kasu.

Seepärast olengi graafik luules
Ainult musta kasutades kadu maalides
Värvikirevus eksitab kontraste luues
Modelle ei otsi luksuslikes saalides.

Petetud

Sai rahvas taas
Oma riigi kaotatud

Kestis rõõmukestaas
Kuni „pirukas“ jaotatud.

Rahva vara ärastati
Jõhkvalt uusrikaste poolt
Me usaldust varastati
Riisuti ühispiimalt koort.

Riik rahvast ei teeni
Rahvas teenib ametnikke
Tühi kõht meid treenib
„Tootma“ ettureid alandlikke.

Edukad maailma silmis
Allpool vaesust palgad
Kui Holliwoody filmis
– Gangsterist ametnikud riigipalgal.

Kõrvale tõrjutud enamus
Tulevikku endale loomast
Emadel harjunud kogemus
– Näha poegade nägu joomast.

Loome

Inimloomel on lõputult areneda võime
Sel kasvul puudubki lagi
Ta rahuldust pakub üle kõige
See me progressi mootor ja vägi.

Tehnika areng inimese sandistab
Sõdade jätkudes tehisümbrus kalgistab
Enesehäving meil kodeeritud aju
Maailmal lõppusi olnud on palju?

Eemaldume elavast loodusest
Tundeid asendab arvestus kaine
Headus jõudu ammutab lootusest
– Armastusel puudub aseaine.

Sõber surmani

Ma juhusele tänu võlgu
Et ialgi nüüd üksi pole
Ei kellelegi jää jalgu
- On luuletada tore!

Võib naine kõrvalt lasta jalga
Su koera auto alla ajab
Või eilne sõber sõprust salgab
Sind pole kellelegi vaja.

Kuid luule sind ei reeda
Tarvitseb vaid võtta sulg
Ja sõbraga sa aega viidad
Kaob üksildus ja ajakulg.

Kui ükskord saabub viimne tund
Ma selleks ammu valmistund
Mu sõber jagab minu und
Me hauas ühes, kalmistul.

Elurütm

Kui tavaline elurütm häiritud
Väljud kui orav rattast

Peas uusi mõtteid käivitub
Erinevaid, elu hallusest tapvast.

Väljud kui trammivagun rööbastelt
Oled aastaid üht marsruuti sõitnud
Turistina teed küsid võõrastelt
Oled kui loteriil peavõidu võitnud.

Filosoof – konn

Kõik elus suhteline on
Ka õnn, arvas rahulolev konn
„Näe leidis prügist maksavorsti mees
Ja arvas, et on õnneseen“.
Ma tean, mis „vorstinahas“ peitus
– Kui sõlm peal, siis seeme - koitus
Seal katkes konna monoloog
Sai kurel temast maiusroog.
Konn kure nokas mõelda jõudis
Tagantjärgi tarkust nõudis:
Kõik elus suhteline on
Ühe õnn on teise ebaõnn
Kurg tõmbas konna „kureks“
Vast teistele sest tulu tuleks
- Kes mida sööb – maitse asi
kes mida teeb – oma asi
Sul enda elu, ennast kasi
Või – hoopis filosoofi asi?

Ring on oht

Ring on see
Kus algust pole

Väljapääsu teed
Üldse pole.

Lõppki puudub ringil
Ära satu sinna
Ettemääratus vast mingi
Keelab ringi minna.

Lähen otse ikka
Olgugi see raskem
Kuulma sisehäält hakka
Juhtida tal laskem!

Sirgjoon on otsetee
Ei kõverusi, kurve tee
Vast roolis kiisub unele
See – eest viib ruttu kohale.

Aktiivse elamise kestvus

Meile antakse aina – noorelt
– Tarkust, armastust, vara
Hiljem tagasi nõutakse toorelt
Tervis, kõik rõõmud võetakse ära.

Allakäik siis algab
Kui saavutad „lae“
Kui võitlust pelgad.
Perspektiivi ei näe.

Seepärast lagi kõrgele sea
Noorena säilite hing
Kõrguse kartusest midagi ei tea
Headus su arengus – ongi elu hind.

Õnne retsept

Kooselu noor nõuab kompromissi
Kui sündind imik ema tissi
Et kasvaks suureks ja tugevaks
Osapooli võrdseks lugevaks.

Teisele ära tee seda
Mida endale ei soovi
Peitub sinus viga
– Üksi peremeest mängida soovid.

Kui väga suur on võimuiha
Käsukorras alistuvust nõuad
Siis alandatu tunneb ainult viha
Te kooselu pankrotti jõuab.

Tee sõprusele ustavale panus
Te riidu vältige kui katku
Ta olgu kahe liidu alus
Siis õnn ei juhukülaline soovimatu.

Sõdade anatoomia

Naised pärit Veenuselt, mehed Marsilt
Ei mees oota surma kodus parsil
Vaid tapluses, enda ja vaenlase veres
Naise osaks lein, poegadel legend, vaesus peres.

Vapra sõduri kuulsus auväärsem kaupmehe omast
Võõrad kaugused, kaunid piigad
Võõrutas kodust ja adrast
Sõda tõmbas kui magnet

Olid ajad mil mererööv lugupeetud amet.
Pojad kasvasid suureks, ihkasid sõdalasan
Kitsaks jäid isamaja, koduõu
Ihutud mõõgad ja odad
Ratsud tulised kaapavad mulda
Ohvriloom jumalatele töotas karda – kulda
Põllutööd, karjakasvatust au sees ei peetud
Vaid ahvatles röövleid, - olgu nad neetud!
Põlvest – põlve röövlimoraali edasi anti
Ellu jäid sõjakad, töötægijad maha kanti
Sõda alustab valitsus, rahvas ei iial
„Nurkasurutud“ ladvik, kel vara ei liialt
Enda rahvast ta toita ja katta ei taha
Uued relvad enda ahnus, rikkad ihkavad raha
Õigluse võit sõja läbi – absurd
Leida vaenlane – ja kõikidest torudest –tuld!
Ikka on räpasale sõjale õigustus leitud
– Päästa Issanda haud, paganad usule võitnud
Sõjad kestavad, põhjused endiselt nigelad näivad
– Nagu sünniks meid rohkem kui maa toita jõuab
Nii leitakse õigustus tapatööle julmale
Tehes ruumi „väljavalitud“ suurrahvale!

Elu värvid

Lootusetult hall on inimese mure
Millele sügise puna-kollane vaip tuleb
Äratab jälle helesinise lootuse
Et kullavärv tärkaks inimeses, looduses.

Tavaelus kõik must-valge pole
Rohkem õpi eristama pool-toon
Värviballetti omav kunstnik ole
– Enda elupildi ise loome.

Jonnakalt kasutame värvina musta
Looduses vikerkaart märkamata
Teiste edust tunneme tuska
Sinus peituvale headusele ärkamata.

On elu kui värviunenägu ilus
Mille stsenaariumi autor oled sina
Loovisik on tõeliselt elus
– Uskudes – peale tormihalli tuleb taevasina.

Rist

Usk lööb inimese risti
Ta nimele lüüakse rist
Lähedastest, perest välja kisti
See iseseisvuse lõpp, küllap vist.

Rist on orjaembleem
Iseseisva valiku lõpp
Kaob elumõtte otsingu probleem
Ei enese õnne sepp.

Vanatüdruku jalad jäid risti
Kartis paniliselt suhte riski
Riputas risti kaela
Vabastas end otsustamis vaevast.

Elu mõte

Kui on kõigest villand
Vaevab hall tüdimus
Põletada tahaks sillad
Siis esita endale küsimus:

Mis on elu mõte
Pärit on kust inimene
Tunned – ees on tõke
– Info – „Täiesti salajane!”

Aastatuhandeid see kestab
Kaugenev ammendav lahendus
Esivanema hääl puu otsast kestab
Siis delfiinide saladus asendus.

Tunned teaduse võimetust
Ükskõiksuse nakkusohtu
Inimtarkuse piiratust
Ta enese „ego” rõhku.

Peale mind tulgu või veeuputus
Elus rikkus on määrav
Ei sõjad, ei muu ajaloputus
Inimahnust ei väära!

Labor?

Me planeet muudetud laboriks
Gigantseks õppe – polügooniks
Kes katse – rutina on viks
Saab teiste üle jefreitoriks.

Sõltuvused ahistavad mõted vaba
Suul kellegi poolt kontrollitav taba
Juhtpuldist suunatakse me tahet
Kas meil ja küülikul polegi vahet?

Koos

Seksis ei tohi olla isekas
Egoistlikult endale mõelda vaid
Ihar alt kräunuda kui isakass
Duett koostöös kõlada vaid sai.

Kahe dialoog on abielu
Meeskonnana teineteist abistate
Üksi olles kaob eluisu
Metsaeksinud lapsena pabistate.

Te ju tahate teha kõike hästi
Partner on ju teie valik lõppude – lõpuks
Mäng kaotaks ilu, kui koos olla kästi
Hoolige teineteisest – enese lõbuks!

Hukutav fantaasia

Hoia ohjas kujutlusvõime
Mis kirjandus – teatriloomesse kuulub
Kui fantaasia tavaellu tõime
Me elu teatripalaganiks suundub.

Sa intriige, armusuhteid lavastad
Fantaasiaohvril veritsevad haavad
Kainushetkel imestades avastad
– Mõnest tegelasest päris laibad saavad.

Liig kaugele on läinud mäng
Sealt väljuda näib võimatu
Muutund lavalaudadeks su säng
Ei oska lavastaja ennast söimata.

Sa luuletades laseks auru välja
Jääks rikkumata sinu, teiste elu
Nii, kustutades fantaasianälga
Ei tekitaks sa ümberringi valu.

Naise kasutamise õpetus

Naist saab köögis kasutada
Kõlbab suvekordus aia tööks
Sul aitab lapsed üles kasvatada
Mõni sobib vaid üheks ööks.

Kes võtab kaasaks pururikka tütre
Kuigi – rikas poe ülakorrus
Kui pole tähtis, mida küla ütleb
Võtad armukese ja elu korras!

Kui vaid armud ta figuuri
Eelnevalt Q-d ei uuri
Te suhtlus toimub ainult seksis
Tark mõte harva juttu eksis.

Vanadus

Vanaduses loovutad hüvesi
– Olla armastatud teise poolt
Ise armuda pimesi
Taluda kaastunnet, hoolt.

Süüa krõmpsudes õunu
Tööd koidust ehani murda

Näidata musklite jõudu
Kas varsti väetan mulda?

Värisev käsi loeb sente
Julgu toetab kadakast kepp
Õuduses vaatan sante
Kes ulataks klaasiga vett?

Unelaul

Rahale näita ükskõiksust
Ründavat haigust ignoreeri
Surmal ja vaesusel seal lõikust
Kus inimene nõrkust poseerib.

Elu peremehena end tunne
Külaliseks jääbki arg
Kui suigud jäädavasse unne
Unelaulu sul laulab arm.

Unelaul, kord kuuldud emalt
Uinutab ka sinu last
Tajud loodushääli eemalt
Maa kutsub sugulast.

Lootusetus

Mille vastu vahetad aega
Mille nimel rabab tööd
Raske tööga ennast vaevad
Süda seiskub piinade ööl.

Milleks lapsi ilmale sünnitad
Nende raskusi ette näed
Almuse järele käe küünitad
Või pimedas vargile läed.

Milleks kahuriliha toota
Tööril musta töö heaks
Abi otsides taevastele loota
Usk vastuseid ette teaks.

Et vaevlema oled loodud
Ja peremeest austama peab
Sind peksupoisiks on toodud
Raha rikkaid orjama seab.

Konkurents

Me jaotume huvide kruppideks
Mõttekaaslased koondavad ridu
Mujal tunned end saetud juppideks
Koos olles on rahu ja pidu.

Teistele oled kui tulnukas juhm
Räägid võõras „jam-jamide“ keeles.
Ei aita pähepuistatud tuhk
Karjal vaid karjainstinkt meeles.

Valge vares on hukule määratud
Ellu jäävad vaid koondund albiinod
Ukse taha jäätud on väärastund.
Julm konkurents selleni viinud.

Kes me oleme?

Mis rahvas on see eriline
Ei usu hardalt Jumalat
Ei karda pörgut kuradit
On rahvaarvult imeväike
Kuid hingelt mõtlik hiid
Läbi aastatuhandete hoidnud kodu
Oma keele, Eesti meele
Kas ilmas ongi näiteid teisi
Seejuures jonnakas, uudishimulik
Spordi ja viinalemeline
Tark, andekas kui juut
Ei alistanud orjatöö nuut
Viha tekkib pikkamööda
Kiiresti ei lähe mööda
Usub rohkem headusse
Kui rikka tehtud seadusse
Mis loodud nende jaoks
Peale kõige laulurahvas
Hingelt suur filosoof
Kuskilt tuleb hingejõud
Igivana vabaduse iha
Edukalt võistleme suurtega
Vast olemegi eriliste juurtega?

Sammud

Kas oled lapsena astunud
Palja jalaga sooja
Lehmakooki, äsja lastud
Ära tundud ses sõnumitooja?

Sea hoolikalt samme
Su ümber on elu
Ettevaatlikus – komme
Väldib tegemast valu.

Sõnum pajatab sellest
Ei ajaks püsti nina
Kõige väiksemast vellest
Üle astuda kena.

Mõni punaparteisse astus
Nähes selles karjääri
Nüüd küsid on vastus
– Kogemata end määrind.

Pukis mehed on samad
Vaid vahetand värvi
Iga poliitik ju jamab
– Vahe tegu, palju lärmi.

Inimsoo sanitar

Müün täikal pornot, kassikondoome
Leti alt salaviina, narkotsi.
Tellimustööna tapatöö ajan joonde
Näitan teed lõbumajja, kes otsib.

Elan inimeste nõrkuste abil
Rasvunud rikkal lasen liigsed verd
Ei segada lase valehäbil
Loen inimsoo sanitariks end.

„Moraal“ – kaitseilp, väärtus muutuv
Muudab end jõu omaja tahtel

Inimloomust aeg muuta ei suutnud
– Mitme haruga petlik kahvel.

Džungli seadus, hundimoraal
Musklite jõuga mõistab kohut
Kas progressist rääkida saab
Kui moraalitusest sõjaohud?

Sisseminek

Siiailma tulek
On ellu sisseminek
Elu õppetunnid
Kohanema sunnib.

Kasvasid seemnest
Suure juhuse teenest
Elu – põgus hetk
Kui komeedi retk.

Otsid enda kohta
Milleks oled tulnud
Elu läheb luhta
Unelmad kui surnud.

Sõnakunst luule
On sõnade ballett
Muusikat kui kuuled
Lõhnade bukett.

Õnnestund on luule
Kui ette ilmub pilt
Hingeõhu puude
Vaimuilmast kusagilt.

Naise sisse minek
Kui meeldiv kojutulek
Eufoorias olek
Selleta me välja sureks.

Lõpuks lähed mulda
Kust tagasi ei tulda
Ei kunagi kuhugi sisene
Sinusse põhjavesi siseneb.

Ise mullaks saad
On eluandja maa
Su sisse ussid, putukad
Eluaseme planeerivad.

Jõulud tulevad

Külm järvesilmad suleb
Kuulutab, et talv tuleb
Lumesajuks luuke paotab
Sooja teki maale laotab.

Hiireke urus loeb talvevaru
Magama sättinud end karu
Väike ott potil tukkuma jäi
Konnapoeg mudasse voodi sai.

Kuuskedel peas mütsid valged
Pakane punetab laste palgel
Metsas on vaikne lumine
Meeldivalt kodune, unine.

Sumavad kohevas lumes
Taat ja väike Peep
Et pühadel küünlatules
Süttiks jõulukuusel leek.

Sõbra kaotus

Vana kingapaari parandada võib
Või lappida rebenenud särgi
Kui usalduse haava löid
Siis sõprusest ei jäänud jälgi.

Jäi hinge lootusetu tunne
Ja pettumuse närvi valu
Kui õnnetuse eelne enne
Palju süga suuta talub?

Kui surmavari oleks süüdi
Ma murest murtud õnnetu
Et sõprust egoismist müüdi
Veel tunnistamast olen keeletu.

Üürike õnn

Sa kardad tunnistada tõtt
Et tegid vale valiku
Su lapse isaks sattus pätt
Sul seljas vana palitu.

Pead üksi koormat vedama
Kõrvalt kaval jalga lasi
Nüüd jällegi pead tõdema
– On armastus üks pime asi.

Oled seisnud tunde aknal
Ehk siiski tagasi ta tuleb
Lõpuks mõistma hakkad
Kütteta kord tuli sureb.

On aastad möödunud lennates
Vaid teda mõttes emmates
Oma noorust taga leinates
Ta pilte välja lõigates.

Vanaduse hirmud

Poiss, kui kõrgel on su lennulagi
Kas reservis avamata võimeid veel
Või ootamatult kergitas sind pagi
Oled tupikusse jõudnud eluteel?

Kust uut energiat ammutada
Kui inimesse kadunud on usk
Tahaks viimsed tutvussuhted
lammutada
Kuid kardad vanaduse üksildust.

Õeldakse – aeg paneb asjad paika
Kuid aja hätta jätaavad sind aastad
Tead – sind keegi pinnale ei aita
Hea, et realselt asjadele vaatad.

Mõistad – peab hirmudest olema üle
Ega olema virin enese vastu
Meid kõiki võtab manala süle
Pea püsti sellesse tunnelisse astu!

Nii, et jäta virin, vanamees
Võimatu on eneses selgusele jõuda
Viimase ukse avamine seisab ees.
Elult ei saagi ju palju nõuda.

Kahju!

Mul on kahju
Minna sõpradest lahku
Viskan kirjad ahju
Kui kallim lahkub
Kurbus ei lahtu
Küllap sa minu oma polnud
Püüan unustada olnu
Oled ju olemas, ei surnud
Oota teist minu asemele
Ta varsti minu asemel su asemel
Kus padjal veel minu lõhn
Su käsi, nii armas, kõhn
Uitab ärgates, otsides – mind?
Arvasid – polnud väärt sind
Jälle mu fantaasia süüdi
Sinust lõi soovitu müüdi
Olid vist kogemus pikal teel
Pean õppima taluma valu veel
Enne kui leian teise poole
Oleme teel – teineteise pool...

Suli

Räägivad lihtsatest asjadest loomad
Nad peaaegu ei lobise – niisama

Meil suupruukimine globaalsus hoomab
Suurt palka saajad ajavad jama.

Seaduse sõna räägib hiina keelt
Lihtne inimene eksleb kui udus
Kas demokraatlik riigikord seda meelt
– On riik rahva teener, me kodanik seda usub?

Võim nõuab alluvuse pidevat kasvu
Riik teenib vähemuse huve
Võimu kuritarvitus üha madalamale laskub
Võimust sõltuvust sundkorras ravida tuleks.

Sobiks võrdlusmärk – poliitik – suli
Aus mees ei kaua vastu peaks ses pundis
Me riigi loojail vaimu ilmas punastada tuli
Rahvas eksimatult lobasuu ära tundis.

Eriarvamused

Käskis kurat mu sees
– Viska kärakat, mees
Ära ole nohik, ätu
Alati mehena käitu!

Kiitsid silmad plika ilu
„Mina passid!“ Ütles süda!
Ka kronu peale kroonut ilus
Ämm kähku pulmadeks veristas, siga.

Võttis sõna väikemees
Nõudis valjuhäälselt nikku
Ütles – mina olen esimees
See otsus rahuldab ka omanikku!“

Me organid ei ühte meelt
Üks haaval külapealt korjatud
Räägivad kõik erinevalt keelt
– Kes hädas kõriga, kes riista orjanud.

Meile Luule viima kordab
– Elab iseseisvalt iga organ
Ent sellega ei enda peremees
Mis ühendaks, et oleks ühte meelt?

Survoodil

Kui saabund viimne eluhetk
Vaatad enda elust lühifilmi survoodil
Elu möödus kui komeediretk
Ehk teist stsenaariumi nüüd sooviks?

Nüüd tõehetk on saabunud
Teeselda sul enam pole vaja
Kas valega kõik elus laabunud
Tagasi ehk pööraks aja?

Miks voodiserval pole lapsi
Miks härdameelseks teeb lahkumine
Sel puhul vanasti sai võetud napsi
Kunagi ei aidand elumõtte lahkamine.

Mustkunstnikuna mure rõõmuks muutsid
Ei keppinud sind võõras mure
Ande varal negatiivse rolli suutsid
Irvitavas rahuloluks – ja mure sureb.

Ei tahtnud iial olla massist osa
Vaid sädelev artist laval
Said naiste tähelepanu, ei aplausi osaks
Sa olid andekas, ja kaval.

Sai osaks naiste pisarates kiimaline
kümbelus
Kasuks tuli näitekirjaniku anne
Ka kõrtsimelu lõbus ümbrus
Sind sidus eluga kui antud vanne.

Võitjat pole!

Kus lõppevad sõjad
Meilt langeb riietus
Algavad gorillade territooriumi sõjad
Kaob varemõpitud viisakus.

Relvad kus surmast räägivad
Riigid enda ambitsioonide kütkes
Kompromissid rohelist tuld väärivad
Sest küsitav võiduvilja löikus.

Seks

Lühike kui koera nimi
Väga tahtvaid laseb ligi
Harmooniata kõlab nilbelt
Kokkuleppeta viib türmi ilmselt.

Vanasti seks lapsi tootis
Meelelahetus ta täna hoopis

Naistele karjääriredel
Aitab mehel saada meheks.

Kes taktitunde vastu eksis
Kõlvatustki näeb seksis
Ta olgu püha rituaal
Siis sulle antakse igal aal!

Teine nägu

On ahter naise rahva teine nägu
Mis sul ei „aja kägu“
Ütleb sulle otse näkku!
Mulle vaja oleks täkku!

Mõnel taguots kui leivalaud
Ta vastu meestel huvi kaob
Kui temakesel ahter pruntis
Ta järelkajal kohe „funkis“

Alumine nägu ei vigurda
Ei valega tahtmisi pidurda
Näitab oma soovid välja
Vahel viskab roppu nalja.

Tihti peremehe kiusuks
Nagu põrsas kotis kiunub
Siis, kui neid su vastu toetas
Perse julga püksi soetas.

Pruntis põsed poisil paksul
Nagu ööbik suvel laksub
Meile Luule Viilmaa kordab
– Elab iseseisvalt iga organ.

Võilill

Võililli hulgi haljasalal
Ütleb mööduja – umbrohi
Inimesele ta imesalat
Võilille põleta ei tohi!

Ka kilul, räimel alaväärsus
Neil prügikala „väärtus“
Nad meie iidne mereleib
Raskel ajal toitnud meid.

On raviväärtus ussimürgil
Väärt õppetund ka õnnetus
See unistuste tippu pürgis
Kel ennast võita õnnestus.

Ülemlaul

On naine elu sümbol
Ilu ülemlaul elule
Naise hellus – kodusümbol
Teeviit kõikvõitvale ilule.

Naine tark rahu tagab
Valvab last (tulevikku) kes magab
Poisist naine teeb mehe
Illus naine – kodu ehe.

Naine olgu kui unelm
Ta kaudu koduarmastus tuleb
Kodu ja kodumaa – mõiste ühine
Naises tänapäev tulevikuga ühineb.

Naine – püssil kaitseriiv
Mugavas sellis võitleja äratab
Naine mehe südames siis
Kui rahuelust jalg sõjateele vääratab.

Inimloom

Otsi tasakaalu endas
Tahtmistes ja sõnas
Ole kohtunik, kes hindaks
Tulemust soovide sisesõjas.

Kukkurloomadest, londilistest
Erineb tänane inimloom
Lõputust ahnusest, julmuselt
Kes pidevalt veritsev koon.

Tõsta, et inimloom
On inimene loov
Enda soole kasu toob
Turvatunde homse ees loob.

Joogat paneksin õppima
Me järeltulijad kõik
Õppima vähesega leppima
– Oleks agressiooni üle võit.

Tõstaksin vaimse näo esile
Kaotatud aususe paneksin troonile
Roogiksin välja ahnuse kesise
Sisemise ilu pärjaga kroonime.

Koerale konti

Sa koera lapsele eelistad
– Talle kondi lihata viskad
Ta jäägitu truudus meelitab
Perekohustust meeletult vihkad.

Laps hoolitsust, armastust vajab
Egoist neid anda ei saa
Ühe naise juurest teiseni ajab
Jooksujalu sind uued uudismaad.

Mõtlemisõpetus

Inimsoo häll , Inimese häll 5
Seksoloogi juures 5
Loomavagunis 7
Mona-Lisa 7
Mürgine 8
Uni 8
Sinust tugevam 9
Sind oodates 9
Ainult tema! 10
Öös on tõde 11
Palsam 12
Me tulime veest 13
„Ei korrakski veel lakand“ 14
Vana foto 14
Nõiutud aardeleidja 15
„Õnne pihku ei võta“ 15
Tipus 15
Loomevalu 16
Trotsija 17
Juured 18
Meelispaik 18
Sünnilt luuletaja 19
Sillad 20
Veresidemed 20
Elu, armastan Sind! 21
Paganini viiul 22
Värvivalik 23
Elu on võitlus 23
Tundeehtsus 24
Sektisõdalane 24
Vaegus 25
Ajaline piirang 26
„Ilusal ahvatlus langeda“ 26

Kingitus 26
Mäletades Vössotskit 27
Tõlgendused 28
Sisemine vägi 28
Salapära 29
Kahtleja 30
Sündinud vabana 30
Enese otsijale 31
Lehrajus 32
Purjus maailm 32
Ürgvaim 33
Sots-lastetuba 34
Gabrovo anekdoot 34
Saada nägijaks 35
Must lammas 35
Nipernaadi 36
Ära võetud, vastu antud 37
Kõige salajasem info 37
Ususõdalane 38
Eesti mees 38
Reklaam 39
Pretensioonikas 39
Kerge elu? 40

Inimesest, tema tegemistest ja minemistest

Plokeeritud mõistus 43
Näitelava 44
Otseses mõttes 44
Tükk liha 45
Mees narrimütsiga 46
Pingviinide paraadil 48
Hüvasti, Astrid! 48
Kätessoojus 49

Viinaviga	49	Lõbus kowboy	70
Tarkuse-viljad	50	Kull-kiri?	71
Muinasjutt	50	Stardipauk	72
Rindejoo	51	Hobi	72
Mäng	51	Suur ja väike	73
Mägilane	52	Kadunud patriotism	74
Joomase peaga	53	Silmakirjalik	75
Kolmas silm	53	Koostöö	76
Agressiivne loom	54	Enese-usk	76
Jänes	55	Nafta?	77
„Endale mängida advokaati“	55	Sõltuvus	77
Kurvameelne loom	56	Aja sunnil	78
Ringid tiigiveel	57	Juured	79
Muuda, või samastu!	57	Eluteoretik	79
Staari jälgedes	58	Kleepub külge	80
Elu säilivus	59	Eeskuju	80
Üleval – all	59	Vennad	81
Võlavanglas	59	Lapsepõlvest	83
Püsiväärtused	60	Laenu kustutamine	84
Kire tältsutus	61	Vanem vend ja paps	84
Karmavõlad	61	Puiengid tumepunased	(Mutt) 85
Õigel ajal	62	Sulerüütel	86
Maraton	62	Tik-Tak...	86
Urukoer	63	Enesetapjate sugu	87
Sugupull	64	Ettemääratus?	88
Hant	64	Inimese vormel	89
Roheline	65	Saadik tähelaevalt; Indigo-	Paps 89
Leiva hind	66	Ajaproov	90
Andekus	66	Kogemus	91
Andke tagasi noorus!	67	Mõtted on sõbrad	91
Mehe eksam	68	Heategu	92
Ohusignaalita hädaoht	68	Tasakaal	92
Elu hinnaga	70		

Rikutud lapsepõlv	93	Vaikimine – kuld...	116
Võrdlus	94	Alguses oli	116
Süsteem	94	Allahinnatud maksujõuetu	116
Keelutsoon	94		116
Trooja avastajale	95	Küsi!	117
Lahterdamine	95	Mustlane	118
Nördimus	96	Sadamakail	119
Igavus	96	Töövalik	119
Võlumaaailm	97	Inspiratsioon	120
Oht	97	Andekuse-hunnik	120
Zombi-äriprojekt	98	Kaardimaja	121
Jumalate söök; David Jeke –		Noorem vend	121
„Matrixi lapsed“	99	Missioon	122
Isehakanud		Hulkuril pole kodu	123
taevavahendajad	101	Õpiaastad	123
Sisehääli	102	Tahan tagasi koju!	124
Autoportree	102	Elu pärast surma	125
Supinahk	103	Kullasõel	126
Häbelikult	104	Reklaam ja kunst	126
Vana mees	105	Vanaduse hirmud	127
Väike	106	Surmariski võlu	128
Minu suhtumine ooperisse		Kas meil on tulevik?	128
	106	Vanad peerud	129
Vanne	107	Ärge võtke!	130
Maja	107	Reservid	130
Kevadmõtted	108	Usurjus	131
Minu keel	110		
Edu	110	<u>Alasti sõnad</u>	
Mõttemäng	111	Alasti sõna	135
Tee ülesmäge	112	Riid kui leivakõrvane	135
Ühe otsa pilet	112	Karma seadus	136
Meist	113	Unenägu	137
Plikajutud	114	Tunnistus	138
Lahku kenasti!	115	Luiskamine	138

Maakas	138	Ainult koos	161
Proovikivi	139	Armunute keel	161
Harjumus?	139	Legend	161
Muusa	140	Seosed	162
Saada üheks	141	Keel	162
Käibesõna	141	Tšuktši	163
Kohtumine öös	143	Antud võimalus	163
Kirg	143	Tasahilju	164
Kumiir	143	Aeg	164
Õnne ootus	144	Uus aeg	165
Sinule	145	Kortsud	165
Sõnapärg	145	Elulõng	166
Sõnasitikad	146	Puhka rahus	167
Luuleteraapia	147	Algus-lõpp	167
Sõna	147	Kask	167
Mõttetöö	148	Aja ees alasti	168
Kui seda metsa ees ei oleks!	148	Möödalastud aeg	169
Ausus	149	Ohutu viha	169
Pilet eurolaeva	149	Tõus, langus	170
Mustad purjed	150	Vanad asjad	170
Arheoloogia	151	Piirikivi	171
Jõule rajatud	151	Muutlik meri	171
Mõtted Tallinna reidile	152	Valge maag	172
Töötü	153	Võitjaõigus	172
Ajajõgi	154	Aednik	173
Vaba riigi vabadus	154	Hall sügis	174
Rahvuslepe	155	Maa varas	175
Kui võtta...	156	Looduses	176
Sangad	157	Loodus elab!	176
Salaarhiivid	158	Esivanemate vaimud	177
Otsija	158	Sündinud vabana	178
Hambutu	159	Hingede keel.	178
Mees ja naine	160	„Eesti asi“	179
Erinevus	160	Talisman	180

Maa lapsed	180	Viisavabadus	203
Kasuema	181	Robotite mäss	203
Üle käopesa	181	Kohe, ja palju!	204
Sõnade maagia	182	Oma maa	204
Endast	183	Poodud poeet	205
Vaikelu kasuks	184	Eksistents	206
Toorik	185	Hundimoraal	206
Maailmavalu	185	Vihmapüha	207
Edasimüügi õigusega	186	Lapseuni	207
Elu osaline	187	Rüblük	208
Paber	187	Talve ootel	208
Hüvasti noorus, hüvasti		Pidur	209
viin!	188	Öö	210
Otsin sõpra!	189	Sünnimaa	211
Laisk	190	Põhjamaa	211
Naer läbi pisarate	190	Ise end aita!	212
Must mure	191	Anne	212
Ilu	191	Kes oled?	213
Mask	193	Elu kvaliteet	213
Hirmud	193	„Hää inimene“	214
Vale	194	Luulest rase	215
Pisarad	195	Rutiinsus	216
Konkurents	195	Juhuslik kohtumine	216
Õpperaha	196	Rahapada	217
Pilvepesa	196	Aeg ehitada, aeg	
Lembeluule sünd	197	lammutada...	217
Sünnimärk	197	Ajaloo tolmu	218
Hinge pankrott	198	Roosid sargale	219
Litsakas mees	199	Lelud	220
Uuele ringile	199	Hoia kinni!	220
Issanda vits	200	Kolleksionäär	221
Sunnitud loodrielu	200	Hingerahu	221
Kiirkompost (Must		Elu kui teater	221
humor)	202	Vahendaja	222

Teema	222	Boms	246
Bask	223	Habras anne	247
Näha ja mõista	224	Esivanemat otsimas	248
Kalmud	225	Territoorium	248
Rikka rahapesu	225	Võimukoridorid	249
Haritus	226	Keda lilled armastavad...	250
Loomevaevad	227	Kus oled?	250
		Maa elab!	251
<u>Öös on tõde</u>		Peale mind	251
Võetakse, antakse	231	Sisendusjõud	252
Hommikutundidel	231	Tähetund	253
Allahinnatud	232	Tulime veest	253
Sund	233	Kristuse (haavad)	254
Universumi lastetuba	233	Minu sees	255
Minek	234	Partei sõdurid	255
Võimalus	234	Märk	256
Hilinenud kiri Viidingule	235	Vales süstemis	257
Vaba	236	Elame lastes	258
Õppetunnid	236	Sisu	258
Kes maksab, tellib...	237	Marmorist mälestus	260
Sinilind	237	Ohustatud liik	260
Eneses otsi!	238	Suhteline vabadus	261
Kõik maksab!	239	Usaldus	261
Pikselöök	239	Mustlane	262
Möttemäng	240	Riputame silte	263
Tulvavesi	240	Vaglad	263
Enne Euroliitu	241	Tõde	264
Hiirelõks	242	Millest alustada?	264
Talveilu	242	Ateist	265
Valikuvabadus	243	Piibel	266
Poeet	243	Mõtte jõud	266
Töö	244	Vastuseta küsimus	267
Sünkroosses rütmis	245	Kustutage kuuvalgus!	268
Jõminas	245	Hingega	269

Aknad	269	Konkurents	290
Niikuinii	270	Kes me oleme?	291
Tõesõdurid	271	Sammud	291
Investeering	271	Inimsoo sanitar	292
Minu pühakoda	272	Sisseminek	293
Viimane sõna	273	Jõulud tulevad	294
Selge see, et ...	273	Sõbra kaotus	295
Mille nimel?	274	Üürike õnn	295
Oleneb sinust!	274	Vanaduse hirmud	296
Raev	275	Kahju!	297
Lõpp võrdsustab	276	Suli	297
Kas võidab jonn?	276	Eriarvamused	298
Sinu lugu	277	Surivoodil	299
Homerose järgi	277	Võitjat pole!	300
Värvivalik	278	Seks	300
Petetud	278	Teine nägu	301
Loome	279	Võilill	302
Sõber surmani	280	Ülemlaul	302
Elurütm	280	Inimloom	303
Filosoof – kann	281	Koerale konti	304
Ring on oht	281		
Aktiivse elamise kestvus	282		
Õnne retsept	283		
Sõdade anatoomia	283		
Elu värvid	284		
Rist	285		
Elu mõte	285		
Labor?	286		
Koos	287		
Hukutav fantaasia	287		
Naise kasutamise õpetus	288		
Vanadus	288		
Unelaul	289		
Lootusetus	289		

